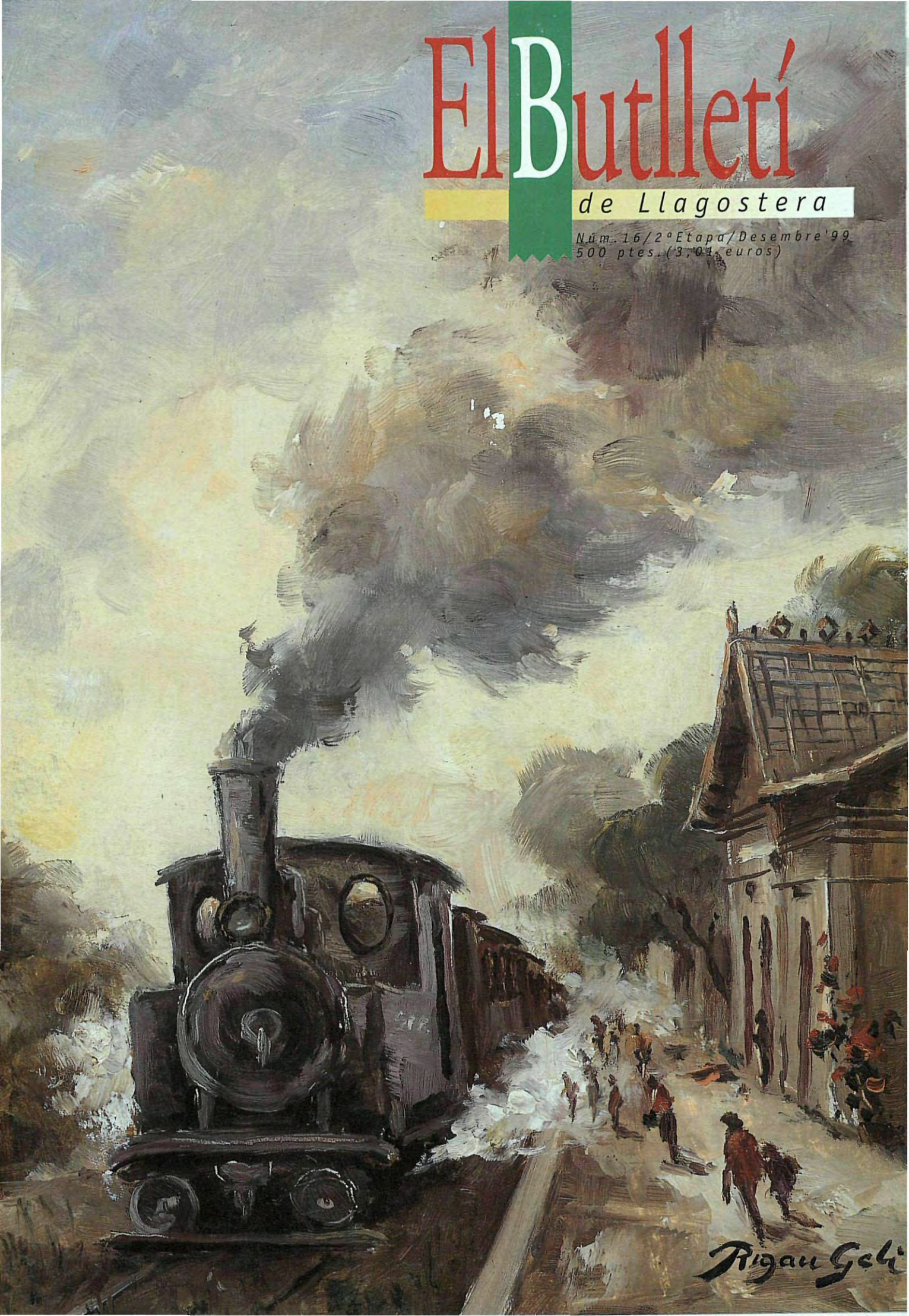

El Butlletí

de Llagostera

Núm. 16 / 2ª Etapa / Desembre '99
500 ptes. (3,04 euros)

Rigau Geli

¿EL COCHE DE TUS SUEÑOS, UN DIESEL?

EL NUEVO CITROËN XSARA HDI INCORPORA LA NUEVA TECNOLOGÍA DIESEL: LA INYECCIÓN DIRECTA ALTA PRESIÓN. UN PASO DE GIGANTE HACIA MEJORES PRESTACIONES*: MÁS SILENCIOSO, MÁS POTENCIA Y MAYOR PAR MOTOR A BAJO RÉGIMEN. Y UN GRAN AVANCE HACIA LA REDUCCIÓN DEL CONSUMO (-21%) Y DE LAS EMISIONES DE CO₂ (-20%). ¿UN SUEÑO? NO. TAN REAL, COMO SUS 4 AIRBAGS DE SERIE. CON UN ESTILO QUE NINGÚN OTRO COCHE PUEDE OFRECERTE.

CITROËN XSARA

HDi

UN SUEÑO DE ÚLTIMA GENERACIÓN

O T E I M A G I N A S L O Q U E C I T R O Ë N P U E D E H A C E R P O R T I

CITROËN

Taller Esteve
Agent Oficial Citroën

C. Baixada de la Costa, 28, baixos
17240 LLAGOSTERA (Girona)

CITROËN

Col·lectiu de Redacció

Pau Bassets, Cristina Cáceres, Núria Capdevila, Jordi Comas, Sílvia Cortés, Marta Genóher, Sònia Genóher, Teresa Gurnés, Enric Hospital, Montse Mayol, Dani Moll, Jordi Moll, Gustau Montero, Jordi Pinsach, Jordi Plà, Santi Soler, Marc Sureda, Marta Sureda, Jaume Ventura, Marta Ventura, Pilar Ventura, Quim Ventura, Jaume Viñas.

Col·labora en el disseny: Roberto Pintre

Col·laboradors: Marta Albà, Eugènia Mascort, Ramon Motjé, Toni Navarro, Carles Oliveras, Fina Solà, Carles Soler, Arxiu Municipal, Biblioteca Julià Cutillé, Pub l'Enrenou.

Llagostera, Desembre '99
"Butlletí de Llagostera" Núm. 16

Portada: Francesc Rigau i Geli

Dirigit pel:
Col·lectiu de Redacció.
C/Migdia, 40 o Apt. de Correus 76
Tel. 972.83.12.10

email: elbutlleti@grn.es

www: <http://ww2.grn.es/elbutlleti>

Impressió: Gràfiques Maçanet. Tel. 16 50 03. Maçanet de la Selva.
Dipòsit Legal: GI-1733/95

Amb la col·laboració
de la Diputació
de Girona

**Membre de l'Associació Catalana
de la Premsa Comarcal**

- 4 EDITORIAL.
- 5 DE LLAGOSTERA A SANTIAGO.
- 17 LA BÚSTIA DEL PAPU
- 18 MASOS DE LLAGOSTERA. Can Torres de Panedes.
- 21 ENTREVISTA. Antoni Delgado.
- 24 EL PAPU PREGUNTA
- 27 COMERÇOS AMB HISTÒRIA. Can Ramiro.
- 29 ENTREVISTA. Josep Comas.
- 34 POLÍTICA
- 36 PREMI SANT JORDI. Món de fades. Dos matins: dos dies.
- 43 COSES DEL POBLE: Què hi falta i què hi sobra a Llagostera. Agenda Llatinoamericana del 2000. Exposició sobre Enric Marquès. Tallada de troncs al Casal. Homenatges a Josep Calvet. IV Fira comercial, artesanal i de pintura. El racó dels contes. Llagostera paralitza l'operació tornada de finals d'agost.
- 55 LLAGOSTERA A LA PREMSA
- 57 ENTITATS: G.E. Bell-Matí. Biblioteca Julià Cutillé. C.B. Llagostera. Fal·lera Gegantera. Grup municipal de CiU.
- 67 RETALLS D'HISTÒRIA
- 69 REGISTRE CIVIL
- 71 LLETRAHERITS
- 72 BOTÀNICA: El Grèvol.
- 73 GENT SANA: La Valeriana.
- 75 PASSATEMPS
- 79 HORÒSCOP
- 81 L'ENRIC: Sota la síndrome de l'arquebisbe.
- 83 DES DE CA L'ÀVIA LOLA: El Casino més que una societat.
- 85 CARTA ALS REIS
- 87 L'ÀLBUM DE FOTOS.

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions. El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats. L'únic article que expressa l'opinió de tot el Col·lectiu de Redacció és l'Editorial. Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor. Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut dels escrits que excedeixin l'extensió d'un foli escrit a doble espai. Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

Punts de venda: Llibreria Lliurínós,
Tabacs Montse Plensa,
Llibreria Mallorquí i
Llibreria Frigola

L'efecte 2000 no afecta a Llagostera

Al moment de plantejar els temes de l'editorial d'aquest número no en van sortir gaires. Sincerament, no sabem si això és bon o mal senyal. Es pot pensar que la tranquil·litat és símbol de pocs problemes, però també pot ser conseqüència de poca activitat. Quina de les dues opcions és la que correspon a la realitat? Cap d'elles ens convenç. Evidentment, cap de nosaltres desitja que hi hagi entrebancs a la vida municipal ni tampoc volem un poble mort.

Llagostera en els darrers mesos ha sortit sovint a la premsa per notícies gens agradables: atracaments, detencions, robatoris... La nostra fama ja traspasa la província. Si segueix aquest ritme aviat serem més coneguts per les retencions de tràfic i els "xoriços" que per la botifarra pinyonera.

Un dels esdeveniments publicats que han resultat més positius per al poble és la gravació dels plens en suport digital. Això, unit al fet que l'Ajuntament ens els facilita en disquet deu ser un símbol inequívoc que s'acosta el segle XXI. I tot i que no ha sortit als diaris, la possibilitat que se'ns ofereix als vilatans de participar en el torn final de prec i preguntes dels plens i l'activitat que comença a tenir el Local Polivalent (i esperem que vagi a més) són dos dels fets que reforcen la idea que progressem cap a millor.

"(...) Us volem avançar que se'ns ha informat de la possibilitat de tenir un altre local cedit per l'Ajuntament i situat a l'edifici dels Jutjats de Pau, el mateix on hi ha la ràdio. Finalment abandonarem el soterrani per poder veure la llum del sol mentre treballem."

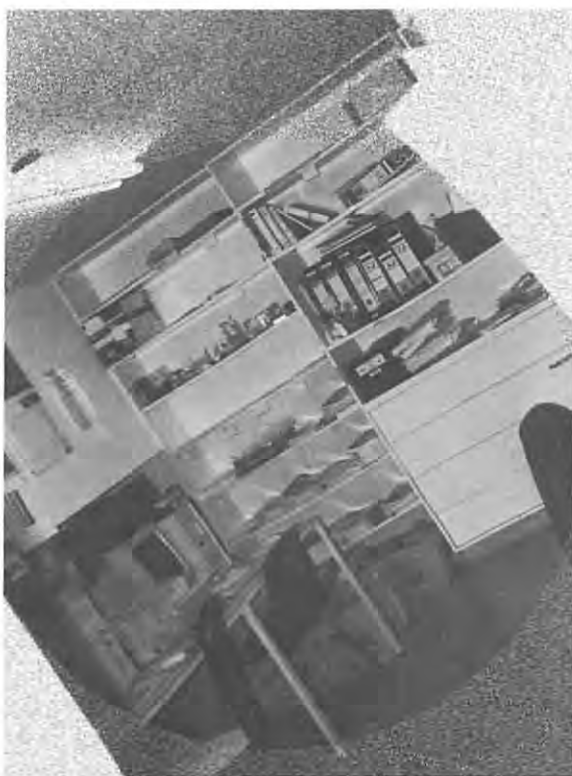
És un literal de l'editorial del passat Nadal. Un any després, i des del soterrani que encara no hem abandonat, el col·lectiu de redacció subscriu per complet aquestes paraules. Ara sí, sembla que l'anhelat somni es farà realitat.

El diumenge 21 de novembre ens va deixar en Josep Calvet, un dels homes més carismàtics de Llagostera. Feia pocs dies que se l'havia homenatjat per partida doble: Durant la Festa de la Tercera Edat i a l'Hospital Josep Baulida, on va passar els darrers anys.

Us avancem que li estem preparant un reportatge que publicarem en el Butlletí de febrer del 2.000. Això si encara estem vius. Perquè si hem de fer cas de la gran quantitat de premonicions que es diuen en vistes d'un nou mil·leni assegurant que el món s'acaba, és possible que ens morim... però de riure. Resulta increïble la quantitat de tonteries i absurditats que es poden arribar a dir pel sol fet d'afegir un any al calendari.

Per últim, demanem que els lectors ens critiquin. Volem saber què agrada i què no agrada del Butlletí, quines coses hi sobren i quines coses el millorarien. I sobretot, rebre suggerències i col·laboracions. Recordem amb nostàlgia el principi, quan havíem d'escollir els textos que publicaríem a la *Bústia del Papu* perquè no hi havia suficient espai per a tots els que rebíem. Una bona crítica ens ajudarà a reafirmar la independència ideològica d'una revista local que vol ser de tot el poble.

El Col·lectiu de Redacció

...aviat abandonarem el cau.

De Llagostera a Santiago

Impressions d'un peregrinatge

Fa més de mil anys que la mitologia de El Camino de Santiago sedueix a mig món. La peregrinació de quasi 800 quilòmetres per les terres del nord d'Espanya són, en boca dels que l'han gaudit i patit, una experiència inoblidable. Les raons que porten cadascú a emprendre aquest viatge físic i interior són tan diverses com diversos són els atractius d'aquesta ruta mil·lenària. Alguns van a trobar-hi alguna cosa que ompli les seves vides, d'altres només busquen el plaer de caminar i són molts els que simplement volen conèixer la rica cultura artística, històrica i gastronòmica d'aquelles terres. Tot això sense oblidar la raó principal que va moure als primers peregrins: la fe i la convicció religiosa.

Aquest reportatge està centrat en alguns llagosterencs que han recorregut la Ruta de les Estrelles. Aprofitant l'actualitat mediàtica de l'últim Xacobeo del mil·leni, reviuem les seves impressions i coneixerem de primera mà quin és el misteri que fa tan atractiva i arravatadora l'aventura de EL CAMINO DE SANTIAGO.

Núria Capdevila
Montse Mayol
Jordi Pinsach
Marta Ventura

Montse '99

Empremtes d'un camí mil·lenari

HISTÒRIA I MITE

Com tots els fets relacionats d'alguna manera amb la religió, el rigor històric es dilueix amb la llegenda i el mite. La història sagrada ens diu que l'apòstol Santiago va ser decapitat a Jerusalem l'any 42 per ordre d'Herodes Agripa. Els seus deixebles van robar les restes mortals i les van portar per mar fins a la desembocadura del riu Ulla, la actual ria d'Arousa (Galícia), per complir amb la tradició d'enterrar els apòstols al lloc on van predicar.

Set segles després, cap a l'any 812, quan la Península Ibèrica estava dominada en bona part pels musulmans, un ermità va presenciar un miracle: la llum resplendent d'una pluja d'estrelles il·luminava una muntanya propera. L'ermità va córrer a comunicar-ho al bisbe Teodomir, que va reunir un grup de gent per investigar el fenomen. Un cop a la muntanya van veure amb tota claredat que la llum queia sobre una cova on hi havia les despulles d'un home revestit amb ornaments pontificals. Un cop estudiat el cas es va poder comprovar que es tractava de les relíquies de l'apòstol Santiago. Es va comunicar el fet al rei Alfonso II, que ordenà edificar una senzilla església sobre el sepulcre. Sobre aquesta tomba s'erigiria l'actual ciutat de Santiago de Compostela ("Campus Stellae", Camp d'Estrelles).

SANTIAGO, SÍMBOL RELIGIÓS I NACIONAL

La notícia del descobriment va córrer ràpidament per la cristiandat. A més de convertir-se en un lloc sagrat i importantíssim centre de peregrinació, la figura de l'apòstol havia de ser la força que uniria els cristians contra l'enemic musulmà que dominava la Península Ibèrica.

El 23 de maig de l'any 844, a les planúries de Clavijo (Logroño), el rei Ramiro I d'Astúries es va enfrontar amb les tropes d'Abderraman II en clar desavantatge numèric. En el fragor de la batalla va aparèixer l'apòstol i es va unir a la lluita decantant la balança en favor de l'exèrcit cristià.

El mite s'enfortia per tot el món, però sobretot per Espanya. L'Apòstol es va relacionar amb totes les epopeies guerreres de la nació. D'evangelitzador es va convertir en el primer cavaller defensor de la fe i de l'esperit d'independència nacional.

L'ESPLENDOR

La peregrinació a Santiago va arribar a la màxima esplendor durant els segles XI i XII. Es va constituir com un dels llocs sagrats més importants de la cristiandat medieval, equiparat en importància amb Roma i Jerusalem. La ruta, a més de camí de peregrinació, va fer la funció de dinamitzadora social, econòmica i artística. Els monjos de Cluny es van fer càrrec dels monestirs més importants. Els reis cristians també van beneficiar la peregrinació amb la construcció de ponts i ciutats i fomentant la vida monàstica.

Al 1122, el papa Calixte II va instituir l'any Sant Xacobeo i el seu successor, Alexandre III, a l'any 1179, va atorgar indulgència plenària a qui visités el temple de l'apòstol els anys en els quals el 25 de juliol (Santiago Apòstol) coincidís en diumenge.

DECADÈNCIA I RESSORGIMENT

Durant els segles XV i XVI, la pesta negra havia delmat la població europea i els supervivents feien guerres sense fi. El pillatge anava en augment. Els camins ja no eren segurs i els rics monestirs amb prou feines podien atendre els pobres del seu entorn. Les

idees havien canviat i el goig material guanyava terreny a l'espiritual.

Durant el Renaixement la ruta compostel·lana patirà la crisi més dura de la seva història, provocada essencialment per l'aparició a Europa del protestantisme i el tancament provocat a Espanya per la Inquisició.

En moltes ocasions, per por de pillatges i intrigues heretges, les relíquies sagrades van haver d'amagar-se. Va arribar un moment que es desconeixia el lloc on es guardaven. Es van iniciar diverses excavacions sempre infructuoses.

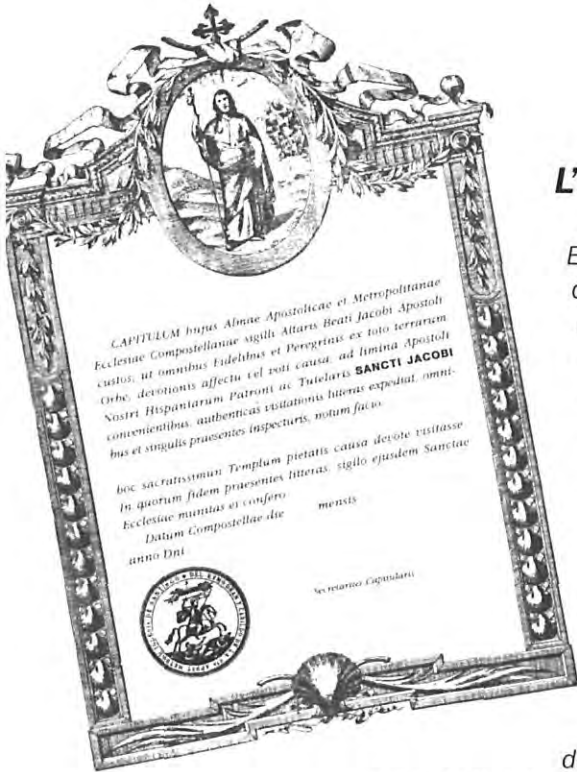
En el segle XIX, el cardenal Miguel Payá i Rico va organitzar una recerca exhaustiva. Després de mesos de treball es van retrobar. Al 1883 es va declarar l'autenticitat de les relíquies.

Actualment el Camino de Santiago es troba en una etapa ascendent. La promoció turística ha omplert la ruta de gent amb unes motivacions en molts casos absolutament allunyades de l'esperit que movia als antics pelegrins. Però la història i el mite continuen marcant ineludiblement cada pedra de la ruta mil·lenària.

BIBLIOGRAFIA DEL CAMINO

- Jaime Conde-Salazar Gómez
El camino de Santiago
Ed. Acción Divulgativa S.L.
- Juanjo Alonso
El Camino de Santiago en Mountain Bike
Ediciones Tutor S.A.
- Millán Bravo Lozano
Guía práctica del peregrino
El Camino de Santiago
Ed. Everest
- José Fernández Arenas
Los Caminos de Santiago
Arte, cultura, leyendas
Ed. Anthropos (El Hombre)
- *El Camino de Santiago a pie.*
El País-Aguilar

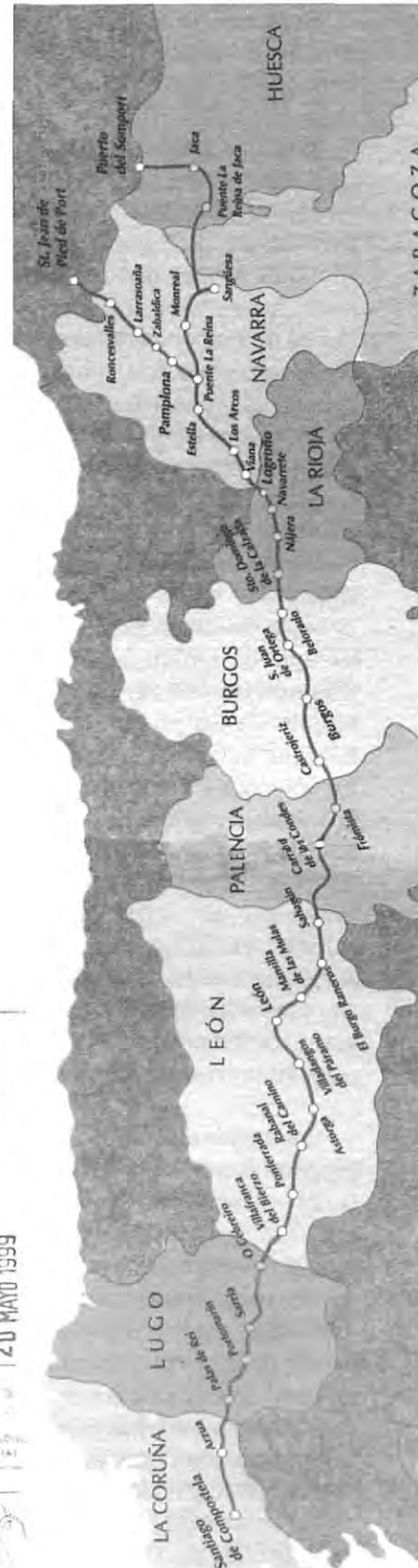
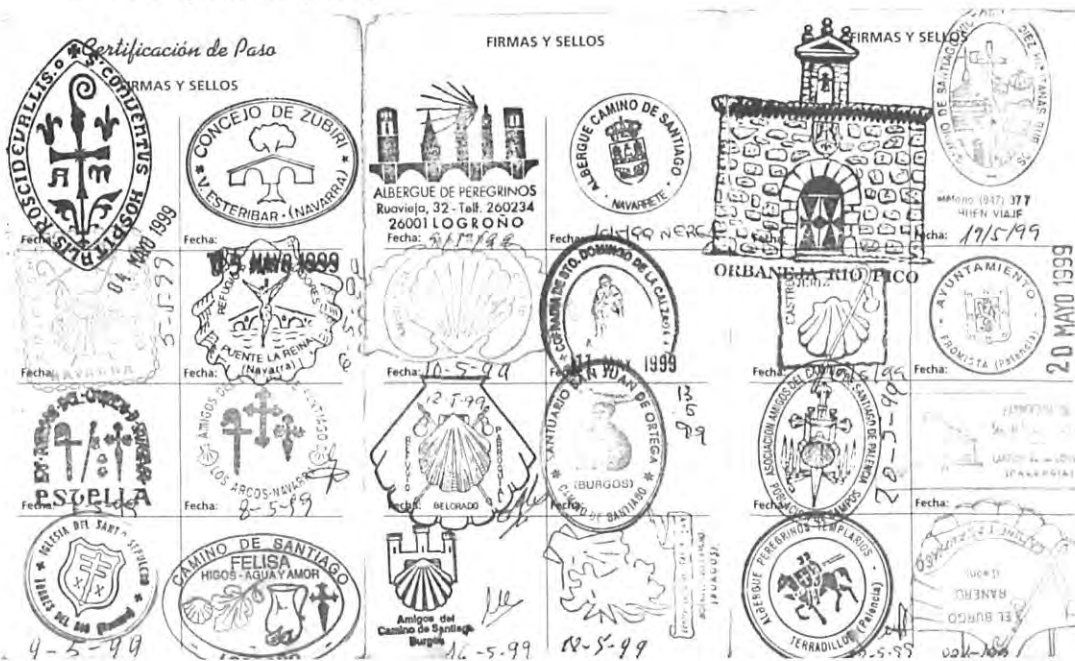
L'HÀBIT DEL PELEGRÍ

Els primers pelegrins no portaven cap vestit característic. Però, a poc a poc, l'abillament típic del pelegrí es va anar fixant en un abric curt i ample, que no fes nosa en caminar. El cos es cobria amb un capot de pell que protegia de les inclemències meteorològiques i el cap amb un barret d'ala ampla per protegir del sol i de la pluja. El bordó o bastó del pelegrí tenia la punta de metall perquè no es fes malbé en caminar. Els hostalers feien una osca al bastó per saber quants dies portava cada caminant en el refugi.

La carbassa que s'hi penjava feia de cantimplora. La vieira o petxina dels mars de Galícia es penjava de la roba per donar fe de

l'estada a Santiago durant el viatge de tornada, tot i que hi ha moltes teories al respecte. Aquest hàbit va arribar a ser identificatiu dels viatgers a Santiago i actuava com a salconduit per obtenir la caritat destinada als peregrins. Però també va servir perquè lladres i delinqüents s'amaguessin rere els vestits del pelegrí. Aquesta picaresca va contribuir força en el desprestigi del pelegrinatge.

A dalt, la Compostela, que obtenen els pelegrins que fan un determinat número de quilòmetres, cosa que demostren presentant una credencial (a sota) amb els segells dels indrets per on han passat.

Dani Moll Casamitjana

"S'accepta la doble moral que intenta unir el turisme amb la religió"

Quan vas fer el Camino?

Durant el mes de maig de l'any 1999. Des de Roncesvalles fins a Santiago, l'anomenat *Camí Francès*.

Què és el primer que fas quan arribes a Roncesvalles?

El Camino, al cap i a la fi, no deixa de ser una ruta turística. L'única manera d'arribar a Roncesvalles és amb autobús des de Pamplona i allà ja comences a veure la gent que t'aniràs trobant durant tot el Camino. Un cop a Roncesvalles, com si fos una excursió guiada, gairebé et treuen de l'autobús i et porten on et donen la credencial de pelegrí i després a l'alberg. Potser és la part on et sents més dirigit, però tenint en compte que és el primer dia i vas una mica perdut també s'agraeix.

Quants quilòmetres feies cada dia?

Jo m'ho vaig agafar amb tranquil·litat perquè tenia temps i no tenia ganes d'anar de pressa. Els primers dies feia uns quinze quilòmetres per anar agafant rodatge però la mitjana diària eren uns vint, vint-i-cinc quilòmetres. A mi m'agradava parar-me molt, fer un cafè en un bar, voltar pels pobles, xerrar amb els altres companys... No tenia cap pressa, la meua idea no era anar a fer quilòmetres sinó caminar tranquil·lament.

Vas seguir algun tipus de preparació prèvia?

És aconsellable fer una mica de preparació física abans de fer el Camino, més que res perquè et dona seguretat. Jo no em vaig entrenar segurament per desídia. Vaig pensar que com que no tenia pressa el meu entrenament serien els quinze primers dies. D'altra banda, moltes vegades els que hi van més preparats són els que van més de pressa i els que t'acabes trobant trencats al mig del camí perquè han volgut forçar massa la màquina. L'entrenament per fer el Camino és molt específic perquè es tracta de caminar cada dia i hi ha molta gent que es pensa que pel sol fet d'estar en forma serà capaç de fer molts quilòmetres. Però sempre arriba un moment que el cos diu prou.

Explica una mica el funcionament dels albergs.

Portes una credencial que et donen el primer dia i te la van segellant els albergs on vas passant. És una forma d'anar controlant per on passes. Al final del camí, quan t'han de donar la *Compostela*, veuen per on has passat. Els albergs són exclusivament per pelegrins i només accepten els que porten la credencial.

Llavors també hi ha unes prioritats. El que primer arriba a l'alberg és el que primer agafa llit perquè hi ha albergs molt petits i els llits són limitats. Després hi ha una sèrie de criteris per col·locar la gent. Els que van a peu tenen preferència perquè es suposa que són els que van més

cansats i més necessitat tenen d'un llit. A continuació venen els que van amb bicicleta, després els que van a cavall i en últim lloc els que van amb autobús, cotxe...

A cada alberg pagues aproximadament unes 500 ptes. N'hi ha que et demanen la voluntat i que no tenen una tarifa fixa. Això últim és nota més a la zona de Galícia on la Xunta se n'ha fet càrrec i els albergs no depenen tant dels donatius dels pelegrins.

Què et va portar a fer el Camino de Santiago?

La motivació principal era conèixer una mica més la resta de l'estat. Jo no he viatjat massa i volia conèixer aquella zona i, a més, a una velocitat que em permetés assaborir els llocs on passava. Es diu que és diferent viatjar que traslladar-se i jo el que volia fer era viatjar. D'altra banda, també hi havia una part im-

portant de repte i d'aventura.

Jo no buscava el viatge interior i espiritual, allò que en diuen trobar-se a un mateix. Això no vol dir que no ho hagi trobat.

Què hi has trobat, què n'has après del Camino de Santiago?

Jo no esperava arribar a Santiago. El que m'interessava era el viatge cultural i no em volia marcar cap fita. Però el primer que vaig trobar només de començar va ser el gust

pel repte, les ganes de voler arribar. Això ja era un fet amb el qual no comptava quan vaig marxar de Llagostera.

El que més em va cridar l'atenció és que el sol fet d'acceptar les normes d'aquest viatge et creava uns vincles molt forts amb els companys que caminaven amb tu. És a dir, el fet que tothom accepti viure durant un mes en condicions bastant austeres i portant un equipatge mínim, fa que es produeixi un fenomen molt curiós d'unió, com una demostració que tots som iguals.

Et trobes immers en una barreja de gent que no coneixies abans, de totes les edats, de totes les classes socials, de tot arreu del món i de totes les creences religioses, embarcats en una espècie d'aventura comuna: arribar a un lloc, arribar a Santiago.

El que més m'ha impressionat i que potser no esperava trobar-m'hi són les relacions humanes a tot nivell, amb gent més gran, més jove, de totes les cultures i classes socials, tots en el mateix sac, xerrant i compartint sopars, habitacions i butllofes. Es crea un companyerisme real i sincer, que no té res a veure amb les motivacions que t'han portat allà.

Com ha afectat la teva condició de metge a la teva relació amb la gent en una ruta on les lesions deuen ser el pa de cada dia?

He intentat no explicar que sóc metge a tothom bàsicament per dues raons. A tots els pobles hi ha metges i si hi ha algun problema els pelegrins poden tenir atenció mèdica en qualsevol moment. D'altra banda, si deia que era metge m'exposava a tenir un allau de preguntes i consultes. Però, evidentment, en algun cas vaig haver de donar la meua opinió de metge, més que res perquè la lesió de la persona afectada no anés a pitjor. Utilitzava la meua condició de metge quan realment jo creia que era necessària i que podia aportar alguna cosa.

Quines lesions o problemes físics són més freqüents?

Tothom té butllofes que s'han de rebentar, desinfectar i protegir amb unes tirites especials. Un fet molt curiós és que en les farmàcies que et vas trobant tenen uns productes a l'aparador molt diferents als que hi ha les farmàcies d'aquí. Allà et trobes les tirites per a les butllofes o cremes per fer-te fregues i aquí et trobes relaxants i valerianes.

També resulta curiós arribar a l'alberg i veure que tothom s'està remenant els peus. Vulguis o no, rebentar la butllofa del veí i que ell et rebenti la teua també crea aquell vincle de companyerisme de què parlàvem.

Parla'ns de la gastronomia.

Destacaria tota la gran varietat de *cocidos* que hi ha, des de la carn d'olla o l'escudella que coneixem aquí fins al *Cocido Maragato* d'Astorga. Tots vénen a ser el mateix, amb les mongetes més vermelles o més blanques... El *cocido* típic de Burgos és la *olla podrida*, un nom que no convida gaire a menjar-se-la i que bàsicament consta de mongetes, el caldo, la carn de porc i les típiques *morcillas*.

Però sense dubte haig de destacar el peix i el marisc de Galícia. Jo no he sigut mai gaire de peix però el d'allà és boníssim. I després també destacaria les tapes i tota la tradició del tapeo.

Tu tens la Compostela, acreditació que et donen si has fet el Camino per motius religiosos. Però les teves motivacions no eren religioses...

Amb això de la *Compostela* hi ha una mena de doble moral. El Camino s'ha convertit en una gran ruta turística que atreu gent de totes les cultures. Durant tota la ruta estàs contribuint a enriquir els pobles per on passes i l'interès econòmic és evident.

Aleshores, per ser estrictes, només haurien de donar l'acreditació als peregrins que han fet la ruta per motius religiosos. Però fan la vista grossa. Quan arribes a Santiago dius els motius. Jo vaig dir que feia el Camino per motius culturals i la persona que hi havia allà em va suggerir que si deia que l'havia fet per motius religiosos o espirituals em donarien la *Compostela*. Evidentment, a mi no em va fer res dir que ho havia fet per motius espirituals.

A més a més, si quan tornes portes la *Compostela* et fan un 50% de descompte a Iberia. Llavors és quan et preguntes quina relació té Iberia amb l'església.

S'accepta una mica aquesta doble moral que intenta unir el turisme amb la religió.

Explica'ns alguna anècdota divertida.

Bé, allà els catalans estan molt malvistos i cada dia havia de suportar quatre o cinc acudits de catalans. Un dia vaig entrar en un bar d'un poble petit de León. El típic simpàtic de barra que em veu amb aspecte de pelegrí va i em pregunta: "Sabes por qué Santiago era catalán". Jo li responc que no i em contesta: "Porque iba a pie". Tota la gent del bar va riure i jo també vaig haver de riure per no fer-me l'antipàtic. Vaig fer el meu entrepà i vaig estar xerrant una estona amb aquell tipus que realment era molt simpàtic. Jo havia après a dissimular força l'accent i no va notar que era català. Quan ja me n'anava ell em va preguntar: "Bueno, por cierto, tú de donde eres?" i jo li vaig respondre: "Mira, yo soy catalán, como Santiago".

Ramon Torrubiano Calvo

“La duresa del Camino la fa un mateix, no el propi Camino”

Quan vas fer el Camino?

L'any passat, el 98. Vaig marxar el 5 de Juliol i vaig tornar el 27. Durant aquests dies vaig fer un total de 800 quilòmetres.

Quants quilòmetres feies de mitjana cada dia?

Aproximadament 33 km. El primer dia en vaig fer 47 i fins arribar a *Santo Domingo de la Calzada* feia una mitjana de 20-22 km per dia.

Els primers dies em vaig escaldar els peus. En arribar a *Estella* vaig estar a punt de plegar perquè no podia caminar. Allà em va passar una anècdota curiosa perquè em vaig asseure a curar-me els peus al carrer. Mentre estava curant-me les butllofes, un grup de japonesos va començar a tirar-me fotos. Jo em pensava que les tiraven a un pont romànic que hi havia allà, i em vaig voler apartar, però em van dir que me les tiraven a mi.

L'endemà no podia caminar, però quan vaig arribar a *Arcos*, em vaig esperar per acabar-me de curar i vaig continuar amb moltes ganes. Ja havia passat els tres primers dies, que són els pitjors, són dies d'aclimatament. Si no hagués fet la bestiesa de fer 47 quilòmetres en un dia, hauria gaudit més dels primers dies perquè hagués patit menys.

Vas fer el Camino tot sol?

Vaig sortir sol, però allà vaig trobar molta gent. Si tens problemes de peus no t'has de preocupar perquè si tu no t'ho pots curar, hi ha gent que tot i que no et coneix de res t'ho cura. Recordo una noia de Bilbao que tenia els peus ben llagats i un matrimoni gran i un austríac, cada dia que arribaven a l'alberg la buscaven per curar-la. I no es coneixien de res.

El sentit del companyerisme és molt fort. Mantens una relació molt forta, fins i tot ara encara m'escric i telefono amb gent amb la qual vaig fer el Camino. Aquest estiu va venir un noi a Llagostera amb qui vaig fer l'última part del Camino.

Vas fer tot el Camino a peu?

De fet, puc dir que en un mateix any l'he fet de dues maneres: caminant i amb bicicleta. Des d'Astorga -els últims 245 km.- van venir la Isabel i en Marc, i vam fer l'últim tram amb bicicleta, però no es pot comparar. Tot és arribar a Santiago, però el sentit i l'esperit de companyerisme que tens anant a peu no el tens anant amb bicicleta.

Com és que decideixes fer el Camino ara, i no, per exemple, fa 20 anys?

Això va ser conseqüència de moltes coses. Des que la Isabel i jo ens coneixem que teníem ganes de fer el Cami-

no. Però ens feia molt de respecte perquè són 800km. i un mes caminant! Al final vaig decidir que si no el feia ara ja no el faria. I va ser dit i fet.

T'imaginaves que fos tan dur?

És dur per aquell qui vol fer 45 km diaris. La duresa del Camino la fa un mateix, no el propi Camino. El ritme te'l fas tu mateix, ningú t'obliga a res.

Com us espavilàveu a l'hora dels àpats?

Si vols cuinar, a l'alberg pots fer-ho. Fins a *Santo Domingo de la Calzada*, vam fer un grup de deu o dotze persones, i els primers que arribàvem, ens dutxàvem i anàvem a comprar. És bonic veure com quan vas a comprar el respecte que té tothom cap al pelegrí fa que et deixin passar primer.

Fèiem menjar per a tots, i ens sortia per 100-150 pessetes tranquil·lament. Tot el que ens sobrava ho deixàvem a l'alberg, perquè podia venir algú al darrera que ho necessités.

Surt econòmic fer el Camino?

Surt barat, però t'ho pots fer car, tot depèn del que et vulguis gastar. Tothom s'ho pot permetre si no vas de restaurant cada dia. A molts llocs hi havia el famós menú del pelegrí que és com aquí el menú del dia que costava 1000-1200 pessetes. Ara bé, si el menjar te'l fas tu, sense passar gana, no et costa més de 200 pessetes.

Com és la motxilla del pelegrí?

En principi vas amb 7-8 quilos a la motxilla, però en realitat en portes més, perquè com que no saps el que et trobaràs agafes més equipatge del compte. Però resulta que la meitat de la roba et sobra perquè un cop arribat a l'alberg et dona temps de rentar la roba i secar-la.

Com descriuries el paisatge que et vas trobar?

És molt variat. La zona de Navarra jo la vaig comparar una mica amb la Garrotxa d'aquí però amb molta aigua. Quan passes a la Rioja ja comença a ser més sec. Després, quan arribes a la província de Burgos et trobes un paisatge molt àrid, sec i sacrificat. La gent comentava que aquell qui no havia fet l'etapa de *Santa María de la Cueva* no havia fet el Camino perquè és allà quan sues la cansalada! Són més de 20 quilòmetres rectes sense cap arbre i sense cap ombra, és pur sacrifici, és impressionant. A més, arribes al poble i no hi ha cap botiga, només hi ha un bar.

Quan has passat els *Llanos de Castilla*, et comences a trobar els *Montes de León* i hi comença a haver més vegetació. I ja a Galícia les *Corredoiros* (senders de bosc) són precioses.

Segurament has viscut alguna anècdota curiosa...

Hi ha el cas curiós d'una dona a l'entrada de Logronyo que es dedica exclusivament a posar segells a les credencials. En el segell hi posa: "*Camino de Santiago, Felisa, higos, agua y amor. Logroño*". A l'estiu està sota una figuera amb un cànir d'aigua fresca, refrescos i figues. Si vols alguna cosa, li dones la voluntat. Com que no sap ni escriure ni comptar, per saber les persones que han passat té una galleda amb pedres, i cada pelegrí quan arriba agafa una pedra i la tira en una caixa. D'aquesta manera sap quants pelegrins han passat.

Què fas quan arribes a Santiago?

Vas al palau episcopal, lliures la credencial conforme has fet el Camino de Santiago i et donen la Compostela, on hi consta que has fet el Camino a peu i el teu nom en llatí.

Després, si vas al Parador dels Reis Catòlics i ets dels 10 primers al matí et donen esmorzar. Si és al migdia et donen dinar i al vespre et donen sopar..

Anaves amb pal com els autèntics pelegrins?

Sí, anava amb pal, el que en l'argot del pelegrí s'anomena *bordón*.

El pelegrí a l'Edat Mitja portava el *bordón* per defensar-se dels animals i per recolzar-se. Abans no tenien les cantimplors que ara tenim i utilitzaven la carbassa, i com que aquesta si es mulla per fora es podreix, s'ajudaven de la pètxina per posar-hi aigua a dins. Té certa lògica.

Tot i que els primers dies no el necessites, el *bordón* acaba essent imprescindible. Jo portava un pal d'aquí, però com que no estava acostumat a portar-ne, la primera vegada que em vaig parar a beure aigua me'l vaig deixar i no me'n vaig adonar fins al cap d'1km. Llavors em vaig parar a fer-ne un altre que va continuar tot el Camino. Encara el guardo, i si mai torno a fer el Camino me'l tornaré a emportar.

Què és el que més et va impressionar del Camino?

Tot el Camino en general, les postes de sol, les sortides de sol. Però el que potser em va impressionar més va ser un poble que s'anomena el *Burgo Ranero*, d'uns 300-400 habitants, amb un alberg fet de palla i fang molt bonic. Vaig sortir d'allà a les 4 de la matinada amb una lluna ben plena que permetia caminar sense llum, i així com aquí a

En Ramon (tercer per l'esquerre) davant la catedral de Santiago acompanyat de la seva dona, el seu fill i uns companys peregrins.

aquesta hora sents grills, allà sents granotes i les vaig sentir durant una bona estona.

Quina impressió t'ha deixat el Camino?

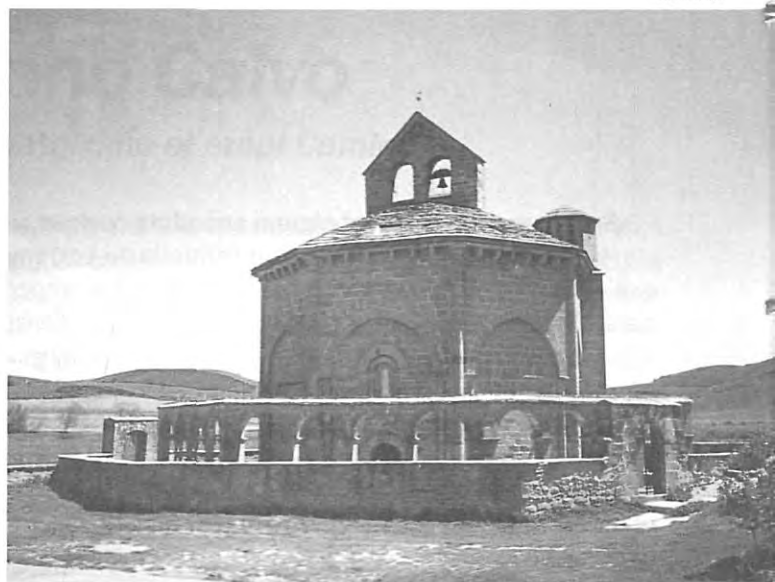
És una experiència molt maca que recomano a tothom. Així com hi ha gent que diu que no tornarà a fer-lo, jo espero tornar-lo a fer. En tinc moltes ganes, si pogués el faria cada any. Fent el camino fas història, ets un anònim pelegrí més de la història. Per aquell qui li agrada caminar, és una satisfacció contínua, no penses amb res més, t'aïlles totalment del món exterior. Bé, aquesta és la impressió que a mi em va fer.

Dani Moll

Una part del Camino en plena Meseta. On és el final?

Ermita de Nuestra Señora de Eunate (*cent portes* en euskera) a Navarra.

Pep Molero

Moll

Restes de l'antic convent-hospital de Sant Anton (Palència). Antigament, al peu dels arcs, hi deixaven provisions pels pelegrins que hi passaven

La Font del vi (Irache) que a més de l'aigua refrescant, ofereix també vi *tinto*, combustible dels primitius i moderns caminants.

Dani Moll

El camp de la Galícia profunda, on encara s'hi poden trobar pagesos que llauren amb bous.

Joan Codolar Viñolas

"M'agradaria tornar-hi i fer més quilòmetres"

Quan vas anar a fer el Camino de Santiago ?

Hi vaig anar del 8 al 12 d'octubre d'aquest any.

Amb qui hi vas anar?

Amb uns amics de Girona i amb uns monitors. Un dia estàvem fent volts amb bici i vam decidir fer alguna cosa especial. I vam decidir fer el Camino de Santiago.

Érem uns 14, tots de la meua edat, i després dos o tres monitors. Hi vam anar tots amb bicicleta.

Quina ruta vau fer?

Vam sortir de Ponferrada. El primer dia vam fer uns cinquanta quilòmetres, marxant a les 12 del matí i arribant a O Cebreiro a les 7 de la tarda. Després vam anar a un alberg a dormir.

El segon dia ens vam aixecar a les 8, vam esmorzar i vam tornar a pedalar fins a Portomarín, que són 62 quilòmetres. Vam passar per Pedrouzo i vam anar fent fins arribar a Santiago. En total uns dos cents quilòmetres.

On dormíeu?

Els dos primers dies vam dormir en albergs, però els dos últims dies vam trobar els albergs plens i vam haver d'anar a dormir a uns pavellons.

Què tal estan aquests albergs?

Depèn del poble i de l'alberg però en general estan força bé.

Et vas preparar per fer aquesta ruta?

Sí, una mica. Amb els meus companys anàvem a fer volts amb bici d'uns trenta o quaranta quilòmetres cada cap de setmana per les rodalies de Girona. Aquest va ser el nostre entrenament.

No us vau plantejar l'opció d'anar a peu?

En Joan (el primer per la dreta) amb cinc ciclistes més, a l'arribada a la Plaça de l'Obradoiro

No, perquè per fer-ho a peu necessites més dies i cal portar moltes més coses. Nosaltres teníem una furgoneta que ens portava les bosses i tot el que ens podia fer falta. A la bici només havíem de portar una mica d'aigua. La furgoneta passava per la carretera i nosaltres pels camins de carro, després ens trobàvem al lloc on havíem quedat.

Et vas cansar molt?

Anant amb bici el que se't carrega més són els genolls. Els dies més durs van ser el segon i el tercer, quan el cansament es començà a acumular a les cames.

Quina motivació us va portar a fer aquesta ruta?

Bàsicament ens movia la motivació esportiva però també ens feia gràcia perquè era l'Any Sant.

Què vas veure que t'agradés?

El que és més interessant és que vas coneixent gent. Vam conèixer a un home argentí que ja feia dos mesos que estava caminant i ens

l'anàvem trobant pel camí. També era molt bonic quan t'havies d'aturar per alguna cosa o se't rebentava alguna roda i et venia algú a preguntar si necessitaves alguna cosa. Hi havia bon rotllo.

Quin paisatge et vas trobar?

Molta vegetació. Tot era molt verd. A més, ens va fer molt bon temps encara que només d'arribar a Santiago se'ns va posar a ploure. A Santiago ens van donar la Compostela, vam visitar la Catedral i vam fer un volt per la ciutat.

T'agradaria tornar-hi?

Sí, m'agradaria molt poder anar-hi un altre cop, si pot ser, a fer-hi més quilòmetres.

Per acabar, explica'ns alguna anècdota curiosa.

Vam anar fins a Ponferrada amb furgoneta. Només d'arribar a Palència ens vam trobar que la grua se'ns havia endut la furgoneta amb totes les bicis. Però vam poder solucionar-ho sense massa problemes.

Us desitja Bon Nadal!

M.ª Carme Valentí
PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36
Telèfon 83 06 20

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Bon Nadal!

Pinsos Viñas de Llagostera, S.L.

Crta. Sant Feliu, Km. 22
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel: 83 01 90
Fax: 80 54 53

Us desitja un Bon Nadal!
CARNS I EMBOTITS
GASCONS SC

C/ Migdia, 21 - Tel. 83 01 54

Meritxell

BUGADERIA INDUSTRIAL

Bones Festes!

C/. Ricard Casademont, 14

Tel. (972) 83 03 12

Fax (972) 83 03 12

17240 LLAGOSTERA (Girona)

electrodomèstics
Codolat

Som especialistes en electrodomèstics

Agrupació

C/ Camprodon, 11 - Tel. 83 04 77
LLAGOSTERA (GIRONA)

Impremta

NONELL

Tel. 972.83.00.45

Fax: 972.80.54.94

C/ Concepció, 27

17240 LLAGOSTERA

PLANTES FRUITERES

PLANTES ORNAMENTALS

Interiors i Exteriors

FALGUERAS

Bon Nadal!

A LLAGOSTERA

C/ Camprodon, 39

Carretera Girona a Sant Feliu

Tels. 972 83 07 72 i 972 80 55 79

Pep Molero i Xevi Ramos

“El Camino no és una ruta preparada per fer amb bicicleta”

Quan vau anar a fer el Camino?

El juny de l'any 1997, durant 10 dies, partint de Roncesvalles.

Quina mitjana de quilòmetres fèieu?

Uns 80 diaris. En 10 dies de pedal vam fer 814Km. A la ruta del mapa posa uns 700 i escaig però com que de vegades t'equivoques i fas més volta del compte, a la llarga n'acabes fent més.

El primer dia acabes cansat. El segon també i el tercer les cames et fan molt de mal. Al quart dia, el cos ja s'ha adaptat una mica i vas fent. Els primers dies són un entrenament.

Quina va ser l'etapa més dura?

La que va de O Cebreiro a Palas del Rei. L'etapa tenia 115 quilòmetres i hi havia una recta increïble que feia una mica de pujada. A la que portes 60 quilòmetres es fa molt dur, i se'n va ocórrer de sortir del camí i anar per la carretera. Això mai s'ha de fer, perquè vam fer una volta molt gran entre xais i animals, passant per carretera nacional, molt perillosa i avorrida. Els últims 10 km els vam fer amb la bici a coll perquè la carretera no estava en condicions.

Com està el Camino per anar amb bici?

El camí, tradicionalment, es feia caminant. Per tant, no és una ruta preparada per fer-la amb bicicleta. Per exemple, hi ha trams de camí amb molta pedra i d'altres que, quan plou, queden molt enfangats. El que va a peu pot caminar igualment amb el seu calçat, però amb la bici és molt més complicat.

També vam trobar molts problemes a les ciutats grans. Burgos s'ha de travessar pel mig de la ciutat i no tenen en compte els que van amb bici. Les senyalitzacions estan per sobre la vorera, als carrers hi ha molt de trànsit, direccions prohibides... Total, que has de pedalar per sobre la vorera i

llavors et ve la gent cridant perquè no hi passis.

Perquè vau decidir fer aquesta ruta?

Nosaltres, bàsicament volíem fer un recorregut d'aquest tipus, que hi trobéssim uns paisatges preciosos i una bona gastronomia. No ho vam fer per motius religiosos.

I com és aquesta gastronomia?

Molt variada. A Galícia vam menjar una excel·lent mariscada. Però també menjàvem coses senzilles, com un tall de pa amb sardines, un “caldo”, “cecina”, xai...

Recordem el restaurant “El Pájaro”, un hostel de camioners on podies demanar l'embotit a pes i el pernil era exquisit. Els vins eren boníssims.

A on dormíeu?

Nosaltres no dormíem als albergs de pelegrí. Anàvem de “senyors”. Les dones venien amb cotxe i ens trobàvem en hotelets, pensions.

Vau tenir cap accident?

A Puente la Reina, quan ens faltaven 10 km per finalitzar l'etapa, se'ns van punxar les rodes i ens vam quedar sense bicis. Però no vam tenir cap altre problema ni accident.

Què heu après del Camino?

No massa. Una de les coses que vam descobrir va ser la gastronomia. També vam aprendre a conviure un amb l'altre.

També hem de dir que quan arribes a Santiago et sents molt bé, tens la sensació de ser el rei del “mambo”. Però allà t'adones que tothom també se sent així.

Teniu pensat tornar-hi?

Sí, però per una altra ruta, la del Nord, passant per la costa. No volem tornar perquè sigui el Camino de Santiago sinó perquè és una ruta ja feta i ben indicada, no et pots perdre.

Qui portava l'equipatge?

La roba de vestir la portaven les dones amb el cotxe, però nosaltres portàvem roba impermeable i eines per a la bici. Està clar que si no t'acompanya cap cotxe has de portar molt més pes.

Recordeu algun fet en especial?

Us explicarem una anècdota que s'ha de viure. A l'etapa que va d'Astorga a O Cebreiro ens vam quedar molt enfangats. En arribar al restaurant, abans de posar-nos a taula, ens vam rentar una mica als lavabos. Vam assecar les sabates en el secador de mans i vam començar a menjar. Del cansament, portàvem molta “tonteria” i reïem de tot. Llavors vam veure entrar dues noies. La primera, gens agraçada, anava ben bruta i portava dues bosses als peus amb marques de supermercats diferents. En canvi, l'altra era tota maca, amb roba “pija”, i les bosses que portava als peus eren de la mateixa marca. No vam parar de riure.

PLANXISTERIA i PINTURA

ALBERT

Alberti Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

BON NADAL

SASTRERIA - CONFECCIONS

J. CAPDEVILA

c/ Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

Transports

PAYRET

Servei diari a Barcelona

C/ Cantallops, 2 - Tel. 972.83.02.56
17240 LLAGOSTERA

A Barcelona: ESCAPA, S.A. C/ Àlaba, 51 - Tel. 93.300.29.14-98
Agrupats: C/Bolivia, 46-52

Servei de pneumatics
Nacionals i d'importació
Llantes d'Alumini
Cargols Anti Robatori
Recanviutats

Tel. 80 50 85

C.I.F. G-17217688

C/. Ramal, s/n

17240 LLAGOSTERA (Girona)

LAMPISTERIA

J. FA

Es fan instal·lacions de gas i les
revisions obligatòries

Passeig Pompeu Fabra, 49 - Tel. (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

TEIXITS I

RETAILS
trini

Es fa a mida
tota classe de roba.

També hi trobareu
servei de TINTORERIA.

Sempre al
vostre servei

C. Albertí, 16
Tel. 83 09 83
LLAGOSTERA

Mobles Cateura

- * MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- * MOBLES DE CUINA
- * TAPICERIA

Exposició i Venda:
Carretera Tossa, 7 - Tel. 83 09 95

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

MONTIEL

Assessoria Laboral, Fiscal i Jurídica
Administració de Finques
Assegurances Generals

C/ Calderers, 5
Fax: 80 52 30
Tel. (972) 83 03 62
17240 LLAGOSTERA

Bones festes !!

C/ Taulera, 39
Fax: 83 75 78
Tel. (972) 83 71 65
17246 SANTA CRISTINA D'ARO

Sembrant pau en els cors

Benvolguts llagosterencs, després de sis anys viscuts a Llagostera, arriba el moment d'acomiar-me per començar una nova tasca en una altra destinació. I no m'agradaria fer-ho sense fer arribar el meu agraïment a la comunitat i a totes aquelles persones que han format les diverses Junes, benefactors, col·laboradors, treballadors,...

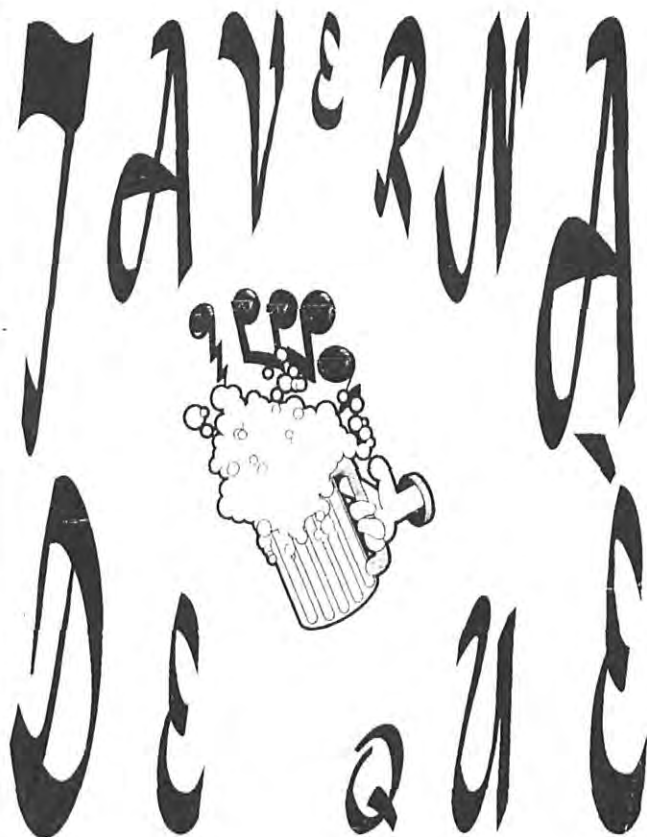
Aprofito també aquesta ocasió per acomiar-me de tots aquells de qui no ho he pogut fer de manera personal. Així mateix, voldria demanar disculpes si en

algun moment els he pogut ofendre, ja que no era aquesta la meua intenció.

A tots i cadascun de vostès els recordaré davant el Senyor perquè Ell els beneeixi sempre.

Rebin una forta abraçada.

Germana Filomena Martínez
Directora de la Residència Geriàtrica
Josep Baulida

***Plats combinats**

***Tapes variades
i entrepans**

***Bon ambient**

**... Un lloc diferent
per anar**

**C. Àngel Guimerà, 29
"ANTIC DORADO"**

**Tel. 972 830664
LLAGOSTERA**

**"...si em posessin a treballar en una fàbrica
7 o 8 hores, em moriria. Hi estic molt bé aquí."**

Can Torres de Panedes

Un lloc on és fàcil d'arribar-hi. Només cal pensar en l'ermita de Panedes i en la casa que hi ha enganxada, paret amb paret. És el mas de Can Torres de Panedes, un mas amb un nom del qual no se'n sap ben bé el perquè. Se sap, això sí, que abans se'n deia Can Sagrera. Però des que la família Vidal-Auradell en son els masovers, se'l coneix per Can Torres de Panedes. Un mas amb ja 350 anys de vida. Actualment hi resideixen el fill, en Lluís Vidal i Auladell i la seva dona l'Antònia Coll i Bueno.

Podries explicar-nos quina ha estat l'activitat principal que es porta a terme a Can Torres?

Sempre hem estat ramaders. Quan van arribar els meus pares, vam començar amb dues o tres vaques i una euga per llaurar, i mica en mica hem anat fent. Actualment tenim 60 vaques lleteres, que permeten produir una quota de 360.000 quilos de llet per temporada, entre quilos meus i llogats, i uns 70-75 caps, entre vedells mascles i femelles. Venem la llet a la SAT del Gironès, la cooperativa, i la carn dels vedells mascles a l'escorxadors.

Encara es porta a terme la venda tradicional de llet? Amb la cantina, amb un pot,...

No, no,...la venda al menor res de res. Avui dia és il·legal. Abans es feia.

Ara no, perquè per fer-ho, per vendre al detall, necessaries un equip d'esterilització, una inversió que per a la venda al detall seria insostenible. Actualment, si no és per les cooperatives, res de res...

Teniu treballadors per fer funcionar tot aquest bestiar?

No, som nosaltres dos sols. Això no vol dir que en segons quins moments vinguin pagesos a ajudar-me, com jo puc anar a ajudar-los a ells. Aquí som nosaltres i la maquinària; tres tractors, remolcs, arades, instal·lació per a munyir, tancs de refrigeració,...

I el menjar, el feu tot al mas o n'heu de comprar?

Comprem farines i pinso. Aliments de creixement, complements vitamínics,... però res de farratges. La finca

disposa de 15-16 hectàrees pròpies de conreu, més unes 60-70 que tenim llogades. Conreem rei-gras i userda, i, esporàdicament, blat de moro i blat. La finca de la casa també disposa, com a mínim, de més de 150 hectàrees de bosc...Avui dia les vaques han de rendir sempre al màxim, tant en qualitat com en quantitat. L'alimentació i un bon creixement del vedell és fonamental per aconseguir-ho.

La dedicació en l'actualitat, a la feina del mas deu ser molt diferent de quan van arribar els teus pares?

I tant! Abans, quan jo tenia quinze anys -Lluís- hi havia a la casa 15, 18 vaques. Quan arribaren els meus pares, només 2 o 3. Les hores que dedicaves eren més o menys les mateixes, però ara hi ha una maquinària, un control... que et permet que amb el mateix temps que abans necessitaves per portar 15 vaques, avui puguis tractar-ne 60, per dir una xifra. Ara sempre hi ha feina a fer: netejar, sembrar, reparar màquines...

Que faci bon temps o no, encara influeix tant a la feina al camp?

No, no tant. Ara, el temps ha canviat molt. Abans, fa 40 o 50 anys, feia molt més fred, pluvia més... Sobretot pluvia més. Ara no plou tant i fa més calor. Fixa't ara, al mes d'Octubre i la calor que fa. Això influeix molt en el reg dels camps. Ara es necessita molta més aigua pels camps. S'han de fer pous soterrats per anar a buscar aigua. No pots regar només amb el pou de davant la casa...El que es nota avui dia és una primavera seca o humida. Això pot fer que el negoci no sigui tan bo...

CARLES SOLER

Els costums de la gent que viu a pagès naturalment també han canviat...

Mira, només et diré una cosa. Anar a mercat. Abans podies estar tot el matí del dijous al poble. Anaves a mercat. Ara estàs més lligat, has d'estar més pendent de coses; més bestiar, més malalties, més veterinaris... Ara, els dijous al matí, baixes a mercat, compres i pugues, que encara tens moltes coses a fer.

Parlem de les subvencions, les ajudes al camp, els impostos... Com tracten els pagesos els estaments públics, les administracions...?

Subvencions i aquestes coses en tens si fas camps de blat, ordi... En tot el que sigui cereals, sí que et donen un tant per hectàrea. Però per farctges i bestiar, llevat de casos concrets, res de res. Pel que fa als preus dels productes, llet, carn, tot és més barat que fa 5-6 anys. El govern té mals costums, sempre dirigits als pagesos. Quan puja la inflació, els preus del mercat baixen només al sector agrícola. Carnissers i la gent dels hotels o restaurants no pateixen pas. Fa poc amb els porcs, molts pagesos van quedar arruïnats, i anaves a la carnisseria i la carn de porc era al mateix preu. Això no és pas just.

L'entrada al mercat únic europeu, com la veu un ramader de Llagostera?

Pel món ramader, per mi, ha estat catastròfic, molt dolent. Ens han envaït de producte importat. Nosaltres exportem, però res comparat amb el que rebem de França, Alemanya, Holanda... Son països amb molta muntanya i llocs per a la pastura. Els és molt més fàcil mantenir les vaques. A Holanda, per exemple, hi ha molts llocs que només han de munyir el bestiar al vespre, i deixar les vaques altre cop a la pastura. Aquí has de fer el menjar, recollir-lo, netejar els estables, munyir... Com que els preus són únics, gairebé iguals per tothom, doncs ima-

gina't... Fent el mateix que faig ara, amb el mateix bestiar, fa deu anys guanyava més diners que no pas ara. I això jo, i tots els que ens hi dediquem.

Es pot viure bé al camp...?

...Mira ...sí que s'hi pot viure bé. Ara, hi ha moltes maneres de viure bé! No sé com dir-ho. Jo hi visc molt bé aquí. Si volguéssim, com la gent del poble, un mes de vacances, caps de setmana, anar a voltar... Deu ser que tot el que estalviem més que els altres, si és que ho estalviem, no ho gastem, com que estem sempre aquí...Ara!, no ho canviaria per anar a viure i treballar al poble. Faig una feina que m'agrada, m'he adaptat a viure i treballar a pagès. A més, el fet que tant treballa tant guanyo és important. Et dona seguretat i il·lusió alhora, ganes de treballar. Si em poses sin a treballar en una fàbrica 7 o 8 hores, em moriria. Hi estic molt bé aquí, a Can Torres.

Com veus el futur a pagès, al veïnat de Panedes?

La veritat, crec que tota aquesta zona d'aquí, que és de secà, el futur el té molt negre. Actualment si no tens aigua, malament. No pots perdre la collita, que val molts diners, per falta d'una o dues pluges... Cal una explotació molt bona, molt rendible, per engrascat-se a pagès. Això, saben el tema dels horaris, de la feina als caps de setmana i festius... És difícil que un jove vulgui anar a treballar el camp... D'aquí 10 o 12 anys, a l'alt Panedes, hi haurà un o, com a molt, dos pagesos...

Què pensa de la línia d'alta tensió, que passa per Panedes i de la qual ara se'n torna a parlar...

CARLES SOLER

A nosaltres, pel treballar, per l'explotació no ens ha afectat. Ara bé, penso que si és cert que es tracta d'un perill per les persones, pel bestiar, aleshores fora! res de res. També crec però, que el que farà més mal als pagesos de per aquí serà la construcció de la carretera. Hi haurà molts camps que no serviran per treballar, quedaran fets malbé, travessats de d'alt a baix, inútils per treballar...

Estel Martí

Pg. Pompeu Fabra, 40 - Tel. (972) 80 51 12
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

Construcció de piscines

Servei tècnic i manteniment
Productes químics i tractament d'aigües
Descalcificadors
Jacuzzis construïts a mida
Pistes poliesportives

17240 LLAGOSTERA - Pau, 6
Tel i Fax: 80 57 08

Venda i reparació de
**MOTOS - BICICLETES
i ACCESSORIS**

**motos
jorma - 7**

Jordi Rusiñol

Passeig Romeu, 13
Tel. 83 08 12
LLAGOSTERA

Obres Hospital S.L.

Us desitja un bon Nadal !

Carrer Pocafarina, 47
Telèfon (972) 83 09 45
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Antoni Delgado Oliveró

De professió, escultor

No és difícil reconèixer una obra d'Antoni Delgado. Rostres de noia amb mirada dolça i desperta, cossos gràcils i estilitzats, infants que riuen bressolats per la mare... L'obra d'aquest artista barceloní afincat a Romanyà és molt més que tot això. "El més difícil de tot és donar vida a les escultures", diu Delgado quan parla de la seva feina, que també és la seva vocació. Quan això s'aconsegueix tota la resta passa a un segon terme i la relació amb l'obra arriba a ser tan forta que quan l'artista ha d'entregar l'encàrrec sembla que li arrenquin un bocí d'ànima.

Va començar de molt jove. De tan jove, que la pregunta de si l'artista neix o es fa no té raó de ser.

Vaig entrar en el món de l'escultura de molt petit. D'alguna manera, es pot dir que el meu interès per l'art va venir a causa de la guerra. El meu pare era el director de la fàbrica Delfos (Delgado Fosfatos) de Barcelona, de productes químics, i nosaltre vivíem en el mateix edifici. Al menjador de casa hi havia una porta que comunicava amb l'oficina de la fàbrica. De petit, jo sentia teclejar les màquines i, de quatre grapes, anava fins a la porta. Els treballadors m'obrien la porta i em deixaven entrar a l'oficina. En aquell temps hi havia molts talls de corrent i tothom tenia espelmes a mà. Perquè m'entretingués i no molestés ningú, em donaven espelmes que havien fet escalfar vora els radiadors i jo hi jugava. I va ser així que vaig començar a fer ninots, sargantanes, granotes, ratolins... potser tenia sis anys, i com que era tan petit a la gent li feia molta gràcia que fes tot allò. Més endavant vaig començar a modelar amb fang.

I la primera exposició, quan va arribar?

Vaig exposar per primera vegada el 12 de setembre de l'any 1946 a Santa Coloma de Gramanet, on passàvem els caps de setmana. Tenia set anys. Vaig continuar modelant i arran d'una exposició que vaig fer al carrer Pelai vaig sortir al NODO. Va ser llavors quan el director de l'Escola de Belles Arts, Frederic Marés, que havia vist el reportatge, em va cridar i em va fer entrar a l'escola. El meu va ser un cas

extraordinari, perquè a Belles Arts no s'hi podia entrar fins que no es tenien divuit anys complerts, i jo encara no en tenia nou.

Com recorda aquells anys?

Allà jo era l'atracció, perquè tots els alumnes eren molt més grans. El disgust més gran de la meua vida el

SÒNIA GENOHER

vaig tenir quan vaig haver de deixar tot allò per venir aquí.

Què el va portar a Romanyà?

El meu pare es va posar malalt i li van recomanar que es recuperés fora de Barcelona. Va agafar el diari i va trobar un anunci de la casa on encara visc, que era l'única que en aquell moment es venia.

I una vegada aquí?

Vaig continuar fent coses pel meu compte. Es pot dir que la meua for-

mació és autodidacta des dels dotze anys. Més endavant vaig tornar un temps a Barcelona, per anar a fer el servei militar, i vaig freqüentar molt l'Escola de Belles Arts, fins que vaig tornar. De fet, l'escola em va fer retardar la carrera, perquè aleshores l'ensenyament era una mica arcaic. Ens deien, per exemple, que una estructura que no estigués armada per dins no podia tenir més de 50 cm d'alçada, i he comprovat que això no és cert. He après moltes coses a còpia d'anar provant i experimentant.

A què es va dedicar els primers anys d'establir-se a Romanyà?

Vaig fer tots els oficis i ho vaig passar molt malament, perquè em sentia molt desplaçat. Llavors es va fer una exposició sobre el romànic, a Barcelona, i jo vaig fer els modelatges de les reproduccions. També vaig treballar molts anys a la Bisbal, fent figures de pedra artificial. Més del 50% dels models que s'hi poden trobar actualment són meus.

Quan va decidir muntar l'estudi i dedicar-se totalment a l'escultura?

Vaig començar a treballar a casa, en un estudi provisional. Durant un temps la majoria dels meus clients eren turistes i alguns coneguts que em feien encàrrecs.

I l'escultura donava per viure?

D'aquella manera; a empenes i rodolons, i fent salts mortals.

Reconeix la influència d'algun escultor en la seva obra?

Els únics que puc dir que m'han influenciat una mica han estat Fídies i

Miquel Àngel. Per això sóc tan figuratiu i clàssic.

A mi em fa molta gràcia això que en diuen art contemporani. Jo he tingut companys que eren uns veritables patates, que s'han dedicat a fer coses estranyes i avui són els grans escultors que fan coses modernes. Més que escultors són constructors de formes, però no sabrien fer res més. Un escultor és un escultor, com un metge és un metge. Ha de tenir ofici. Els veritables escultors, però, es poden comptar amb els dits de la mà. No tothom pot donar vida a una escultura.

Què és el que li dóna vida?

El moviment, la mirada... no ho sé, tot. El fang no té vida, li has de donar tú.

En què s'inspira per realitzar les seves obres?

Malauradament treballa molt per encàrrec i no puc triar els temes.

I en aquests casos, com ho fa per trobar la inspiració?

Només hi ha una manera de trobar-la. Asseure't, pensar que ho has de fer, i no parar fins que acabes.

I això són moltes hores de feina?

Depèn de l'obra, però menys del que la gent es pensa.

Per exemple, quantes hores va dedicar a l'escultura d'El Mil·lenari que hi ha a Platja d'Aro?

Des que vaig començar fins al final -acabat amb bronze-, m'hi vaig estar cinc mesos. Aquesta escultura fa 6 metres 12 centímetres d'alçada per 5 metres 30 centímetres d'amplada. En total hi ha representades 65 cares humanes.

Quin procés segueix una obra des que es projecta fins que està acabada?

Si es fa amb pedra o amb fusta es treballa directament sobre aquests materials, si no, es modela amb fang.

I una vegada modelat?

Si el fang es deixa com a material definitiu s'ha de coure i ja està. Si no, se sol fer en bronze, que avui dia és el material més rendible i econòmic,

perquè és indestructible i etern. Per destruir-lo cal fondre'l.

On fa els motllos i la fundició?

A Valls, Tarragona. Aquí hi faig coses petites, però les obres grans les faig allà. M'agrada anar-hi perquè treballa amb escultors de tot el món, intercanviem impressions... Jo m'hi trobo molt bé.

Quina és l'obra de la qual se sent més orgullós?

La vaig acabar fa pocs dies. Era una sirena. Hi vaig posar tot el meu cor i tota la meua ànima. Vaig tenir la sort que em va venir una model fantàstica. Quan vaig acabar l'escultura semblava que estigués viva. Era un encàrrec i jo m'hi vaig abocar completament, però malauradament es veurà maltractada, perquè és per fer-ne milers de reproduccions. Quan se me la van endur semblava que m'arranquessin una part del meu cos.

Ha canviat el seu estil amb el pas dels anys?

L'estil és el mateix però perfeccionat.

Com el definiria?

És clàssic figuratiu. M'ho passo molt bé modelant cares, donant-los expressions...

A quant es cotitzen les seves obres?

Depèn de l'obra, perquè em regeixo per la fundició. Pel que m'han dit, sóc massa barat. De tota manera, pels materials, els processos... l'escultura és un art car.

SÒNIA GENOHER

CEA

Quan ha de treballar, es marca algun horari o segueix algun mètode?

No tinc cap mena de constància. Sóc totalment irregular treballant.

S'ha plantejat dedicar-se a la docència?

Vaig donar classes durant una temporada i m'agrada, però ara no tinc temps.

Quan va sorgir l'encàrrec de fer la Verge del Casal?

Va ser un encàrrec de Mn. Jordà. Jo de tota la vida he estat molt vinculat a Llagostera, perquè tot i estar a Romanyà el correu depèn de Llagostera, els meus fills hi han anat a escola... Arran d'aquesta vinculació Mn. Gabriel em va fer l'encàrrec d'arreglar la mà del Crist de l'església, i més endavant per aquest motiu vaig conèixer Mn. Jordà, que em va parlar de la seva idea de fer una Mare de Déu del Casal.

Diuen que les marededéus són la seva especialitat.

Diuen que les faig boniques. Jo, de fet, sóc un admirador de totes les noies, i quan faig una marededéu em limito a fer una noia que és mare, que és una de les coses més boniques del món.

Posteriorment va fer també el pessebre de bronze de la parròquia i, fa poc, els gegants de Llagostera.

Sí, va ser una gran experiència, perquè la gent de la colla gegantera és molt maca i em van fer sentir molt bé entre ells. En un principi em van venir a buscar perquè els ajudés a fer les cares, però vam haver de començar de cap i de nou. Hi treballàvem a estones, els dividíem a la nit.

He de dir que estic molt content del poble de Llagostera. De tots els municipis de la rodalia, Llagostera és el poble que m'ha acollit i que m'ha tractat millor.

Fins on han arribat les seves obres?

La que ha arribat més lluny és una peça que vaig fer pels primers astronautes que van anar a la Lluna i està als Estats Units. Per tot Europa també hi tinc moltes obres repartides. Especialment a Bèlgica, on durant uns anys vaig tenir una galeria.

Com es valora l'art a Europa?

A Bèlgica jo hi anava cada dos mesos i els galeristes em donaven una llista dels compradors perquè anés a veure si el lloc on havien col·locat les

obres era l'adient i si m'agradava.

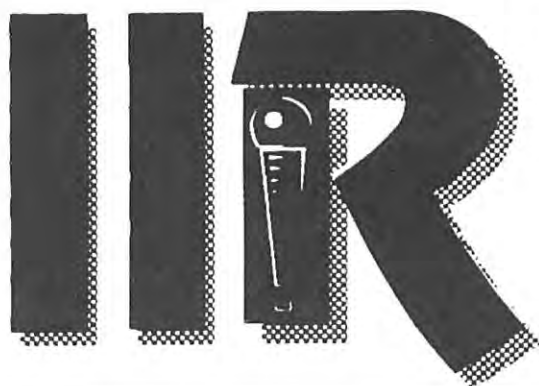
La ruta per les escultures d'Antoni Delgado que es poden veure a l'aire lliure passaria per:

A Girona fins fa poc hi havia uns bambis de Walt Disney, a la Devesa; a Palamós hi ha el monument en Homenatge a Ventura Gasols pel seu poema de les *Tombes Flamejants*; a Sant Feliu de Guíxols hi ha una sirena; a Castell d'Aro hi ha un monument a Companys; a Platja d'Aro, el Mil·lenari i un bust de Mercè Rodoreda -a la Biblioteca-; a Calonge, un bust de Pere Rosselló, un dels fundadors de la Unesco; a Sant Antoni de Calonge hi ha una sèrie de monuments als voltants de l'església; a la Rambla de Cervelló (Barcelona) hi ha la Pubilleta de Can Pi; a Salt, la Mare de Déu del Carrer; a Can Nadal, una altra Mare de Déu, i una altra a Romanyà... També hi ha quatre dofins submergits en el mar: a Sant Feliu de Guíxols, a Palamós, a les Illes Medes i crec que a les Formigues.

Té algun projecte en ment?

Sí, però no el puc explicar. Només puc dir que és molt important i que es podrà veure en algun punt de la costa catalana.

**Sònia Genóher
Montse Mayol**

**LAGOSTERA
RADIO**

**105.7 fm stereo
emissora municipal**

...a l'Enrenou

Preguntes

1. Sap quants i quins museus hi ha a Llagostera?
2. Llegeix o mira el Butlletí de Llagostera?... ha llegit mai "Els plens"?
3. Nissan Patrol o Nissan Almera?
4. Sap què és el GRAMC?
5. Per acabar, i aprofitant que som on som, podria dir-nos quants bars i/o restaurants hi ha a Llagostera?

- Josep Lloveras
- 30 anys
- Empresari restaurador

1. Tres: l'Etnològic, l'Arqueològic i el d'en Vilà.
2. No, el fullejo i no llegeixo "Els Plens".
3. Cap dels dos.
4. Sí, és una associació d'ajuda als immigrants, però no sé què vol dir exactament GRAMC.
5. Uns 25 o 26.

- Glòria Comas Alsina
- 26 anys
- Administrativa

1. N'hi ha tres, el Vilà, l'Etnològic i l'Arqueològic.
2. Sí que el llegeixo, però no pas "Els plens".
3. Cap dels dos.
4. No.
5. Uns 30, més o menys.

- Albert Verdaguer
- 27 anys
- Cambrer sociòleg

1. Em sembla que n'hi ha dos; l'Etnològic i el Vilà.
2. Sí que el llegeixo, però no "Els plens".
3. El que vagi més ràpid.
4. Pel que tinc entès, és una associació que agrupa convilatants i residents al poble, provinents d'altres fronteres.
5. Uns 25.

- Lluís Postigo
- 33 anys
- Alcalde i advocat

1. Sí, tres: el Museu Vilà, l'Etnològic i l'Arqueològic.
2. Sí i no.
3. Nissan Patrol.
4. Sí, són els Grups de Recerca i Acció de Minories Culturals.
5. Un mínim de trenta.

● Xavier Selis
● 30 anys
● Empresari nàutic

1. N'hi ha tres, el Vilà i els dos de l'Ajuntament.
2. Sí que el llegeixo, però no pas "Els plens".
3. Nissan Almera, "pata negra". A més, el Patrol em des perta a les nits...
4. No, no ho sé.
5. N'hi ha suficients...

● Montse Vila
● 30 anys
● Bibliotecària i regidora

1. L'Etnològic, l'Arqueològic i el Museu Vilà.
2. Sí. No, del Butlletí no els llegeixo, perquè fa molts anys que hi assisteixo.
3. Nissan Patrol.
4. Sí, és el Grup de Recerca i Acció de les Minories Culturals.
5. 32.

● Jordi Lloveras
● 20 anys
● Informàtic

1. El de l'estació, el d'en Vilà, i... no en recordo cap més.
2. El compro sempre... però no el llegeixo gaire.
3. Nissan Primera.
4. No.
5. N'hi ha dotze més que a Cassà; 38.

● Carles Roig
● 26-27 anys
● Jardiner

1. N'hi ha tres, i estic fart d'anar-hi, tot i que no en sé els noms.
2. No, a les dues preguntes.
3. Per les cases de pagès que hi ha al poble, el Nissan Patrol, ja que l'Almera no és operatiu.
4. No ho sé. Que tothom té dret a viure...
5. No tants com esglésies...

● Alba Sureda
● 22 anys
● Estudiant

1. No ho sé segur, però em sembla que 2 o 3.
2. Sí, i sí.
3. Nissan Almera, com el meu cotxe!
4. No.
5. Moltíssims... està tot ple, envaït...

● Mònica Mallorquí
● 21 anys
● Cambrera de "Knk"

1. N'hi ha tres. L'Etnològic, l'Arqueològic i el Museu d'en Vilà.
2. Sí, i no.
3. Nissan Almera.
4. No ho sé...
5. 32 o 33?

Isidre Pinos

TRANSPORTS

Tel. 83 10 32
Bones Festes !

Excavacions VIÑOLAS PUIGMOLÉ, S.L.

Bones festes !!

NIF B-17431859
C/Mas Sec, 60 Baixos 17240 LLAGOSTERA

TEJIDOS

Angel Hernández Hernández

Especialidad en ropa para el hogar, camisas y pantalones

Tienda: C/Camprodon, 2 (frente gasolinera) 17240 LLAGOSTERA
Part.: C/ Mas Sec, 59 - Tel (972) 83 08 93 (Girona)

*Tapisseria
i Tendals
Sanchez*

☎ 972
83 03 87

Confecció i col·locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromís
C/ Barcelona, 16 17240 Llagostera (Gi)

Bones Festes!

CALÇATS LLINÀS

LLAGOSTERA

Plaça Catalunya, 1
Tel. 80 52 91

LA BISBAL

C/ Alta Riera, 5
Tel. 64 32 91

Menjars "CAL DEGOLLAT"

☎ 83 01 29
83 11 25

Carrer Sant Feliu, 55
17240 LLAGOSTERA

Bon Nadal !!

pintura
decorativa

font pintors, s.l.

pintura industrial
d'oll de sorra abrasiu

Taller
C/ Indústria, 12 (Sector CAVISA)
Tel. 972 80 54 89 - Fax 972 80 55 61
17240 LLAGOSTERA

Floristeria Mª ROSA

Plantes i Flors

Carrer Consellers, 24 - Tel. 83 05 24
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Desitja a tothom Bon Nadal

Can Ramiro

L'any 1902, José Ramiro compra el que actualment es coneix com "Can Ramiro", a Joaquim Comas. José Ramiro té un fill, Ramiro Carreras i Rissech el qual és qui transforma el local en una taverna i bodega al mateix temps per l'època en que es casa amb la seva primera muller. El Sr. Ramiro, es casa al novembre del 1921 amb M^a. Dolors Cunillera Gabaldà. Desafortunadament la seva muller va morir a l'octubre de 1922 quan anava de part del primer fill del matrimoni el qual també va morir. Anys més tard Ramiro Carreras es casa amb Mª Dolors Sidera i Vilamitjana nascuda a St. Feliu de Pallerols. Al 1934 és quan neix Josep Carreras i Sidera, que seria l'únic fill del matrimoni.

En aquesta època a la taverna s'hi podia anar a comprar el vi a granel i a més els vespres s'hi podia anar a sopar. De tant en tant, algú improvisadament agafava una guitarra i deleitava els presents amb cançons populars d'aquella època. És curiós remarcar com han anat evolucionant els espais musicals; mentre abans podies gaudir de cançons tot sopant en una taverna, actualment es pot anar a escoltar música tot gaudint d'una bona cervesa en un pub (Irlandès la majoria de vegades).

Al costat de la taverna hi tenia un magatzem. En aquest espai era on hi tenia les tines de vi que un cop a l'any venia el comerciant a omplir-les.

Com a curiositats de l'època cal destacar que cada matí els pagesos anaven a la taverna a fer el cigaló i els dijous

de mercat era típic anar a fer petar la xerrada i a prendre el que es coneixia com "un petit de vi". També cal remarcar que en la taverna s'hi va filmar unes escenes d'una pel·lícula.

Es produeix el canvi generacional i Josep Carreras i Sidera es fa càrrec del negoci.

En aquesta època, aproximadament un cop l'any, en Josep agafava el carro i el cavall i amb les tines carregades de vi passava per les masies de les rodalies a vendre'l.

Al gener del 1953, Josep Carreras es casa amb Anna Comas i Sidera, filla de St. Feliu de Pallerols. D'aquesta unió neixen els bessons Ramiro i Dolors Carreras i Sidera al novembre de 1953.

El negoci familiar es veu modificat per l'època en què Ramiro Carreras va a fer el servei militar, desapareixent la taverna per convertir la petita empresa només en bodega.

Josep Carreras i Sidera mor força jove i la seva dona, Anna Comas és qui es fa càrrec de la bodega.

Actualment qui es fa càrrec de la botiga és el fill, en Ramiro Carreras i Sidera.

Els tipus de vins que podem trobar actualment a la bodega són rosats, negres, novells de l'Empordà i Tarragona (els quals els compra a un vinater de Capmany), i vins generosos com el moscatell, la garnatxa, etc. La diferència entre un vi de Tarragona i un vi de l'Empordà és que el primer és més fruitós i té més grau, mentre l'altre és més

àcid ja que s'ha de tallar abans d'hora a causa del clima de l'Empordà.

Com a curiositats cal destacar que el vi comercial més venut és el "Canals i Nuviola" (vi d'agulla) i que el més car és el "Marqués de Riscal".

En Ramiro augura un bon futur al seu negoci ja que la gent compra vi a granel cada cop més.

Josep Carreras i Sidera al costat de la seva dona Anna Comas i Sidera a mb les tines de vi

Gustau M. Castellana
Quim Ventura

Transportes

JAPIC PETIT, S.A.

TRANSPORTES INTERNACIONALES Y NACIONALES

*Ben
Nadal!!*

Calle Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona - España)

Bones Festes

Tel. (972) 83 01 41

LLAGOSTERA
(Girona)

PAUHER SCHOOL
Idiomes

Angel Guimerà, 7 bis
Tels. 80 51 63 - 32 12 24

17240 LLAGOSTERA

TALLER MECÀNIC

Joan Puig
I FILLS S.L.

Servei de Grua Permanent

17240 - LLAGOSTERA

Ctra. de Tossa, 13
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

L'ESTIL

moda

Bones Festes !

Plaça Catalunya, 16
Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

Sara

Merceria - Perfumeria

C/ Donzelles, 6 - Telèfon: 83 11 15
17240 LLAGOSTERA

Bones Festes a tothom

ALIMENTACIÓ

VENDES A L'ENGRÓS

Bones festes !

**Comercial
MESTRES, S.A.**

C/ Fivaller, 9 - Tel. 83 02 95 Fax 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

Constructor d'Obres

Martí Plà

C/ Músic Aguiló, 3
Telèfon (972) 83 04 17

17240 Llagostera
(Girona)

Entrevista a Josep Comas

Cap de l'oposició, per CiU, a l'Ajuntament de Llagostera

Gairebé han passat cinc mesos des de les últimes eleccions municipals, uns comicis que per primer cop no han donat a CiU l'alcaldia del poble de Llagostera. Josep Comas, que és qui encapçala l'oposició al consistori municipal, ens parla en la següent entrevista d'això; del fet que CiU és a l'oposició, de la seva primera experiència com a regidor, del govern de l'Entesa, de les eleccions autonòmiques... Una mica de tot, vaja...

No podem fer-li una entrevista sense abans parlar de tot el que va envoltar les darreres eleccions municipals. Quins factors expliquen, segons Josep Comas, la derrota electoral de CiU?

Crec que va haver-hi una acumulació de molts factors: l'absència de Narcís Casas, la substitució de Pilar Sancho, la renovació de la llista, la línia d'alta tensió... Totes aquestes circumstàncies han pogut influir-hi. A nivell de partit, ho hem analitzat i pensem que hi ha hagut molts factors adversos. Segurament si algun d'aquests no s'hagués produït, el resultat hauria estat diferent, si tenim en compte la poca diferència de vots.

Creu que en aquesta petita diferència, el paper de Pilar Sancho durant la precampanya hi va poder influir?

Bé..., és un dels factors que hi poden haver influït. Però, tot i això, són hipòtesis molt fàcils de fer un cop passades les eleccions. A nosaltres ens han arribat molts comentaris de per què s'ha perdut i, normalment, depenent de la ideologia o tendència, de la persona que fa aquests comentaris, les causes de la derrota electoral varien moltíssim. Per tant, no es pot assegurar res, perquè és molt difícil dir quina és la veritat.

Un altre tema que va aixecar força polseguera va ser l'absència de representants de CiU als debats. No pot haver resultat contraproduent per als interessos de Convergència?

És possible. Un altre dels factors potser ha estat la campanya, que hi ha gent que va trobar encertada i d'altra que no. Tot i que es prenen moltes decisions en equip, jo, com a cap de llista, he d'assumir les coses bones i dolentes. Si es varen cometre errors me'ls haig d'atribuir jo. I si va poder

influir-hi...? no ho podem saber del cert. Hi ha qui diu que sí, però en realitat, molta gent ja tenia el vot decidit abans de la campanya. El que succeeix és que quan no es guanya, és tendeix a cercar una causa, sigui quina sigui, que ho justifiqui.

Per què Convergència no va acudir als debats?

Perquè ja s'havia dit des de la precampanya que no hi aniríem. No ens va semblar necessari per la nostra campanya. I en aquell moment vàrem creure que per explicar el nostre programa electoral no ens feia falta, i vam optar per unes altres línies que, potser, no es van entendre. Tot i així, el resultat de les eleccions, que en cap cas es pot considerar dolent - només ens van separar cent vots - fa pensar en què hauria passat si la decisió hagués estat una altra...

Ara CiU, per primer cop, es troba a l'oposició. Com afronten i com es plantegen aquesta nova etapa?

Ens la plantejem des d'on som, des de la realitat resultant de les eleccions. Ho fem treballant amb tots els mitjans que disposem, intentant que es facin les coses bé i que el que creiem bo per Llagostera es realitzi. Des d'aquesta posició no podem fer massa coses més de les que estem fent ara.

JAUME VIÑAS

Vostès van rebre una oferta de col·laboració per part de l'Entesa?

En el primer Ple, se'ns va dir que ens oferien una sèrie de coses, però cap regidoria. En les ofertes que ens varen fer, i que aprofito per dir que no han concretat mai, de decisions no en podíem prendre cap. Ells diuen que és l'oferta més generosa que s'havia fet mai, i només cal mirar les anteriors legislatures per veure que Convergència, tot i tenir una majoria absoluta molt més àmplia, durant aquests vint anys ha governat conjuntament amb el PSC i ERC, en un altre mandat de quatre anys s'havia fet entre CiU i ERC, i durant quatre anys posteriors es va governar entre CiU i el PSC. És a dir, que nosaltres sense tenir cap necessitat vàrem incorporar l'oposició per-

què treballés amb unes garanties i una disponibilitat per fer les coses. En aquesta oferta no se'ns donava res, ni una regidoria. El dia del primer Ple se'ns va dir que ens oferien col·laborar, només per quedar bé.

Després de quatre mesos de govern de l'Entesa, com valora el treball que han dut a terme?

La veritat és que la valoració, des del nostre punt de vista, no és molt positiva. Perquè com ells mateixos afirmen, encara s'estan situant i estan en una etapa transitòria. Jo crec que ja seria hora que comencessin a desenvolupar el seu programa, perquè quatre mesos ja és temps, més que suficient, perquè es comenci a notar el canvi a l'Ajuntament o, com a mínim per marcar les directrius que es volen seguir. I també, ja comença a ser hora que deixin de donar les culpes de tot el que no els satisfà a la gent d'anteriors legislatures, i comencin a actuar sota la seva responsabilitat.

En aquests moments quina és la posició de CiU envers la línia d'alta tensió?

La posició de Convergència és molt clara. Ja al final de l'anterior legislatura es va firmar un decret d'enderrocament de la línia. Nosaltres el que volem és que es compleixi, i que, si s'ha de fer, es faci amb les màximes garanties, es a dir, que s'escolti i que es tingui en compte els interessos de Llagostera. En cas que el jutge dicta mini que no és legal el que s'ha fet, volem que es restitueixi l'entorn de manera satisfactòria per Llagostera.

I seguint amb la línia d'alta tensió, com valora les reunions que l'alcalde de Llagostera ha mantingut amb la companyia Enher i amb l'Ajuntament de Cassà?

Espero que se'n tregui un profit positiu i que Llagostera en surti beneficiada. Malgrat la sensació que fa a vegades que només es busca protagonisme i el contingut es deixa de banda. També espero que el fet

d'haver-nos lligat tant amb Cassà no faci que Cassà en tregui tots els beneficis i Llagostera es quedi amb totes les càrregues. Aquesta és la por que tenim, perquè sempre és Cassà el que porta la iniciativa. Crec que Llagostera també hauria de tenir una posició clara i diferenciada, per defensar els seus interessos, que no són els de Cassà. Entre altres coses, perquè aquí ja s'han passat tots els cables, només queda una torre per fer, mentre que a Cassà en queden sis... Per tant les circumstàncies són molt diferents i, tot plegat, fa pensar que no es porten bé les coses.

En el Ple anterior es varen discutir uns afers sobre la Policia Municipal. Quins problemes hi ha?

Nosaltres simplement vàrem fer una pregunta sobre la inseguretat, i se'ns va dir que era un fet puntual... El cert és que quan hi havia governs de Convergència sempre hi havia un mínim de dos agents a la nit. El cas és que un dia que se'ls va requerir només n'hi havia un, i ells ho atribueixen a la casualitat. Nosaltres vàrem demanar si això era una constant o era un fet puntual. D'aquí va venir la pregunta sobre la Policia Municipal. Nosaltres l'únic que volem és que el poble de Llagostera tingui garantits satisfactòriament els temes de seguretat ciutadana. Si hi ha d'haver dos policies a la nit, com creiem nosaltres, que hi siguin, si ells creuen que no hi han de ser que ho diguin. El que no ens sembla bé és que diguin que aquell dia no hi eren, que és una casualitat...són moltes casualitats. El que seria desitjable, en aquest i altres temes, és definir quina és la seva política, nosaltres la tenim clara i la vàrem portar a terme. Ells sembla que volen canviar alguna cosa, doncs que diguin quina o, simplement, que comencin a fer-ho. El que no pot ser és que quan alguna cosa no funciona o quan fan alguna cosa malament donin les culpes a l'anterior govern, a la

Generalitat, al Ministeri... O a la casualitat.

Llagostera necessita més policies?

Jo crec que, fins ara, el servei no era dolent, tot i que com totes les coses, sempre es pot millorar. Una altra cosa és si en poden faltar més, i evidentment a nosaltres ens agradaria poder tenir-ne més, com tenir més biblioteques, més gent a l'hospital, més places a la guarderia municipal... Però per fer això s'ha de ser conscient i coneixedor de la realitat del poble i, naturalment, conèixer bé les possibilitats econòmiques que tenim. Cal veure si Llagostera es pot permetre tenir molts més funcionaris. Ara per ara, sembla que la línia que segueix l'Entesa és la d'incrementar la plantilla municipal. Aquesta és una tendència que ja es comença a veure, i al final de la legislatura pot ser que hi hagi un nombre important de personal afegit al que hi havia fins ara. Ells tenen tot el dret de fer-ho i serà el poble de Llagostera el que ho jutjarà d'aquí a quatre anys. Probablement hi haurà persones que pensaran que així el servei serà millor i d'altres que podran pensar que això ha estat degut a que han agafat gent per fer la feina que no fan ells. En qualsevol cas, nosaltres, l'única cosa que podem fer és vetllar pel procediment i garantir que quan es vulgui contractar una persona, s'informi adequadament i tot es faci de manera correcta, assegurant que tothom tingui les mateixes oportunitats.

Què pensen sobre la necessitat del gerent del pavelló?

Bé, el gerent del pavelló durant una època ja va ser-hi, i és perfectament legal que hi sigui. L'Entesa creu que falta aquesta persona per fer determinades tasques. És una opinió política totalment respectable. Malgrat tot, nosaltres entenem que hauria de ser una persona vinculada amb entitats esportives, que conegués molt bé l'esport de Llagostera. El candidat que proposen no ho és, ens mereix tot el respecte com a persona i en capacitat

tat de treball, però creiem que hi ha altres persones més relacionades amb l'esport que podrien fer una tasca millor. Altrement, si es triés una persona més vinculada amb l'esport i menys en política, ningú podria tenir la sensació de que únicament volen posar un càrrec polític de confiança al Patronat.

També han dit que seria totalment gratuït, però segur que aquesta decisió representarà un cost adicional pel Patronat, perquè si es porten els comptes des d'allà, representen un cost en hores, en infraestructures, en tecnologia... Aquesta precisament va ser la causa que Convergència tragués el gerent i els comtes es portessin directament des de l'Ajuntament. Ara, al meu entendre, es fa una cosa contradictòria, com és voler reduir costos del pavelló i pendre una primera mesura que representa tot el contrari.

El polivalent, ja des de la seva construcció, va ser motiu de polèmica; ara, pel que sembla, ho continuarà sent...

No necessàriament. El polivalent és un edifici nou i, com en totes les coses, les mancances es veuen quan s'estrena i comença a funcionar. Aquests últims dies ha plogut força i s'ha vist que tenia mancances constructives: hi entrava aigua per les finestres, el pendent exterior no era l'adequat... No sé si per problemes pressupostaris o per culpa de la construcció. El fet és que hi ha una empresa que té unes garanties, també el mateix edifici gaudeix d'uniques garanties, hi ha unes reserves fetes precisament per a això. Nosaltres simplement, davant d'aquestes evidents mancances i atès que ja s'havia fet una previsió i un contracte en el qual

s'inclouen aquestes possibilitats, volem que s'apliqui el que està escrit i que s'insti a l'empresa a resoldre-ho. Si

CARLES SOLER

tenim un problema, el que hem de fer és afrontar-lo, i més quan ja tenim la solució i no costa ni un duro als ciutadans de Llagostera. Per tant, hem de fer que s'apliqui. Sembla que hi ha gent que prefereix anar dient que la culpa no és seva, i no arreglar el problema. No crec que sigui una posició correcta. El que s'ha de fer és resoldre els problemes, i més quan no costa res a la gent de Llagostera. Si ara no es prenen decisions, després ens costarà diners.

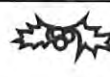
Vostè, a part de ser el cap de l'oposició, és vicepresident del Consell Comarcal del Gironès. Quines són

les funcions d'aquest organisme i quines decisions s'hi prenen?

El Consell Comarcal és l'ajuntament dels ajuntaments, agafa totes aquelles actuacions que són supramunicipals o que afecten tots els municipis. Es cuida de suplir mancances que poden tenir els pobles, de gestionar serveis com el transport escolar o els menjadors escolars, de la gestió del Pla únic d'obres i serveis de Catalunya (PUOSC), de les oficines de rehabilitació d'habitatges... S'ha de tenir en compte que a la comarca hi ha molts pobles petits que difícilment podran gaudir de tots els serveis que té un ajuntament gran. El Consell el que fa és aglutinar i donar servei a tots els pobles, perquè hi ha temes com el medi ambient, la neteja viària, les infraestructures... que és millor gestionar-los a nivell comarcal més que a nivell individual. Així doncs, es tracta de gestionar la comarca com si fos un ajuntament, equilibrant i donant serveis que els pobles no tenen.

En el Consell Comarcal es dona el cas que Lluís Postigo està a l'oposició. Com viu aquest doble joc de tenir a Lluís Postigo a l'oposició del Consell Comarcal i, alhora, vostè ser el cap de l'oposició a l'Ajuntament presidit per Lluís Postigo?

Això et fa més conscient de la tasca que es pot portar a terme des de l'oposició i des del govern. Et fa ser més realista i t'evita de prendre unes mesures que, si no has governat mai, podries pensar que són correctes. Això és el que els ha passat a l'Entesa, que ara reconeixen que és molt difícil governar. En canvi, s'ha portat sempre bé, tot i que quan eren a l'oposició no se n'adonaven... i l'avantatge en

 Bones Festes!

RENAULT

Ramon Gurnés Vall-Ilosera

Ctra. Tossa, s/n LLAGOSTERA

 83 09 07
80 54 03
Fax 83 10 66

**SERVEIS TÈCNICS DE
REPARACIÓ**

 HITACHI
Herramientas Eléctricas

 KÄRCHER

 FELISATTI

 Melabo

 PERLES

C/ Gavarres, 24
17240 LLAGOSTERA
Tel. i Fax 83 09 73

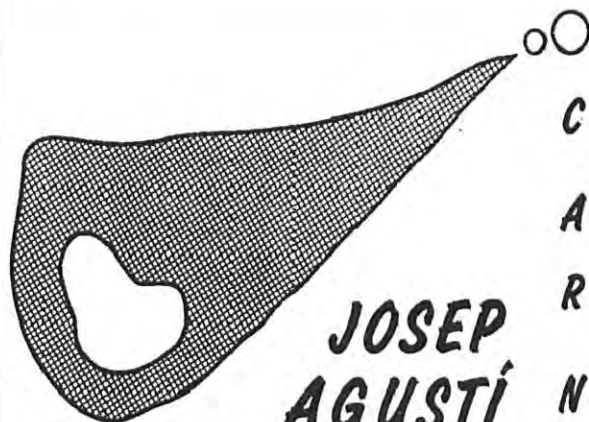
TOT TIPUS DE CARNETS

BON NADAL!

17240 LLAGOSTERA
Passeig Tomàs Boada, 10. Tel. 83 00 81
Fax 83 03 42

17411 VIDRERES
Narcís Monturiol, 30. Tel. 85 05 46

17455 CALDES DE MALAVELLA
Russinyol, s/n

E M B O T I T S

C/ Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA

Bon Nadal!

aquest cas és que estem als dos llocs, i ens permet veure la política des de les dues perspectives. Crec que això enriqueix i tant ell com jo intentem fer-ho el millor possible en cada cas.

Podria explicar-nos el perquè del seu vot contra la candidatura de Lluís Postigo, en benefici de l'alcalde de Sta. Cristina, Pilar Blasco, a la presidència de la Mancomunitat de la conca del Ridaura?

Ja en l'última elecció s'havia comentat de canviar-se, perquè els altres pobles també volien presidir-la, però en Narcís Casas ho havia fet molt bé des del començament i es va decidir que no calia. Però Sta. Cristina havia demanat la presidència durant molt de temps, perquè l'abocador els afecta terrenys municipals i l'accés es fa pel seu municipi. Aquesta vegada es van presentar dues candidatures, la de Lluís Postigo i la de Pilar Blasco. En Lluís Postigo va fer una exposició en la qual no va convèncer gairebé ningú, perquè a part del seu vot només en va treure un altre. Entre altres coses, semblava que agafava el càrrec per força i aspirava a ser president d'un organisme, que ell mateix ha dit que no hi hauria de ser. Aquesta falta de coherència la gent la deuria percebre i els assistents no van apostar per ell. L'única cosa que va deixar clar en la seva exposició és que volia més transparència. Davant d'això, vaig apostar

per una persona que tenia il·lusió i que tenia un programa: la Pilar Blasco. Al mateix temps se li va proposar ser-ne el vicepresident, perquè no pogués tenir dubtes de la transparència de la Mancomunitat.

Qui participa en aquesta votació?

A part de Llagostera, els pobles de Sta. Cristina, St. Feliu, Platja d'Aro i Calonge. Cada poble té els seus representants; en el cas de Llagostera hi som en Lluís Postigo i jo.

En aquesta votació va haver-hi una unió de convergència perquè sortís elegida l'alcalde de Sta. Cristina?

No. A St. Feliu, per exemple, cada representant va votar una candidatura diferent. Jo, abans d'entrar a la reunió, vaig preguntar a Lluís Postigo quines eren les seves intencions i ell no ho tenia gaire clar... L'únic que busca és protagonisme polític.

Ja per tancar aquesta entrevista, quina és la seva impressió dels resultats de les eleccions autonòmiques? Ha guanyat Pujol?

Ha guanyat Convergència i Unió amb un gran president, que és Jordi Pujol, i s'ha demostrat que tenim un gran líder i que la feina feta durant vint anys mereix el suport i l'aprovació de la gent de Catalunya. El resultat per a Convergència és bo perquè d'entrada permet governar, continuar quatre anys més desenvolupant el nostre pro-

grama i permet al mateix temps, encarar els reptes i camins del futur amb optimisme.

Tot i la victòria, CiU ha sofert un deteriorament, ja sigui pels vint anys de govern o per la unió dels altres partits polítics.

Crec que no hi ha hagut un deteriorament, ja que Convergència i Unió és una coalició activa, on es van incorporant persones i idees noves... No s'ha de confondre els programes amb les persones. El que sí és cert és que el govern té un desgast, perquè s'han de fer coses que a vegades no són de l'agrat de tothom, però que són beneficioses per al país, encara que tinguin un cost electoral. Malgrat tot, els resultats han estat bons i la gent ha entès que CiU, més que un partit polític, és una coalició pensada per a Catalunya. Els altres han ajuntat molts partits, bàsicament per desbancar Convergència, amb un conglomerat d'idees que la gent no ha trobat prou engrescador.

Carles Soler
Jaume Viñas

CAIXA DE CATALUNYA

Us desitja Bon Nadal!

Celler Can
Ramiro

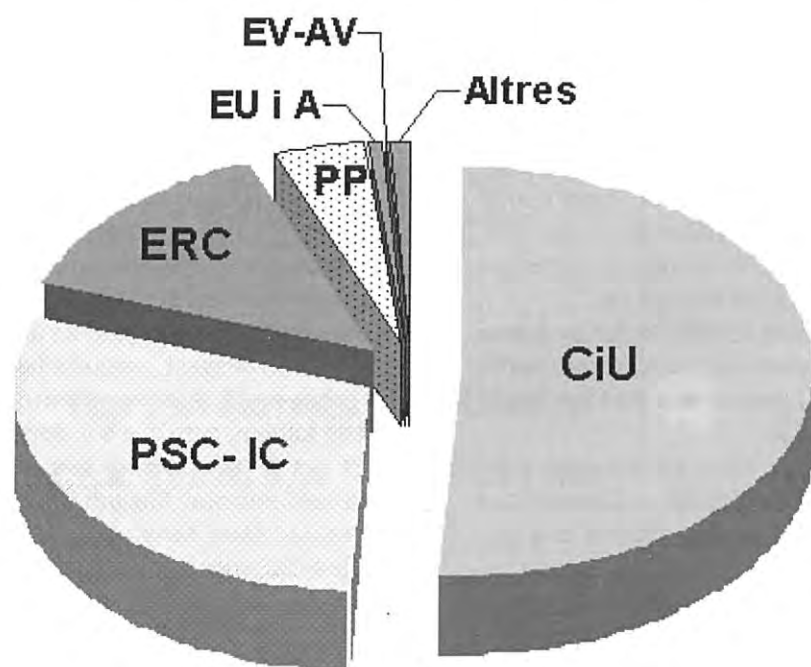

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

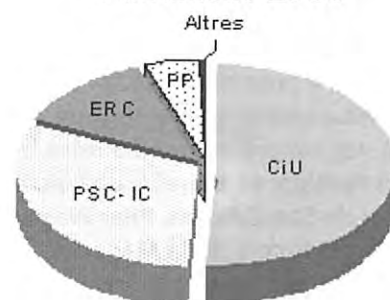
Eleccions al Parlament

17 d'octubre del 1999

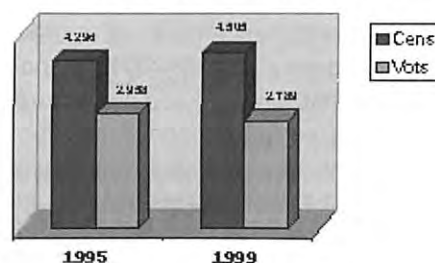
Resultats eleccions al Parlament 1999

Resultats eleccions al Parlament 1995

Participació eleccions al Parlament 1995-1999

	VOTS '99	%99	VOTS'95	%95
CiU	1.396	50,05	1.486	50,24
PSC-IC	819	29,37	904	30,56
ERC	373	13,37	366	12,37
PP	115	4,12	144	4,87
EU i A	20	0,72	-	-
EV-AV	6	0,22	-	-
Altres	23	0,82	19	0,64

Any	Cens	Nº vots	Abstenció (%)	Vots nuls	Vots en blanc
1999	4.505	2.789	38,09	20	17
1995	4.296	2.958	31,15	11	28

Per adornar la llar, postals, llibres, revelat i material fotogràfic, escolar i d'oficina.
Per papers i objectes regal, marcs, fotografies carnet, fotocòpies, diaris, revistes...

Casa Llorinós de Pilar Sureda Torrent
Us desitja un bon Nadal!

Plaça Catalunya, 8

- LLAGOSTERA

- Telèfon 83 00 97

El nou Ajuntament

**Lluís Postigo
Garcia** (ELL)

- **Alcaldia**
- **Urbanisme i obres**

**Jaume Moll
Ferrandis** (ELL)
1r Tinent d'Alcalde

- **Hisenda**
- **Personal**

Montserrat Pla Font
(ELL) 2a Tinent d'Alcalde

- **Governació**
- **Manteniment i serveis**
- **Brigada municipal**
- **Serveis socials**
- **Llar d'avis**
- **Hospital-Residència**
Josep Baulida

**Esteve Barceló
Bosch** (ELL)
3r. Tinent d'Alcalde

- **Ensenyament**
- **Esports**

**Jordi Noguera
Sabarí** (ELL)
4t. Tinent d'Alcalde

- **Medi Ambient**
- **Residus**
- **Pagesia**

**Miquel Ramis
Coris** (ELL)

- **Sanitat**
- **Foment activitats econòmiques**
- **Promoció ciutadana**
- **Mercat**

**Montserrat Vila
Gutarra** (ELL)

- **Cultura**
- **Festes**

Josep Comas Boadas (CiU)
Manel Ramírez Malagón (CiU).
Marta Julià Mestres (CiU)

Josep Ayach Costa (CiU)
Ramon Soler Salvadó (CiU)
Salvador Devant Ribera (CiU)

Món de fades

1r premi del Concurs Literari Sant Jordi'99. Categoria Juvenil A

Us contaré la història, no pas curta, de com hem arribat a aquest lloc, jo i els meus companys. Recordo amb pèls i senyals aquell dia i el que va venir a continuació:

-Desperta't Carles! -va ser el primer que vaig sentir aquell dia. Era la mare. -Però si som dissabte! -vaig respondre, enfonsat entre les mantes- I encara no són ni tan sols les vuit!

-Però per l'amor de Déu, Carles -anava dient la meva mare, mentre entrava a la meva cambra- Avui vas d'acampada amb la Marta i en Jaume!

Se m'havia passat totalment. Tenia molta mala memòria.

Ding dong.

Ja era aquí. La Marta em devia venir a buscar. De sobte, va passar allò que s'anomena "moment màgic": En, encara no uns segons, em vaig trobar davant la porta, tot vestit, amb la motxilla preparada, la gorra posada i la panxa plena.

Vaig obrir la porta, tot sorprès, i allà hi havia... Un venedor ambulat d'alfombres!

Així que la Marta també s'havia adormit.

De primer, em vaig dirigir a can Jaume.

Jo estava convençudíssim que també s'hauria adormit, però, quan vaig tocar el timbre, em va obrir ell mateix, amb la cara que m'imagino que faria si veiés un fantasma passejant per la plaça.

Suposo que s'hauria estranyat d'algun succés anterior a la meva arribada.

Per un moment em passà pel cap que li hagués passat el mateix que a mi, però seria molt estrany.

Així que tots dos en dirigíem a ca la Marta.

La Marta segur que s'havia adormit, però estranyament (o no tant) ens la vam trobar amb cara d'haver vist un fantasma. I, com que ella sempre ha estat la més sincera, ens diu:

-Nois! -amb to sorprès-, no sabeu el que m'ha passat.

-No em diràs que... de sobte t'has trobat davant la porta, vestida, preparada, i esmorzada? -preguntà en Jaume.

-Jo sí -vaig intervenir.

-I jo -van dir tots dos a la vegada.

Després em vaig quedar mirant-me'ls. Davant meu tenia dues persones d'allò més...diferents:

La Marta era una noia més aviat baixa i primeta, tot i que no es veia pas poca cosa.

Era rossa, amb uns grossos ulls de color verd, que causaven impacte. Era llesta, sincera i amable.

En Jaume era alt, no gaire llest i li sobrava algun quilet. Tenia el cabell negre, tot i que el portava tan curt, que el color quasi no se li notava. Tenia els ulls marrons i les orelles força grosses.

Jo, o sigui, en Carles, era espavilat, no tan llest com la Marta, però més que en Jaume; no tan alt com en Jaume, però més que la Marta. Tenia el cabell castany, i el portava una mica més llarg que en Jaume. "Els teus ulls semblen de carbó" em deia la gent.

Em vaig quedar més sorprès de la nostra diferència que de l'estrany fenomen que havíem experimentat. Mai no m'hi havia fixat. Semblàvem una escala.

-Que estrany! -va dir la Marta.

-Afanyeu-vos! Hem d'anar a llogar les bicis! -vaig dir, com si la "màgia a tres bandes" fos el pa de cada dia.

Amb els diners que portàvem, va ser cosa de nens, triar la bici: Només ens podíem permetre el luxe d'agafar les tres bicis més penoses, i encara; només ens van tornar quatre duros.

El primer dia va anar "sobre rodes", vam veure dos bonics llacs: al primer, hi havien granotes, ànecs, canyissos i unes quantes roques plenes de molsa. Al segon, les aigües eren cristal·lines, i s'hi veien molts peixos. També vam veure una gran muntanya, hi havia una roca amb forma de mà. Tenia un braçalet d'or, i quan la Marta el va tocar, se li va enganxar el canell. Tenia petits diamants incrustats, que formaven una cenefa molt bonica. En Jaume va intentar treure-l'hi, perquè, segons ell, era sagrada, i no es podia tocar.

El cel, lentament, es va anar acolorint, i quant va quedar multicolor, vam decidir buscar un lloc per plantar la tenda de campanya.

Vam trobar un replà, amb uns plàtans immensos. Com que era la tardor, el terra estava ple de fulles marrons. A més, hi havia una font, situada al costat de la tenda, que representava la cara d'un lleó i que treia aigua pels ulls, molt lentament, de manera que semblava que plorés.

La nit, la vam passar bé, calentonets dins el sac.

La Marta va ser la primera de despertar-se, que ens va despertar amb un gran crit.

Nosaltres vam sortir immediatament a fora, on ella restava immòbil, observant un lleó que dormia plàcidament al costat de la nostra tenda.

Al cap d'uns segons, la Marta tornà en si, i el primer que va fer va ser tornar a cridar, però no com l'altre cop, noooo! Aquest cop va cridar bestialment, eixordadorament, foradant fins el timpà més resistent.

El lleó, naturalment, es va despertar. En Jaume i jo vam intentar, amb totes les nostres forces, tancar-li la boca, però els nostres esforços van ser en va. El lleó, tranquil·lament, es va aixecar, va fer un gran badall, va llençar un rugit, i no va poder fer gaire cosa més, perquè, un projectil va sortir disparat des d'uns matolls, i va clavar-se al cos de l'animal. Després va ser, quan ens vam adonar del que era: Aparentment, no era més que una fletxa, però quan la

vam desclavar del cos de l'animal, vam veure que, en realitat, tenia com a punta tres ganivets molt afilats. Cap de nosaltres havia vist una arma igual, que es disparava amb un arc.

Mentre en Jaume i jo ens esforçàvem a recordar d'on provenia aquella estranya fletxa, la Marta ens va cridar:

-Eo, Carles! Jaume! veniu a veure això, el lleó plora, està malferit!

Ens hi vam acostar. Era cert, havia perdut molta sang, i estava plorant. De sobte, d'entre les ombres va aparèixer una criatura estranya, mai no havia vist res igual: Era baixeta, o més ben dit baixet, la seva pell era verda i tenia el nas punxagut i les orelles allargades. Anava vestit amb robes d'explorador, i portava un estrofolari arc i una butxaca allargada al cinturó, on hi guardava unes cinc fletxes com la que estava clavada al cos de la bèstia. En Jaume ens va xiuxiuejar que era un orc, una criatura dels contes de fades:

-On és? -va dir l'estrany ésser, amb una veu ronca- On és el lleó?

El lleó, amb una veu quasi imperceptible, ens va dir:

-No deixeu que em trobi...

Estava quasi mort, i encara plorava, no sabíem que fer. L'orc voltava per allà, buscant-lo.

La Marta estava molt trista. Si no hagués cridat, res d'això no hauria passat.

Es va agenollar al costat del lleó, li va acaronar la cara, i quan, sense voler, el va tocar amb el braçalet, aquest es va convertir en una font, situada al costat de la tenda, que representava la cara d'un lleó i que treia l'aigua pels ulls, molt lentament, de manera que semblava que plorés.

Era la mateixa font que havíem vist ahir al vespre!

Semblava impossible, era impossible. De sobte, i encara més sorprenentment, ens va dir, amb, ja no la veu d'un ferit, sinó la d'un lleó:

-Gràcies. Però ara hauré de plorar durant tota l'eternitat! Perquè, una font que no tregui aigua no és una font. Tot i això, gràcies.

Nosaltres estàvem bocabadats, sorprenentment sorpresos. Ara, l'orc cridà:

-L'heu sentit? Ha de ser per aquí.

-No hem sentit res -vam respondre tots tres -Segur que no delira?

-I doncs, noia, per què has cridat?

-Ha cridat per això -va dir en Jaume, agafant un esclaput que passava per allí.

La Marta, que feia teatre, va fingir un desmai en veure a l'esclaput, i l'orc, estranyat, se n'anà per on havia vingut.

Després d'aquella "experiència religiosa" segons Enrique Iglesias, havíem constatat que estàvem en un altre món, o alguna cosa semblant. Però, tot semblava ser igual. Vam decidir de fer la ruta que havíem recorregut al revés, a veure què se n'havia fet de Sant Esteve d'en Bas, el poble on vivíem.

Quan ens disposàvem a agafar les bicis, vam trobar-nos, en el seu lloc, tres cavalls alats, ben blancs. A més, estaven molt ben ensinistrats, i fou molt fàcil muntar-hi.

Tot va anar molt bé, fins que vam arribar, volant, fins a la muntanya, més o menys, perquè, en comptes d'això, hi havia un gegant de pedra. Era alt com un edifici de vint pisos i estava fet de pura roca. Mai no havia vist res d'igual. Al seu costat hi havia una muntanya, més alta que la que havíem pujat. Va actuar indiferent a la nostra arribada, s'estava quiet com un estaquirot. Nosaltres vam intentar de parlar-hi, però semblava sord. Quan la Marta es va posar davant seu, cridant-li l'atenció amb els braços, el gegant va fixar la vista en el braçalet i es va posar histèric. Intentava abatre els nostres cavalls alats com un boig, movia els braços enèrgicament amunt i avall, però els nostres cavalls volaven àgilment, i no aconseguia tocar-nos. tot va anar més o menys bé, fins que va obrir la boca.

Va llançar una cosa semblant a una bola de foc, però va sortir tan ràpidament, que no m'hi vaig poder fixar amb claredat. Sort que en Jaume té reflexos, i va saltar a temps del cavall, que va quedar, literalment, rostit. Ell va caure

sobre el paller de la casa que hi havia més enllà. Tingué molta sort. Jo no en vaig tenir tanta. M'estava fixant en en Jaume, quan el gegant va llençar una de les seves maleïdes boles. Sort del meu cavall, que l'intentà esquivar, però, irremediablement, li ferí l'ala dreta. Tots dos (el cavall i jo) vam caure en picat just sobre la teulada de la casa.

Jo, personalment, no vaig veure res més, però m'han dit que va passar el següent:

A la Marta, no li va tirar cap bola de foc, volia el braçalet.

Aprofitant un moment de distracció de la noia, va agafar el cavall per la pota, i el va sacsejar fins fer caure la Marta a la qual va agafar al vol amb l'altra mà.

Tirà el cavall enrere, i li tragué, a la Marta, minuciosament, el braçalet.

Tirà, també, a la pobre noia, que, per sort, caigué sobre un arbre.

Quan el monstre es posà el braçalet, aquest s'engrandí, i li anava just a la mida.

El gegant es tornà foll d'alegria, començà a saltar i a destrossar tot el que trobava:

Allò va durar fins que destrossà la muntanya que tenia al seu costat, els trossos de la qual van saltar enlaire i van caure sobre el monstre. Quedà com una muntanya, amb la mà del monstre sobresortint, com una escultura.

Aquesta és la història de com he arribat a aquest estrany món.

Adrià Arenas Noguera
II·lustració: Ramon Motjé

mobles

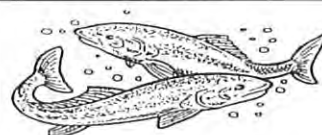
soler

Joan Soler i Rissech

MOBLES D'ENCÀRREC
CLÀSSICS I MODERNS

*Bones
Festes!*

C./ Àngel Guimerà, 6
Telèfon 83 00 44
LLAGOSTERA

**PEIXATERIA
PLANA**

PEIX FRESC DE PALAMÓS
CONGELATS

Cristòfol Colom, 7 - Tel. 83 02 58 - 83 01 96
LLAGOSTERA

Dos matins: dos dies

1r premi del Concurs Literari Sant Jordi'99. Categoria Juvenil B

Aquell matí, el gall va cantar com solia fer en veure la primera espurna de llum. Era un gall que teníem des de feia pocs mesos. El pare l'havia canviat a un pagès per un parell de formatges un dia que va anar al mercat del castell Montfort. Era tendre, però no defallia mai en el seu cant. Anunciava el naixement dels dies amb el característic i assumit qui-qui-ri-quiíiiii! Dies com aquell. Dies aspirants a esdevenir del tot normals i rutinaris. Plens de feina als camps del més enllà de l'abast de les muralles, secs i amb males herbes que ni les vaques volien rosegat. Dies sense un sol descans i amb uns àpats gairebé inexistents. Dies que semblaven els més llargs de l'any, però que en realitat no sobrepassaven les 9 hores de llum. M'havia fixat com aclaria tard amb un cel pàl·lid. Més endavant, el gran sol donava força al color i esdevenia un blau intens. Aquest es mantenia la resta del dia cobrint els nostres caps. Quan l'astre decidia abandonar-nos, el blau intens dequeia en gris matisat de roig. Finalment, retornava a negre. El negre de les àmplies i fredes nits d'aquell hivern. Eren diferents vistes precioses d'aquells dies en que com ja he dit, no teníem descans. A més, feia cert temps que, les coses havien empitjorat. El baró exigia censos i impostos més elevats, i el batlle no tenia més remei que fer-los pagar sense compassió. Mentre nosaltres, pagesos pobres, no sabíem què era un àpat en una taula ben parada - i quan dic ben parada vull dir amb pa, vi, vianda i carn, servits en cassoles de fusta - ell llençava els més exquisits formatges francesos, el pa fet de la farina més pura, el vi de la millor remesa i tants d'altres privilegis que eren somiats per nosaltres. No obstant, ningú podia negar-se a les seves ordres, d'altra banda seria expulsat de la seva fortalesa o tancat en les més profundes masmorres.

A principi d'any hi va haver un dels temuts augments d'impostos. Es va passar de l'onzena part de les collites a una novena. Aproximadament això representaven dos sacs de cada quinze al mes. També calia donar sis gallines bones. Des de feia pocs dies, s'havia passat de la novena a la sisena fracció, per tant, tres sacs de cada quinze, les sis gallines i ara a més a més un gall. És per això que el seu cant em va fer reflexionar. La peça ens havia costat unes quantes coces d'una cabra i set mesos d'atenció al tipus de formatge més pudent col·locat davant la llar de foc. Set mesos que només veure'l et brollava la saliva fins a formar un mar a la teva boca, en el qual no es banyaria res més que no fossin castanyes o pa sec de farina d'aglà. Aquell matí, la peça ens volaria de les mans i l'endemà el pare emprendria un nou viatge cap al castell Montfort. Jo insistiria a acompanyar-lo, però no seria possible ja que caldria avançar la feina de les corts i de l'hort. Així, per no perdre el costum, tornaria a passar gana i esgotament.

Efectivament, el dia va començar com sempre: Vaig llevar-me i després d'haver-me calçat les sandàlies d'espart vaig agafar el sarró i vaig sortir amb en "Monsieur" a buscar les ovelles. Vam passar pels carrers que resseguien l'estructura corba de les muralles i en arribar al portal Vell el milite castri ens va obrir el porticó. Un cop a fora, les reixes van tornar al seu lloc i amb elles la seguretat del castell. Vaig portar el ramat als camps que pertocaven i allà em vaig partir l'esmorzar-dinar amb en "Monsieur". El pobre gos cada dia estava més escardalenc. D'acord que mai havia estat gaire ufanós, però ara començava a preocupar-me. D'altra banda, jo no estava molt millor que ell. Els meus braços es podien confondre amb el mànec d'una forca, les meves cames semblaven estacs del tancat de les cabres, el cos blanc podíem comparar-lo amb el d'una oca que no se sap guanyar la vida i la meua alçada en si no sobrepassava un pam el seu bec. Uns altres trets característics de la meua fatxa eren el bosc atapeït de rinxols rossos que poblava la meua testa i la munió de pigues sobre les pàl·lides galtes. Tot plegat componia el perfecte miratge d'un intrèpid lladregot. Malgrat tot, jo no necessitava robar ningú per subsistir. Coneixia frondoses figueres que més d'un dia i més de dos m'havien fet aguantar dret. Aquell matí, però, no tenia temps per anar-les a visitar i em vaig enfilem a l'alzina que quedava prop del ramat a pensar amb el meu somni de ser castlà. Sempre havia desitjat vestir les calentes i blanques samarretes de cotó, sentir el pes de la cota de ferro i portar una túnica i un escut amb l'emblema del senyor. No volia riqueses ni fama. Em conformava amb el cavall, la respectiva sella i un equip sencer de cavaller: casc, espasa, escut, punyal, atxa, martell, llança i destal. I és clar, una comunitat per defensar. Era un desig inútil, un somni improbable. Un pagès no podia arribar mai a ser algú. El pare ja m'ho deia, però, què tenia de dolent somiar? Era jove i encara no sabia què era l'amor. Amb alguna cosa hauria de matar l'avorriment.

Cuidar el ramat no era una tasca que demanés molta atenció del pastor. Era més aviat una recompensa que el gos oferia a l'amo a canvi d'un jaç i quelcom per omplir el petit estómac. Sempre ho havia considerat així i m'agradava. En aquesta vida tothom s'ha de guanyar el pa. També m'agradava perquè podia dedicar la resta d'atenció que no emprava amb el ramat a reflexionar. Al pare no li agradava gaire que em quedés palplantat i ulls fixats viatjant en el més profund del meu cap. Deia que algun dia em quedaria en aquell estat. Però a mi m'ajudava a entendre la major part d'ideologies de l'època. No era sols un passatemps. Es tractava del meu creixement amb sentit comú, del desenvolupament del meu cap i de l'ofec del meu esperit de rebel·lia. En aquells temps, per a un xicot de disset anys entendre per què alguns vivien en immen-

sos castells, mentre d'altres sovint no tenien pròpies ni les saques que vestien, era certament difícil. Esporàdicament sorgien ments ineptes que induïen el seu progenitor a participar en viatges que generalment acabaven en fracàs. Abandonar la casa, la família i amb elles totes les obligacions, però també la font de supervivència, era com embarcar-se en un vaixell nefast que lentament s'enfonçaria. No es podia viure robant els pelegrins, matant petits animals indefensos o menjant figues. Fora les muralles, hi havia milers de perills. Tot i saber-ho, jo no havia viscut cap ocasió esgarrifosa que estigués als límits de la mort. Tanmateix no m'havia allunyat gaire. Potser em feia una mica de por.

Bé, quan el sol estava just sobre nostre, amb un agudíssim xiulet vaig avisar en "Messier" que calia reunir el ramat. Un cop fet, vam tornar cap al castell on el mateix *milite castri* ens obrí el pas per segona vegada. Era una bona feina aquella. Tenia menjar abundant, roba gruixuda i neta i un lloc calent per dormir. Millor era, però, la de castlà. Manar en nom del senyor i ser el cap de la mai-nada de tots els *milites* de la fortalesa era una tasca admirable. També havia de cornar en cas de perill i fer foc a les torres per avisar les fortificacions properes. Així com conservar les muralles en bon estat. Jo volia ser com el castlà d'aleshores. Un home modest però inexorable, que amb paraules seques fes moure més terra que vint homes treballant.

Tot pensant amb això vam arribar a casa. La mare feia bullir aigua i el pare preparava els comestibles que s'emportaria per canviar i per menjar durant el viatge. Amb el temps de tancar el ramat, va agafar el cove i va cridar en "Mesieur". Poc després van marxar tots dos a buscar llenya. La mare afegia cuidadosament espècies a l'aigua i em va demanar que anés a buscar talls de porc senglar a la carnisseria. Com que el pare marxaria faríem un esmorzar fort. Però no sols compràvem a la carnisseria en ocasions especials com aquesta, sinó que ho fèiem un cop cada mes tot i les nostres limitacions. Era una d'entre d'altres obligacions que teníem els refugiats del baró. La carnisseria feia tres anys que funcionava. Estava situada sota la rampa que es va construir per accedir al recinte superior i al Castell. Era un lloc petit on cada dos dies portaven noves víctimes i on el baró explotava en règim de monopoli. Hi treballava un home baix i grassonet que era ben remunerat si ho venia tot i durament castigat si quedava alguna peça. Potser la carn de porc senglar era la més barata, però per a nosaltres era un luxe. Abans, tothom podia sortir i caçar el que pogués, sempre que utilitzessin algun altre dels monopolis del baró: la nota-

ria, el molí, la farga... emperò des que al baró no li funcionaven les finances s'havia tornat més estricte i exigent.

Quan vaig tornar, em va manar portar-li una pala i amb aquesta va extreure de sota la taula dues monedes de coure. Les va posar dins una petita bossa feta amb pell de cabra i me la va lligar a la cintura amb un cordill. Va agafar el sarró que el pare havia preparat meticulosament i me'l va carregar a l'espatlla. Llavors em va explicar que el pare no estava en condicions de fer el viatge i que preferia que fos jo qui marxés a buscar el gall. Vaig intentar refusar la seva pretensió. Ella va insistir i em va demanar disculpes. Jo senzillament em vaig acomiadar amb una forta abraçada. Estava espantat, però alhora content. Vaig sortir pel portal Gros seguint el camí de la dreta en direcció al castell Montfort. El viatge duraria uns tres dies. Pretenia arribar al més a prop possible i dormir a la copa d'algun arbre. L'endemà a plena llum del dia ja continuaria. Vaig travessar boscos i landes; vaig pujar petits turons i vaig escalar tarteres. No vaig parar fins a arribar a un talús des d'on vaig poder veure el castell i les extenses arbredes que em mancaven per creuar. Allà, esgotat, vaig reposar i vaig fer un mos. El sol ja començava a baixar i encara em quedava molt de camí per fer, però a despit de tot, era inexplicablement feliç. Ansiós per arribar, no vaig tardar gaire a reprendre la marxa. Em vaig endinsar al bosc oblidant totes les cabòries dels perills que temps enrere m'havien aterrit. Vaig seguir caminant fins que el sol va haver marxat del tot, i llavors em vaig enfilar a un acollidor suro. Vaig dormir tranquil·lament la nit sencera i, a primera hora del matí, una fressa estranya em va despertar. Vaig estar a frec de caure del sobresalt però, un cop asserenat, em vaig alegrar de comprovar que es tractava tan sols d'un cadell de gos perdut. Vaig baixar i amb cura m'hi vaig acostar. Ell, temerós, es va apartar i va fer allò que volia ser un lladruc. Enretirant-me, vaig agafar el sarró i li vaig mostrar un xic de botifarra. Sense pensar-s'ho es va llençar al meu damunt i me'l va arrabassar d'una revolada. Enfadat per la reacció, em vaig aixecar i amb el sarró a l'esquena vaig començar a caminar. Ell sense donar-hi ni la més mínima importància es va posar a degustar el seu tresor. Poc després em seguia darrere dissimuladament, maldant amagar-se entre arbres i arbustos, però no li vaig fer cap mena de cas. Vaig caminar molta estona i finalment vaig arribar al castell. Em va colpir la multitud que circulava per les rodalies i em va sorprendre que els portals estiguessin oberts i sense vigilància. Tampoc hi havia guaites a les torres ni vaig veure cap cavaller. Un cop dins, em vaig veure envoltat per gent de tota mena i instintivament vaig aferrar fort la sarrona. Vaig avançar per carrers estrets fins a arribar a la plaça on hi havia el mercat. Hi

havia un gran moviment i molta enraonadissa. Les para-des estaven disposades a tot el voltant i al centre hi havia una tribuna a la qual va pujar un missatger. Després d'un toc de trompeta, el moviment es va calmar, les veus es van abaixar i aquest va anunciar la vinguda del baró i la resta de la família. Seguidament tot va tornar a la normalitat.

Em va agradar la notícia ja que em permetria comparar la noblesa que tolerava tot aquell guirigall amb l'estricta senyor que em manava a mi. En aquell instant no vaig pensar que també podria veure el castlà i, intentant no coincidir cara a cara amb el cadell, em vaig posar a buscar un bon gall. No em va ser gens difícil trobar-ne un de perfecte perquè n'hi havia per tot arreu. Fins i tot vaig pensar a robar-ne un, però vaig eliminar aquesta idea de seguida. El vaig canviar per una moneda i una botifarra. Em va semblar un bon preu ja que el gall estava ben alimentat i era jove i fort. Després em vaig limitar a passejar-me pel mercat observant la varietat d'articles. Una gran majoria eren desconeguts per a mi, i la curiositat em va fer aprendre moltes coses, fins i tot noves tècniques de treba-

llar la terra. Em vaig divertir amb dos joglars que meravel·laven a tothom amb els seus poemes i les seves cabrioles. Tot i saber que havia de marxar, quan la funció va acabar, vaig assegurar-me al costat d'una font. Vaig menjar un tros de pa amb dos bocins de formatge i, neguitós, vaig esperar la vinguda del baró.

Deuria tardar un parell d'hores a arribar, les quals jo vaig aprofitar per donar un sobec. Un llarg i pronunciat toc de trompetes li va donar la benvinguda. Era una figura rellevant respectada pel poble. Muntava un cavall negre molt nerguitós i venia acompanyat de la seva esposa i una bellesa que vaig suposar la seva filla. Saltant, arrossegant-me i fent tot el possible per travessar la barrera de gent, m'hi vaig acostar. Desgraciadament m'hi vaig acostar massa i vaig anar a parar davant el cavall que, espantat, es va aixecar sobre les potes del darrere. Això va obligar la noia a fer maniobres perilloses per controlar la situació. La gent es va avalotar contra mi, però la delicada veu de la jove els va fer parar. La seva mirada tendria però directe em va fer enrogir. Sense embuts em va preguntar

d'on venia i en saber-ho, el baró va cridar els guàrdies perquè m'agafessin. Em van lligar de mans i em van emmordassar. Poca estona després em van presentar amb aquestes condicions davant d'ell que, indignat, els va manar que em deixessin lliure i que em demanessin disculpes. Sense més ni menys, les vaig acceptar i llavors em vaig seure a la taula com ell em va manar. A partir d'aquell moment es va desenvolupar una agradable conversa entre els nobles i jo. El tema era el baró de la meua fortalesa. El nou conegut, se sorprenia que el seu amic tingués problemes econòmics i que collés tant els seus camperols. Vam riure una bona estona i vam menjar com mai no ho havia fet. Quan ja era gairebé fosc, vaig recordar que hauria d'estar a mig camí i el baró es va adonar de la meua preocupació. Em va dir que li digués el meu nom i tot seguit va cridar un missatger que aniria amb cavall a avisar els meus pares i a portar-los el sarró i el gall. La conversa va continuar força estona més i llavors vaig ser conduït a l'habitació dels convidats. Era una gran sala, amb un llit, una petita taula amb tres cadires al voltant, una llar de foc i prestatgeries amb canelobres. La llar presentava un foc viu i el llit tenia l'aspecte de ser molt confortable. Contenia llençols de seda, una manta i un cobrellit de plomes. Abans d'estirar-me vaig prendre un bany d'aigua calenta i em vaig afaitar. Feia una olor de sabó increïble i quan definitivament em vaig posar al llit, em vaig sentir com un rei. Era efectivament confortable i la calor de la llar i el cansament em van fer agafar el son tot seguit. L'endemà no em va despertar un gall, ni els primers raigs de sol, sinó la mateixa Anna. Vaig esmorzar amb ella ja que el baró no s'havia llevat. Llavors em va ensenyar el castell. A la part baixa hi havia el rebost, el pastador, la cuina, les habitacions dels servents i les de la guàrdia. El primer pis era la part més residencial. S'hi ubicava la gran sala que feia de menjador, la que servia per administrar justícia, les habitacions dels nobles i una petita biblioteca. En un annex hi vam trobar les quadres, el celler i el magatzem dels censos que pagaven els pagesos.

Durant el recorregut m'havia fixat en l'espontaneïtat de l'Anna i havia apreciat perfectament la seva acurada bellesa. Era un o dos anys més petita que jo. Sabia tocar el piano i parlava un llenguatge tan culte que a vegades em costava entendre. No sabia com descriure-la. Era més bonica que una flor quan s'obre, que el cant de mil ocells o que un bon collar d'or i diamants. La seva olor m'encisava i la seva mirada em marejava. Tòt el que estava al seu voltant era alegre i fins i tot podia arribar a ser màgic. A ella, jo li provocava una sensació rara. Cap dels dos sabíem què ens estava passant, però la baronessa se'n adonà i ho entengué. Senzillament ens estàvem enamorant i el baró se'n va alegrar, cosa que a la baronessa l'irrità.

Com podia ser que un camperol que semblava un sac de "malprofits" es casés amb una donzella de la noblesa? Sense nosaltres dos saber-ho, ells discutien sobre aquest tema. Mentrestant, la nostra relació s'enfortia, però semblava no sobrepassar una grata amistat.

Tan sols vaig estar una setmana més al castell i llavors, amb una bossa plena de monedes de plata, dos formatges, un pa de pessic, una bota petita de vi, una carta i un pergami que demanava al baró que em permetés ser *milite*, vaig tornar cap a casa a cavall i acompanyat per dos guàrdies. El viatge va ser ràpid i quan vaig arribar els pares em beneïen a mi i al baró del castell Montfort. Vaig entregar el pergami i la carta al castlà i aquest em va entregar la vestimenta que em pertocava. Amb el temps vaig demostrar fidelitat al senyor i un bon maneig de les armes i el llenguatge cavalleresc. Quan el castlà va morir el senyor, que havia aturat els augments d'impostos, em va atorgar el seu lloc. Aquell dia es va celebrar una festa a la qual van ser convidats nobles i familiars. Va ser la segona vegada que vaig veure l'Anna. Havia crescut i era una mica diferent, però continuava amb la mateixa bellesa i espontaneïtat. El baró estava tan amable com sempre i la baronessa aleshores havia defallit. Aquell dia, tant l'Anna com jo vam entendre què ens havia passat i encara sentíem el mateix l'un per l'altre. Ens vam veure en diverses ocasions més. La darrera, s'havia casat i tenia dos fills. Va ser el matí de l'enterrament del seu pare. Continuava tan bella com sempre i amb totes les riqueses que podia desitjar. Malgrat tot, no ho tenia tot perquè en aquesta vida no es pot tenir tot. Aquell matí, el gall va cantar com solia fer en veure la primera espurna de llum.

Era un gall jove que tenien uns pagesos, veïns del castell, des de feia pocs mesos. Anunciava el naixement dels dies amb el característic i assumit qui-quiri-quiiiiiii! Dies com aquell. Dies aspirants a esdevenir del tot normals i rutinaris. Amb un bon foc a la llar, una taula ben parada, aigua calenta i servents a la meua disposició. Dies en què tocava jugar a jocs de daus, a escacs, llegir, anar de caceria i complaure el baró amb un parell d'hores de vigilància des de la torre principal.

Què hi falta i què hi sobra a Llagostera

☒ què hi falta? ☒ què hi sobra?

✓ Calefacció al casino ✓ Una piscina coberta ✓ Millorar la visibilitat d'algunes cruïlles ✓ El nou local del Butlletí ✓ Un extractor de fums al Pub l'Enrenou. ✓ Crítiques al Butlletí de Llagostera	✓ Pals a les voreres del carrer Donzelles. ✓ Ampolles de 1,5 litres a les portes de les cases. ✓ Ironia als plens (semblen partits de tennis) ✓ Degoters al polivalent ✓ Contaminació acústica de les motos

Envieu-nos les vostres suggerències a l'Apartat 76 de Llagostera, o bé a la següent adreça:

C/ Migdia, 40 - 17240 LLAGOSTERA

Si ho preferiu, podeu deixar el missatge al contestador (972.83.12.10) o enviar-lo per e-mail (elbutlleti@grn.es)

FLECA I PASTISSERIA

La Flor de Maig

HNOS. CORROBA, S.C.

Àngel Guimerà, 17
Tel: (972) 80 52 52
17240 LLAGOSTERA

Us desitja
Bona Nadal!!

Joan Miró, 22
Tel: (972) 83 74 88
17246 STA. CRISTINA D'ARO

PromaCor

PRODUCTOS Y MAQUINARIA DEL CORCHO S.A.L.

C/ Canalejas, 6-8, Tel.: (972) 80 55 35 - Fax: (972) 80 57 47
17240 - LLAGOSTERA (Gi)

Bon Nadal !

Carmen Mestres Pigem

BAR MESTRES

Bon Nadal!

C/ Pau Casals, 2
Tel. 972 83 05 22

17240 LLAGOSTERA
Girona

IMPREMTA

OFFSET
TIPOGRAFIA

Rodas

Camprodon, 24

Telèfon i Fax: 83 02 10

LLAGOSTERA

Des de 1952

*Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuirats*

Passeig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es

Carns Esteve

Us desitja un Bon Nadal !

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METAL·LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL·LICA

* * *

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

Bon Nadal!

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

MP ERRUQUER
I
R Bones Festes !

**DROGUERIA
FRIGOLA**

c./ Àngel Guimerà, 27
LLAGOSTERA

Bon Nadal!

**RECADER
JOAN XIRGU CIURANA**

Recaderia i paqueteria
de dilluns a divendres,
matí i tarda *Bon Nadal!*

Agències a Girona:

Cooperativa de Recaders
Agència Sureda
Centre de Recaders

Tel. 23 39 61
Tel. 23 01 38
Tel. 20 38 13

A Llagostera:

C./ Concepció, 45

Tel. 83 01 57
Mòbil: 630 07 33 07

Bones Festes!

superAvui

**FRUITES
PUIG**

El nom dels bons aliments !

CAN MUNTANER

Agenda Llatinoamericana del 2000

L'Agenda Llatinoamericana del 2000 fou presentada el passat 26 de novembre a una de les sales d'exposicions del Casino. L'acte es va encetar amb una conferència a càrrec de Dani Boix i Albert Comte (membres del comitè de l'Agenda) i Salvador Martí (autor de diversos llibres i articles sobre la situació social i econòmica a Centreamèrica). A continuació, Dardo Soria (cantautor sudamericà afincat a Llagostera) va oferir un recital als pocs privilegiats que van assistir al acte.

Exposició sobre Enric Marquès

Enric Marquès i Ribalta -pintor i humanista que va viure a Llagostera durant 25 anys- és el protagonista d'una exposició que s'ubicarà fins el proper 10 de gener al Local Social de "La Caixa". La mostra, organitzada per l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Llagostera amb la col·laboració de Marta Albà -arxivera municipal- inclourà obres de diferents estils i èpoques de Marquès. Els paisatges de Llagostera i retrats -propis i de la seva família- són els motius escollits per a formar l'exposició, que estarà enriquida amb fotografies de l'artista i els seus familiars.

La inauguració va comptar amb la presència de Jordi Pous -professor de l'Escola de Belles Arts de Llagostera- i Lluís Bassets -director de l'edició barcelonina de "El País" i amic de Marquès-.

L'acte va servir també per presentar el número 18 de la revista "Crònica", realitzat pel propi Bassets i dedicat a la personalitat d'Enric Marquès.

Carns i elaboració
d'**Embotits** i preparats
Casolans
CODINA

Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91

Llagostera

Bones Festes !

**Bones
Festes !**

C/. Bon Aire, 1 - B
Tel. (972) 80 50 51

17240 LLAGOSTERA (Girona)

DDISENY
INTERIORISME COMERCIAL
Maiana, 3 17240 LLAGOSTERA
Tel 805519 Fax 830527 E-mail rali@grn.es

**DECORACIÓ
PROJECCIÓ
|
REFORMES
DE
LOCALS
COMERCIALS**

SAT PC
972 83 15 12

C/Consellers. II baixos
HARDWARE - SOFTWARE - CONSUMIBLES - LLIBRERIA
OPTMÀTICA - TELEFONIA - SERVEI ASSISTÈNCIA TÈCNICA
ESTUDIS ACADÈMICS - ESTUDIS INFORMÀTICS

**BAR
RESTAURANT
CAL XINO**

C/ PAU CASALS, 5-7 - TEL. 972 83 01 66
17240 LLAGOSTERA

**LLIBRERIA
PAPERERIA**

MALLORQUÍ

**FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES**

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

Joieria

Rellotgeria

Català

**Taller Propi
Dissenys Exclusius**

Àngel Guimerà, 7
Telèfon 972 80 52 90

**17240 LLAGOSTERA
(Girona)**

Tallada de troncs al Casal Parroquial

CARLES OLIVERAS

El passat dia 17 d'octubre, dia de les eleccions al Parlament de Catalunya, es va celebrar, com ja és tradició, el Concurs de Tallada de troncs al Casal Parroquial Llagosterenc.

Com cada any, els concursants van mostrar la seva habilitat amb la serra mecànica, el xerrac i la destrat. Aquesta darrera modalitat va estrenar enguany una nova prova que consistia en tallar un arbre en dues parts i pelar-ne les branques.

Després de la competició i algunes exhibicions de l'art ancestral del bosquetà, es va fer el tiberi d'arròs amb botifarra i seques a l'aire lliure.

Col·lectiu de Redacció

CARLES OLIVERAS

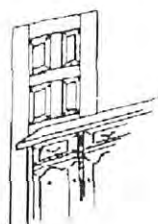

CARLES OLIVERAS

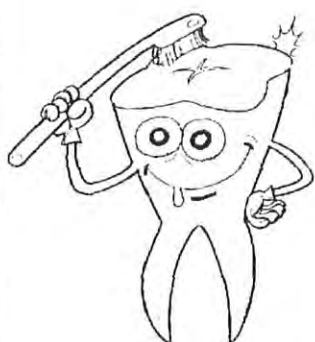

EDUARD GALOBARDES

ADVOCAT

AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
ADMINISTRADOR DE FINQUESASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL
VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
ASSEGURANCESC/ Fivaller, 24
Tel. 972 830926
Fax: 972 830900
17240 LlagosteraHorari:
Matins: 9 a 13,30
Tardes: 17 a 20,30
Dissabtes tarda tancat**Fusteria
ROIBA, S.L.****MOBILIARI DE CUINA I BANY***Bones Festes a tothom*C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69
17240 LLAGOSTERA**Clínica Dental**Dra. Irene Capria
ODONTÒLOGA

Colegiada nº 1768

Bon Nadal
i
Feliç Any 2000!**Mas Sec, 35 Baixos
LLAGOSTERA**Urgències **972 82 14 41**
972 80 53 08**Exposició, Venda i Reparació de:****RÀDIO - TV-COLOR - HI-FI
VIDEO - AUTO-RÀDIO
ELECTRODOMÈSTICS
i ANTENES PARABÒLIQUES****Distribuidor****EDESA** C/ BARCELONA, 12 - Tel. 83 04 30
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Homenatges a Josep Calvet

Aprofitant la celebració de la XVIII Festa de la 3a edat, Llagostera va homenatjar el dia 7 de novembre d'enguany Josep Calvet. En un acte amb el delegat de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya i davant 250 jubilats, Calvet va rebre una medalla per la seva dedicació com a activista cultural del poble.

Malauradament, dues setmanes més tard ens deixava a l'edat de 100 anys, complerts el 16 de novembre i celebrats amb una petita festa en honor seu a l'Hospital Josep Baulida.

Pintor, escriptor, compositor d'una sardana i activista cultural, va ser un dels impulsors del Museu Arqueològic de Llagostera i va ser col·laborador de la primera etapa del Butlletí.

SÍLVIA BARROSO / EL PUNT

CARME MUNTADA

SÍLVIA BARROSO / EL PUNT

Fe d'errates:

L'autor de la portada de l'anterior Butlletí núm.15, és Francesc Albertí i no Josep Albertí com vam publicar per error.

IV Fira comercial, artesanal i de pintura

Diferents comerços del poble i artesans forasters van tornar a muntar la parada, aquest cop al Passeig Romeu i voltants, durant la Fira comercial, artesanal i de pintura que es va celebrar el diumenge 3 d'octubre.

La Fira va estar molt concorreguda durant tot el dia i els visitants van poder assabentar-se de les novetats automobílistiques o agrícoles i adquirir artesanía i productes artesans per fer gaudir el paladar. També es va celebrar una trobada de pintors i puntaires i a la tarda una audició de sardanes.

SÍLVIA CORTÉS

El racó dels contes

Una de les explicades de contes que cada dissabte es porten a terme a la biblioteca Julià Cutillé pels actors de l'Escola de Teatre "El Galliner".

TALLER R. COROMINAS

Telf.: 972.83.05.78 - LLAGOSTERA

"Perquè busques alguna cosa més"

Llagostera paralitza l'operació tornada de finals d'agost

La perillositat i la dificultat a creuar la C-253 són els motius bàsics que van originar la protesta dels veïns de la zona.

CARLES SOLER

Des de fa ja uns anys és constant la presència de cons situats a la carretera que va de la costa de n'Alou en direcció a Maçanet (C-253), sobre tot en caps de setmana i en dies conflictius pel que fa al trànsit. Aquests cons habiliten dos carrils per tal que el gran flux d'automòbils que es desplacen des de les poblacions costaneres fins a Barcelona (majoritàriament) pugui transcórrer per aquest tram amb menor dificultat. La presència d'aquests cons, però, origina una sèrie de molèsties als veïns dels sectors de Sant Llorenç, Fonellerons, Selva Brava, Sant Grau i Fontbona, que veuen impossibilitat el creuament d'aquesta carretera i, per tant, l'accés al nucli urbà. L'única sol·lució viable que els quedava era anar a voltar per la costa de n'Alou per tal de poder arribar al poble. A més, la velocitat dels vehicles que recorren per aquest tram cada dia ja ha ocasionat diversos accidents.

La tarda del 29 d'agost, els veïns van entravessar tractors, furgonetes i cotxes a la C-253 per tal de manifestar així la seva protesta. La manifestació, que es va dur a terme el darrer diumenge d'agost -un dels dies més conflictius de l'any pel que fa al trànsit d'aquesta zona-, va servir perquè els veïns demanessin públicament sol·lucions a la Generalitat (la construcció d'un pas elevat o soterrat, o bé la presència dels Mossos d'Esquadra, per tal de controlar la velocitat dels vehicles).

La manifestació, que es va allargar una mitja hora, va provocar retencions que anaven des del tram tallat fins a la C-250 (costa de n'Alou) i no es va dissoldre fins que Francesc Jiménez del Olmo -coordinador de l'àrea regional de Trànsit dels Mossos- es va comprometre a buscar sol·lucions al tema.

En acabar l'acte de protesta, els veïns es van reunir amb l'alcalde Lluís

Postigo, el qual els va convidar a la reunió amb Pere Macias -conseller de Política Territorial i Obres Públiques-, per abordar el problema.

Pere Macias, Lluís Postigo i una representació dels veïns afectats es van asseure a parlar sis dies més tard (4 de setembre). En la reunió es va arribar a una sèrie d'acords. La Generalitat es va comprometre a millorar la senyalització de la zona, mitjançant senyals de limitació de la velocitat i la col·locació de bandes sonores a la calçada. A més, també es va comprometre a accelerar el projecte de desdoblament d'aquest tram de carretera. D'altra part, a la mateixa manifestació ja es va acordar amb els Mossos que s'habilitaria una patrulla per regular el trànsit els dies conflictius i així poder facilitar el creuament de la calçada als veïns de la zona que ho requereixin. En darrer lloc, l'Ajuntament -i ja de cara a agilitar les obres del

CARLES SOLER

desdoblament- va assegurar que iniciaria converses amb els propietaris afectats per l'expropiació de terrenys que requereix el projecte, per mirar d'arribar a un pacte que la fes innecessària. D'altra part, l'Ajuntament, prèviament a la manifestació, ja havia sol·licitat als Mossos de Trànsit la presència d'un aparell de radar per tal de controlar la velocitat dels vehicles.

Els veïns es van mostrar satisfets per les mesures provisionals adoptades, sempre que serveixin per a accelerar el projecte de millora d'aquest tram de carretera.

El projecte de desdoblament

El projecte de desdoblament de la C-253 té dues fases. La primera consta de la millora de la cruïlla d'aquesta carretera amb la de Sant Llorenç. A proposta de l'Ajuntament, s'inclourà en el projecte la millora d'un altre accés al poble pel sector de Fonellerons (probablement darrere del cementiri). Està previst que el Departament de

Carreteres de la Generalitat tingui enllestida la redacció d'aquesta part a finals d'any, de cara a iniciar les obres a l'estiu vinent. L'Ajuntament també ha demanat que les obres respectin el traçat del carril-bici.

La segona fase del projecte és el desdoblament pròpiament dit, que

anirà des de la costa de n'Alou fins a arribar a la cruïlla de Vidreres. La carretera quedarà amb dos carrils per cada sentit, separats per un mur de formigó.

Dani Moll Casamitjana

EMBOTITS ARTESANS

C/ Almogàvers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

**Desitja a tothom
Bones Festes !**

TABACS

MONTSE PLENSE SENDRA

TLF. 972-83 05 28
C/ Camprodon, nº 10
17240 LLAGOSTERA (Girona)

IMPRESSOS EN GENERAL

*A més a més,
fotocòpies,
enquadracions,
segells de goma ...*

Migdia, 15 baixos - TelF. i Fax (972) 16 50 03
MAÇANET DE LA SELVA

RECUPERACIONS

MARCEL NAVARRO I FILLS, S. L.

RECICLATGE
CARTRÓ i FERRALLA
Servei de Contenidors

TEL 83 10 56 - FAX 83 04 33
Veïnat Bruguera 23 - Apartat 12
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Bones Festes !

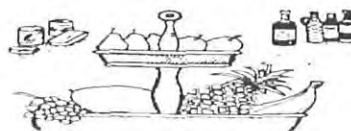

DISC-MUSIC
VIDEO CLUB
Sònia

Bones Festes !

COMTE GUIFRÉ, 27 - TEL. 80 52 56 - LLAGOSTERA

Fruites i Queviures

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

PAQUITA MONTIEL

**FLECA
MONTIEL**

C/. LA COMA, 1
TEL: 972-83 06 38

17240 LLAGOSTERA
(GIRONA)

**Mobles
Mulà**

Bon Nadal!

Carretera C-250 Km. 24
Tel. 972 83 06 60 - Fax 831374

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

LLAGOSTERA a la premsa

Recull en forma de titulars, triats de les notícies més interessants que han aparegut a la premsa relacionats amb Llagostera. Si algun lector està interessat en llegir alguna de les notícies que surten en aquesta plana, pot adreçar-se a la Biblioteca, on les hi trobaran degudament arxivades.

Les amenaces d'Enher no es compleixen i la Costa brava passa l'estiu sense talls de llum.
(El Punt, 3/9/99)

Macias convenç els veïns de Llagostera, que no tallaran la carretera per la Diada.
(Diari de Girona, 4/9/99)

La Guàrdia Civil confisca a Llagostera 11.000 caliquenyos de contraban.
(Diari de Girona, 4/9/99)

Llagostera busca un lloc idoni perquè els camions grans hi puguin aparcar.
(Diari de Girona, 5/9/99)

Llagostera reclama a Enher el mateix tracte que Cassà pel que fa a la línia de les Gavarres.
(El Punt, 16/9/99)

Les solucions de la cruïlla satisfan els veïns de Sant Llorenç de Llagostera.
(Diari de Girona, 15/9/99)

Ensenyament adjudica el nou IES de Llagostera per 20 milions.
(Diari de Girona, 1/10/99)

Els Verds defensen un model d'agricultura ecològica avui al Mas Roig de Llagostera.
(Diari de Girona, 2/10/99)

L'alcalde de Llagostera alerta que l'abocador de Solius és al límits.
(Diari de Girona, 3/10/99)

Intenten cobrar 1.500.000 pessetes per desbrossar 350 metres a Llagostera.
(Diari de Girona, 6/10/99)

Adjudiquen les obres de la C-250 a Quart i el pas elevat de Llagostera-Tossa.
(Diari de Girona, 7/10/99)

Llagostera diu no a les antenes de telefonia mòbil durant un any.
(Diari de Girona, 17/10/99)

Un sermó electoralista a Llagostera.
(Diari de Girona, 18/10/99)

Llagostera ofereix tallers per a estudiants amb necessitats educatives especials.
(Diari de Girona, 20/10/99)

Les obres del carril bici Girona-Sant Feliu comencen el mes vinent i acabaran a l'estiu.
(El Punt, 22/10/99)

Graven els plens de Llagostera en CD i les regidors poden tornar a escoltar les sessions.
(El Punt, 26/10/99)

CiU aparta l'alcalde de Llagostera del control directe de l'abocador de Solius.
(El Punt, 29/10/99)

Enher abandona la urgència del traçat de les Gavarres.
(Diari de Girona, 18/11/99)

*Us desitja un
molt Bon Nadal!*

PUB L'ENRENOU

Llagostera

Tel. 80 53 97

EL COTO

RIOJA

Denominación de Origen Calificada

EMBOTTELLADO POR EL COTO DE RIOJA, S.A. OYON - RIOJA ALAVESA - ESPAÑA

CRIANZA

**COMERCIAL
ROVIROSA**

Felix Pallarols Negre
Zona Girona

Pau Claris, 110 - 08009 Barcelona Joan Maragall, 8 - 17240 Llagostera
Tel. 93/487 73 84 - Fax 93/488 16 62 Tel. i Fax: 83 09 72
Tel mòvil: 908 63 31 25

CAVA MAS TINELL

Representant de les següents marques:

REMY MARTIN
COGNAC
THE FAMOUS GROUSE
HIGHLAND PARK
FAMDHU
GLEN TURRET
BUNNAHACHAIN
EVAN WILLIAMS
KINDILAN
KRUGER
CHARLES HEDSIECK
MAS TINELL
TINELL
COTO
RÉGNIER

CLES DES DUCS
GRAND EMPEREUR
GALLIANO
FLORINZA
MOUNT GAY
SAINT JAMES
PASSOA
ATTOR
EL PALENGUE
MARU GUYARD
IZARRA
MAJESTIC
SHOCHU-KHO
NOBLY PRAT
ROULES
BOULARD

G.E. Bell Matí

Una caminada popular que sembla haver començat amb bon peu

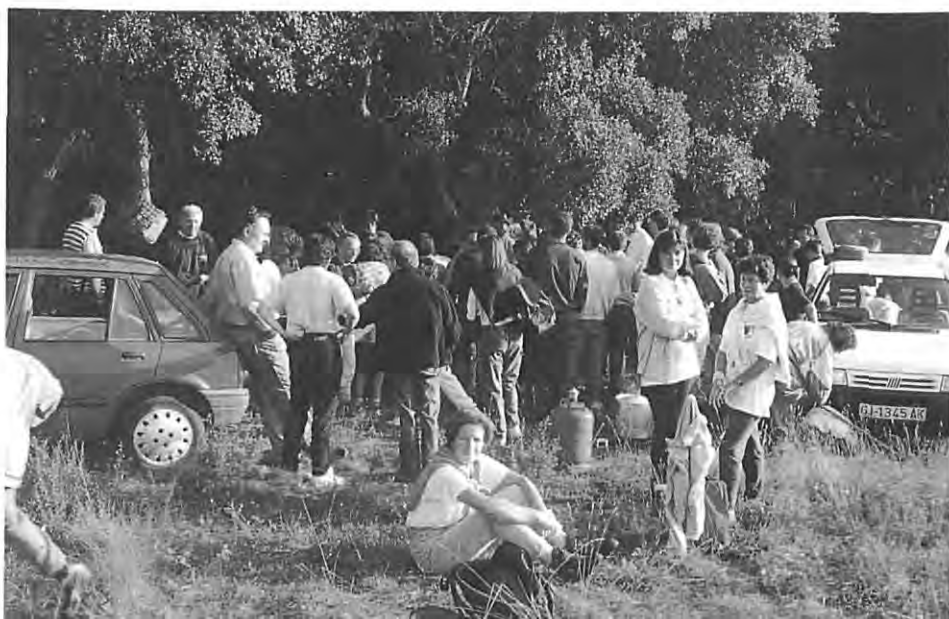
El 10 d'octubre passat vam encetar la primera de les caminades populars "Ruta dels Molins".

Aquesta caminada va néixer amb el propòsit de donar a conèixer l'emplaçament d'aquestes instal·lacions que formaven part de la vida quotidiana dels nostres pares, avis, besavis etc. i que avui en dia són restes gairebé irrecuperables que formen part de la nostra història.

És per això que des de aquestes quatre ratlles demanem a tothom que tingui coneixement d'alguna dada d'aquestes instal·lacions que ens les faci arribar per així en properes edicions poder donar més informació del seu funcionament i la seva història.

En la caminada d'aquest primer any, com sempre una mica pessimistes, esperàvem ser uns 30 participants; la nostra admiració fou en veure que el divendres al vespre passàvem de 70 inscrits. A l'hora de la sortida, entre altes i baixes d'última hora emprenguérem la marxa 69 caminants i 5 voluntaris per preparar l'esmorzar.

L'itinerari que vam seguir es: Sortint del pavelló, passem per Can Pitu del Forn, dirigint-nos cap el pla de St. Llorenç, pujant entre camps de conreu i boscos ens encaminem cap a Can Puig, La font de Banyacrova, la casa de Banyacrova on en una taula que hi tenen muntada uns companys hi trobem l'esmorzar preparat.

PEP MOLERO

Continuant pel camí que passa per davant de la casa, podem observar una desagradable panoràmica de l'abocador de Solius. Mirant cap a llocs més complaents, seguim cap el llit del Ridaura on veiem el primer molí de la ruta. L'anomenat d'en Moner o de Mes Amunt, que no hem de confondre amb el de vapor de Can Moner que visitarem en una altra ocasió. El camí aquí ens passa pel mig de la resclosa on malauradament per obrir aquest vial van rebentar un dels murs de contenció.

Aquí travessem el Ridaura, per continuar per la riba dreta fins a trobar el camps de Can Moner; des d'on, per un camí de desemboscar, ens enfilem

en direcció a l'abocador sense arribar-hi, fins al lloc que anomenen La Costa. Seguim per un camí més transitat que ens porta una altra vegada al Ridaura on trobem el segon dels molins de la ruta; e l d'en Nadal. Aquest, segons ens han comentat, a principis de segle encara estava en funcionament i habitat fins a mitjans de segle.

Des d'aquí ja pugem cap a Can Gros, altra vegada al Pla de St. Llorenç i arribada al Pavelló.

Uns 12 Km. de recorregut en poc més de 3 hores de passejada que esperem que fos de l'agrat de tots els participants i fins l'any que ve.

Joan Sàbat

Sigues figura, vine al pessebre

Estem a les portes del Nadal i un any més alguns membres del Grup Excursionista Bell-Matí, amb l'ajut d'altres col·laboradors i simpatitzants del poble, ens disposem a preparar una nova representació del Pessebre Vivent.

La nostra il·lusió com a organitzadors seria que any rera any anés guanyant en participació i qualitat, cosa que no és possible sense la col·laboració podríem dir de tot el poble; és per això que des d'aquestes modestes ratlles us demanem el vostre ajut, ja que es tracta d'un dels pessebres més antics de la província.

Sigui participant com a figurants; quants més serem, més vistós serà. Donant noves idees i ajudant a executar-

les, col·laborant en el vestuari i muntatge, o senzillament no interferint en els llocs senyalitzats a l'efecte durant les hores de representació.

Tots els que estiguen interessats en col·laborar; ja sigui com a figurant o ajudant en qualsevol altra tasca us podeu posar en contacte amb la Fina Gabarron, Tel 972 830824 o bé amb en Joan Sàbat 972 831289.

Esperem el vostre ajut per, entre tots, fer un Pessebre més gran.

Biblioteca "Julià Cutillé"

GUIA DE LECTURA DE NADAL

LLIBRES DE COSTUMS I TRADICIONS NADALENQUES

- . Amades, Joan. **Costumari Català : hivern**. Ed. 62, 1982. V.1
- . **Ara ve Nadal : recull de tradicions del Solstici d'hivern**. Caixa de Barcelona, 1981. 41 p.
- . Barruti, M. **Les Figures del pessebre popular**. Obol, 1980. 129 p.
- . Dalmau, J. **El Pessebrisme**. Diputació de Girona, 1992. 96 p.
- . Martínez, P. **Nadal : història i sentit d'unes tradicions**. Claret, 1983. 47 p.
- . Martínez Palomero, P. **El Belén : historia, tradición y actualidad**. Argentaria, 1992, 208 p.
- . Panyella, Lluís M. i M. Josep Hernández. **Bon Nadal**. Raima, 1995. 194 p.
- . Violant, R. **El Llibre de Nadal**. Alta Fulla, 1983. 257 p.

LLIBRES DE CUINA NADALENCA

- . **l'Art de parar taula i 1000 idees per a rebre convidats**. Pol. len, 1984. 124p.
- . **100 recetas de canelones**. La Vanguardia, 1990. 77p.
- . Miralpeix, A. i M.A. Viladés. **Taula parada : l'art de saber convidar i parar taula**. La Magrana, 1996. 186 p.
- . Regàs, G. **La Cuina del Cava**. Bausan, 1985. 185 p.
- . Rossi, G. **Les 123 receptes clàssiques de la rebosteria catalana**. Cap Roig, 1986. 158 p.
- . Sabata, Empar. **La Cuina de l'avia**. La Magrana, 1979. 221 p.
- . Salsetes, P. **La Cuina de les quatre estacions**. Contrapunt, 1991. 107 p.
- . Sans, P. **Cuina catalana : tradicional i moderna**. Barcanova, 1991. 368 p.

LLIBRES INFANTILS DE NADAL

- . Andersen, H. C. **L'Avet**. Barcanova, 1984. 32 p.
- . Anglada, M. Àngels. **Nadal**. Columna, 1998. 26 p.
- . Bird, M. i A. Dart. **El Llibre de Nadal**. Barcanova, 1986. 96 p.
- . Briggs, R. **Papà Noel**. Miñon, 1982. 30 p.
- . Brunhof, J. De. **Babar i el Papà Noel**. Aliorna, 1987. 48 p.
- . Camprubí i Puigneró, Martí. **Conte de Nadal de Charles Dickens**. La Galera, 1987. 28 p.
- . Crespi, F. **El Pessebre**. Destino, 1994. 12 p.
- . Gantschev, I. **El Tren de Nadal**. Cruïlla, 1984. 26 p.
- . **Els Llibres de Nadal del Teddy**. Timun Mas, 1998. [Llibre caps]
- . Llimós, A. **Crea motius de Nadal**. Parramón, 1997. 31 p.
- . Oram, H. i T. Ross. **Un Missatge per al Pare Noel**. Timun Mas, 1995. 32 p.
- . Parramon, J. M. **El Nadal**. Parramón, 1989. 30 p.
- . Piéńkowski, J. **Nadal**. L'Arca de Junior, 1994. 26 p.
- . Price, M. **El Trineu del Pare Noel**. Timun Mas, 1994. 32 p.
- . Sabaté, T. **La Soca de Nadal**. Salvatella, 1996. 36 p.
- . Soler i Amigó, J. **Festes tradicionals de Catalunya**. Martín Casanovas, 1986. 89 p.
- . Stevenson, J. **La Nit després de Nadal**. Barcanova, 1982. 32 p.
- . Stickland, P. **El Taller de Santa Klaus**. Destino, 1995. Tridimensional.
- . Whybrow, Ian. **Una Aventura per Nadal**. Destino, 1998. 10 p.
- . Wilhelm, H. **El Primer Nadal d'en Popi**. Joventut, 1994. 32 p.
- . Wilkes, A. **El Meu primer llibre de Nadal**. Molino, 1994. 84 p.
- . Wilkeshuis, C. **El Més bell regal**. Cruïlla, 1984. 26 p.
- . Williams, M. **El Primer Nadal**. Joventut, 1989. 26 p.

CANÇONERS I POEMES DE NADAL

- . Alavedra, J. **I van seguir un estel lluminós.** L'Arca de Júnió, 1994. 34 p.
- . Amades, J. **Les cent millors cançons de Nadal.** Selecta, 1986. 199 p.
- . **Cançoners de Nadal.** La Galera, 1993. 26 p.
- . **Cançons nadalenques del s. XV.** Barcino, 1994. 184 p.
- . Crespi, F. **Les Dotze van tocant.** Destino, 1997. 10 p.
- . **Les Festes de tot l'any.** La Magrana, 1987. 62 p.
- . **Nadales.** De Choisy, 1995. 32 p. (inclou cassette)
- . **Poemes de Nadal.** La Galera, 1995. 24 p.
- . Romeu i Figueras, Josep. **Les Nadales tradicionals.** Alta Fulla, 1996. 121 p.

DECORACIONS NADALENQUES

- . Kolb, A. **Tarjetas de felicitación.** CEAC, 1990. 31 p.
- . Loschenkohl, B. **Originales ideas para las fiestas de Navidad.** CEAC, 1990. 31 p.
- . Thalheim, Y. **Calendarios de adviento.** CEAC, 1990. 31 p.
- . Thalheim, Y. **Decoración de ventanas para la navidad.** CEAC, 1990, 31 p.

PEL·LÍCULES DE NADAL

- . **Un Conte de Nadal** de Charles Dickens
- . **Una Navidad con los Picapiedra** de Hanna-Barbera
- . **Los Picapiedra : Navidad en Rocadura** de Hanna-Barbera
- . **¡Que bello es vivir!** de Frank Capra

MÚSICA DE NADAL

- . **Bon Nadal** [CD]. Raima, 1995
- . **Nadales** [cassette]. De Choisy, 1995
- . **Nadales de sempre** [CD]. Divucsa, 1995

PASTORETS

- . Fortunet i Busquets, R. **El Primer Nadal dels Pastors.** Brau, 1998. 149 p.
- . Millà i Gació, L. **Anem a Betlem o els petits pastorets.** Millà, 1990. 53 p.
- . Pàmies, R. **L'Estel de Natzaret.** Millà, 1989. 91 p.
- . Vehí i Castelló, A. **Els Pastorets de Figueres...** Brau, 1998. 149 p.
- . Vila i Espona, P. **Tres Nadals.** Millà, 1983. 63 p.
- . Vila i Espona, P. **Santa Nit. La Filla de les Neus.** Millà, 1988. 60 p.

NOU HORARI

De dilluns a divendres: de 16 a 20 h.

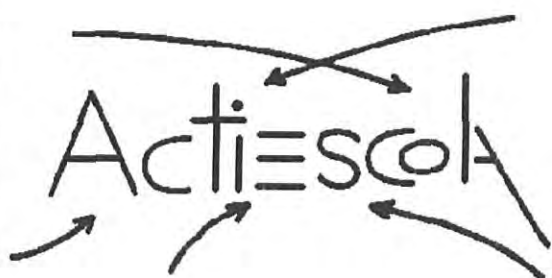
Dimarts i dijous: de 10 a 13,30 h.

Dissabtes: de 10 a 13 h. (estiu tancat)

Pilar Cortés
Olga Pascual

L'Àgora

*Us desitja
un bon Nadal!*

Centre Educatiu
Carrer Girona, 31

Activitats de lleure i culturals per a infants i joves

PROJECTE I FABRICACIÓ D'ENVASOS PER LES INDUSTRIES

ALIMENTARIA, COSMÈTICA I FARMACÈUTICA

TRANSFORMACIÓ DE PLÀSTICS

INJECCIÓ

COMPRESSIÓ

EXTRUSIÓ

BUFAT

DECORACIÓ

SERIGRAFIA

TERMOGRAVAT

DOMINGO PASCUAL CARBÓ, S.A.

17240 LLAGOSTERA (Girona)

C/. CAMPRODÓN, 55 TEL. .(972) 83 00 25

FAX .(972) 83 07 59

E-Mail: [dpcsa @ nexo.es](mailto:dpcsa@nexo.es)

Club Bàsquet Llagostera

L'Escola, una realitat

Des de l'inici de la present temporada, a Llagostera disposem d'una escola de bàsquet, pensada com a centre de formació de futurs jugadors i -encara més important- de persones.

Tot començà des del C.B. Llagostera, on s'havia detectat, als darrers dos anys, una manca de motivació per part dels nens i nenes pel que fa a la pràctica del bàsquet. Això, i la falta de nens per inscriure en les categories de mini-bàsquet, tant masculines com femenines, va originar la creació de l'Escola de Bàsquet de Llagostera.

I la veritat, tant des del Club, com des del Patronat, estem molts satisfets de l'acceptació que ha tingut el projecte. Amb tot just tres mesos de vida, l'escola disposa de gairebé trenta nens i nenes, d'edats que van dels 5 als 11 anys. Són nens que no participen a cap competició federada, que *només* fan esport, juguen i creixen.

La tasca amb aquesta mainada es realitza cada dimecres i divendres, de 7 a 8 del vespre, al Pavelló Poliesportiu i al local Polivalent. Els nens i nenes treballen en dos grups, segons l'edat. El que va de 5-7 anys, amb les monitores Marta Asensio i Lúdia Real, i el de 8-11 anys, amb la Montse Castelló i la Laura Lloent. Tot amb la coordinació i assessorament en el treball tècnic de Francesc Nuell.

Quin és l'objectiu primer de l'Escola? Sens dubte, el d'il·lusionar pel bàsquet. Cal per això divertir el nen, educar-lo a passar-s'ho bé, i pensar que l'objectiu en aquestes edats no és tant que juguin molt bé a bàsquet com que desenvolupin unes capacitats. Naturalment, es coneixen els aspectes reglamentaris bàsics del bàsquet. S'inicien en la pràctica d'habilitats motores esportives, s'ensenya a fer passades, salts, bots de pilota, llançaments... Però amb tot, on realment s'intenta incidir és en el fet que els nens i nenes aprenguin a valorar aspectes socioafectius de l'esport d'equip. Aspectes com ara el treball en grup, el respecte a l'adversari, a les normes, etc. Cal que aquests futurs jugadors marxïn de l'entrenament pensant que han après, contents, amb confiança i ganes de tornar-hi. Amb il·lusió.

Als jugadors/es se'ls inicia en la competició. Com deïem, no participen en competicions federades, però sí que ho fan en trobades de caràcter totalment lúdic, amb nens i nenes d'altres escoles o entre ells mateixos. Fins ara ja s'han celebrat quatre trobades, ja sigui en modalitat 3x3, en partits amb l'escola de Cassà... I és previst de mantenir-ne un parell cada mes, al llarg de la temporada. Igualment s'assistirà, durant la primera quinzena de juny, i en un lloc encara per determinar, a la II Trobada d'Escoles de Bàsquet de Catalunya.

Per acabar, només desitjar que la confiança que mostreu amb l'Escola no minvi, i puguem fer, entre tots, que el nombre de nens i nenes que vulguin aprendre a jugar a bàsquet a Llagostera no pari de créixer.

JOAQUIM COMAS CORRIUS S.L.

CONSTRUCCIÓ D' OBRES C.I.F.: B-17034265

*Us desitja
bones Festes de Nadal*

Carrer Maiena, 15 - Telèfon i Fax: (972) 83 02 06
17240 LLAGOSTERA (Girona)

FORN DE PA - PASTISSERIA ANTONI GARCIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

Us desitja Bones Festes !

VILANOVA

GESTORIA
ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU-COMPTABLE
FISCAL-LABORAL-FINANCIER

FINQUES

Col·legiat 204

Col·legi núm. 134

ASSEGURANCES

JAUME VILANOVA I FONT - Reg. E.D.G.S. Clau F. 1.178

Tels. 972 / 83 02 29 - Fax 972 / 80 57 22
Apartat de Correus, 60 - C/ Alvarez, 10
17240 LLAGOSTERA

**BON
NADAL !!**

BAR MUSICAL CAFE

MODONI

Llagostera 83 01 17

Quart 46 80 10

Fal·lera Geganterera

SALVADOR CLOTAS

Un cop arribada la tardor, també arriba la suposada època de descans dels geganters, no hi ha sortides, però fan el manteniment dels gegants i els grallers assagen per a la pròxima temporada. Entre assaig i assaig, també ens hem dedicat a recollir un xic d'informació per poder inaugurar una nova secció a la pàgina de la colla. Es tracta d'explicar-vos els orígens i les curiositats de les colles i gegants de diversos pobles, gironins, de moment.

La colla inaugural d'aquesta secció és la de STA. COLOMA DE FARNERS.

La colla de geganters de Sta. Coloma de Farners, igual que la tradició geganterera en aquell poble, existeix des del dia de la primera festa de la ratafia i actualment està composta per 25 membres més o menys.

Al seu poble gaudeixen d'ells dos cops l'any, per la festa major, dia de la trobada, i per la festa de la ratafia. Els grallers, però, també acompanyen els tres reis en el seu dia.

A Sta. Coloma tenen dues parelles de gegants i una gegantona. Tots ells porten el nom d'herbes aromàtiques, utilitzades per a fer la ratafia.

Els gegants antics resten guardats pel seu enorme valor històric i els seus noms són: Sàlvia i Matafaluga.

Els gegants nous són els que passen per tots els pobles i s'anomenen: Romaní i Farigola.

La gegantona és la Malva.

Els gegants de Sta. Coloma simbolitzen una parella de cercadors d'aquestes herbes per fer tan apreciada beguda, i la Malva, la típica pubilla catalana. Ara, els gegants nous van molt mudats ja que el passat 25 de setembre

van estrenar noves vestimentes. El ball oficial de la colla és la "trobada", cançó composta per un antic membre de la colla, en Xavier Torrent.

Tots ells són construïts a Navata per en David Ventura.

Per finalitzar, us voldríem informar que al saló del cafè del Casino Llagosterenc hi podeu trobar la nostra cartellera, on hi ha tots els horaris d'assaig i sortides.

FITXA TÈCNICA

	GEGANT	GEGANTA	GEGANTONA
Nom:	ROMANÍ	FARIGOLA	MALVA
Pes:	48 kg	48 kg.	21 kg.
Alçada:	3,70 m	3,70 m	2,60 m
Estrena:	29-6-88	29-6-88	26-9-93
Bateig:	24-9-88	24-9-88	26-9-93
Casament:	27-9-92		

Recordant en Pep Mora

(...Que ha mort víctima d'un accident de trànsit)

Veig els gegants d'Olot que avancen impressionants cap al Tura i em crida l'atenció la gegantessa. Es mou molt bé, de fet puc dir que no havia vist fins aquell moment algú que s'adaptés amb tanta perfecció a l'estructura. Cap gest sobtat, una elegància i un equilibri que m'emocionen. Sota les faldilles hi descobreixo un noi de 33 anys que entra a la faràndula olotina als 15. Hi entra fent ballar els nans, després els cavallets i finalment els gegants; el nivell dels geganters és molt bo i al primer pas t'adones dels anys i de les hores d'assaig que porten a l'esquena. Però tu, Pep, tenies una gràcia especial, feies ballar la gegantessa i ella prenia vida potser perquè a dins hi tenia un cor, un cor de gegant.

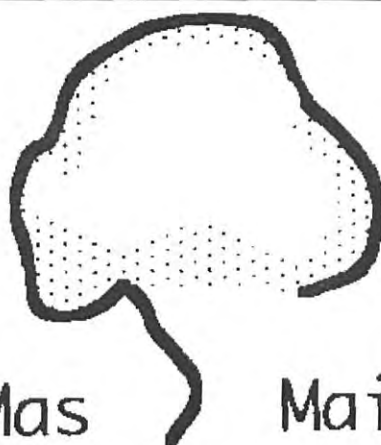
Núria Capdevila i Cabarrocas

ESTETICISTES

Donna's**Dolors Pico & Anna Bosch***Servei mèdic personalitzat*

Tractaments facials i corporals
 Depilació a la Cera (un sol ús)
 U.V.A. (Solàrium)
 Manicures i Pedicures
 Permanent i tint de pestanyes
 Cursos personalitzats
 d'automaquillatge

Comte Guifré, 11 - Tel. 83 14 44
 17240 LLAGOSTERA

Us desitgen bones festes!**Mas Maiensa**

Vivers i Jardineria

**Bones Festes
 i Felic 2000**

V. de Bruguera, 7
 17240 Llagostera
 Tel-fax 83 07 45

DE DIA

BONES FESTES !

DE NIT

L'ESCÀNDOL

C/ COLOM. E - LLAGOSTERA

*Montserrat Surroca i Comas***ADVOCADA**

Col·legiada núm. 2097
HORES CONVINQUDES

C/ Marina, 5
 17240 LLAGOSTERA

Tel. / Fax (972) 83 10 31

Grup municipal de CiU

QUÈ COBREN ELS REGIDORS DE L'AJUNTAMENT?

En el Ple del dia 29 de setembre es van aprovar les indemnitzacions que han de percebre els regidors de l'Ajuntament de Llagostera fins l'entrada en vigor del nou pressupost. Donat que algunes "informacions" aparegudes als mitjans de comunicació afirmaven que l'equip de govern "havia apujat el sou als regidors de l'oposició", voldríem aprofitar l'oportunitat que ens ofereix *El Butlletí* per demostrar que no es veritat. I volem fer-ho posant els números sobre la taula, explicant què cobra cada regidor de l'Ajuntament i comparant les noves retribucions amb les que hi havia vigents fins el juny d'enguany, abans de les eleccions municipals.

En el quadre 1 es pot veure què cobrava un regidor a l'oposició fins el juny (per exemple en Lluís Postigo) i el que passa a cobrar un regidor que estigui a l'oposició actualment (per exemple en Josep Comas). Com es pot observar, el sou no només no s'ha apujat, sinó que la despesa mitjana mensual que suposava un regidor a l'oposició per al poble de Llagostera durant el mandat de CiU era de 29.789 ptes i actualment aquest mateix regidor costa 26.042 ptes. per tant s'ha reduït mensualment a cada regidor de la oposició 3.747 pessetes. Aquesta reducció calculada pel nombre total de regidors que estan a l'oposició demostra que ALS REGIDORS DE L'OPOSICIÓ SE'LS HA REDUÏT 22.484. PTES/MENSUALS.

En aquest càlcul s'hi ha afegit l'aportació destinada al grup municipal que ja en l'anterior legislatura, Convergència i Unió, va incloure per ajudar a finançar les despeses que es puguin originar per fer l'oposició: Un exemple seria l'edició de circulars informatives, cartes adreçades als ciutadans...etc.

Això demostra dues coses:

1. Que el governs de Convergència i Unió destinaven més diners a l'oposició.

2. Que l'actual equip de govern s'ha apujat el sou i ho ha fet amb els diners que ha retallat de l'oposició.

El que estem dient es pot veure en el segon quadre on es compara el que cobrava l'equip de govern anterior i el que ha passat a cobrar l'actual. Donat que no hi ha el mateix nombre de regidors a l'equip de govern, s'ha agafat la retribució mitjana per regidor (aportació al grup municipal inclosa).

Com es pot comprovar, no és cert que hagin augmentat els sous dels regidors de l'oposició, sinó tot el con-

trari, el que han fet és apujar-se el seu a costa del de l'oposició.

Esperem que aquestes dades serveixin d'una banda, per desmentir les informacions errònies que han aparegut en algun mitjà de comunicació i per l'altra, per que tothom pugui tenir ben clar què és el que cobra cadascun dels regidors de l'Ajuntament.

**Grup Municipal de CiU
a l'Ajuntament de Llagostera**

Quadre I - Retribució mitjana d'un regidor de l'oposició

	Fins al juny'99	Noves retribucions
Indemnització fixa mensual	12.097 pts.	12.000 pts.
Assistència a un Ple	5.000 pts.	5.000 pts.
Assistència a comissions	5.000 pts.	5.000 pts.
Total individual per regidor	22.097 pts	22.000 pts.
Aportacions al Grup Municipal	7.692 pts.	4.042 pts.
Despesa mitjana per regidor	29.789 pts.	26.042 pts.
Diferència per regidor	-3.747 pts/mes	
Reducció mensual total per al Grup de CiU		-22.484 ptes/mes

Quadre II - Retribució mitjana de l'Equip de Govern

	Fins al juny'99	Noves retribucions
Alcalde	127.824 pts.	132.000 pts.
Tinents d'alcalde	336.132 pts.	368.000 pts.
Regidors equip de govern	178.308 pts.	168.000pts.
Aportacions Grup Municipal	61.536 pts.	27.750 pts.
Despesa mitjana per regidor	87.975pts.	99.393 pts.
Augment mensual mitjà per regidor de l'Entesa		11.418 ptes/mes

Les dades sobre les retribucions de l'anterior legislatura corresponen a les que es van incloure en l'expedient portat al Ple. Les retribucions actuals són tretes de l'acta nº 11/99 de la sessió ordinària del Ple de l'Ajuntament de Llagostera i que es van aprovar amb els vots de l'Entesa per Llagostera.

Si aquesta és la imatge més propera que tens de la natura, val més que t'acostis a l'exposició "Parcs naturals, més enllà dels límits" al Palau Robert.

La natura és diversió però, sobretot, és un bé que cal respectar, conservar i millorar per gaudir-ne així en tota la seva intensitat. Del 6 d'octubre al 30 de juny, al Palau Robert de Barcelona, podràs descobrir el passat, el present i el futur dels nostres espais naturals protegits. Una exposició que et donarà la imatge d'una natura que va més enllà de tot el que coneixes. T'hi esperem.

**Generalitat
de Catalunya**

Amb la col·laboració de:

gasNatural

el Periódico

Comboi de carretes

Llibre núm. 435, del notari Josep Sala. 1 de març de 1718.

En nom de Deu. Amen. Jo Salvi Caldes, ferrer del veynat de Panedas, del terme del Castell de Llagostera, diòcesi de Girona, de quaranta anys complets (...).

Que trobantme Jurat de la Universitat de Llagostera, de consentiment dels altres dos Jurats, companys meus, en la primavera del any passat MDCCXVII, assí comboyant las carretas de Llagostera de Llagostera que portaven cárrech de barrils de Pólvora des de la platja de St. Feliu de Guixols als fortins de la plassa de Girona, entre las quals carretas y ab aquellas anava entre altres, un bou de Jaume Valmanya, pagès de dit veynat de Panedas.

Y se molt bé, per haverho sentit a dir al mosso de dit Valmanya y als altres carreters, que lo dit bou volent beurer en lo torrent o vall que es sota la rajoleria de Cassá de la Selva, per la gran pressa dels officials que comandavan dita pólvora, no pogué beurer de conformitat que per la gran sed de dit bou, atropelladament se volgué llanssar a beurer ab altre, ab lo qual anava junyit, que era de Antoni Bosch, pagès de dit veynat de Panedas y ab la fúria, lo mosso de dit Bosch no podent detenirlos, prengué mal considerable en una clavilla de peu. Y no havent pogut beurer dits bous, repari jo després molt bé, que lo bou de dit Valmanya anava flaquejant y no tirava o no podia tirar axí com de antes tirava. Y a la que foren dits bous y carretas a la pujada del fort Condestablevehen jo que lo bou de Valmanya anava de mala conformitat, diguí a Garau Buadella, mosso de dit Valmanya: qué tenia dit bou que no pot pujar, ni tirar, de manera que lo altre bou lo tenia incollerat. Y me respongué: axís ho veig jo.

Y després, tornat, dit bou sempre aná malaltejant a fins que per últim morí. Y estic en que morí de anaygament de no haver pogut beurer. Y axís ho he ohit a dir al menescal lo medicinava en sa malaltia.

Y a vista y consideració del que tinch dit, sempre fuy jo de parer de que se pagás dit bou a Valmanya, en atenció que se era mort fent servey y carruatge per lo comú de Llagostera. Y si no se li pagava lo rigor del valor de aquell, a lo menos si valia quatre que se lin pagassen dos que era molta rahó. Per pagarley fou estimat dit bou per Antoni Frigola y Llorens y Antoni Bosch, pàgesos del veynat de Panedas.

Lo que tinch dit es molta veritat y molt públich en Llagostera. Y esta es ma atestació en forsa del jurament que he fet. Testimonis, Jeroni Llenuí y Bartomeu Olus.

En el Castell de Llagostera dia primer de mars del MDCCXVIII.

Aquest pobre bou sí que va morir en acte de servei! El lamentable en aquest cas, fou estar manats per l'exèrcit, puix que aquest viatge de Sant Feliu de Guíxols a Girona, malgrat ser un recorregut llarg i feixuc, si no hi haguessin hagut els militars i el comboi hagués estat conduït sols pels propis bous, a ben segur que s'hauria tardat una mica més a arribar al fort Condestable, però s'hauria arribat bé i sense fer patir tant els animals. No és el mateix tractar una bèstia pròpia que una d'aliena.

Josep Cantó i Pagès i Antoni Mascort
Font. AHG - Notaria de Caldes

Libreria - Material escolar

Bones Festes!

RAMONA FRIGOLA

C/ Gariix, 14 - Tel. 972 83 03 84 - LLAGOSTERA

Barberia **Josep**

Els dimarts, preu especial per a jubilats i nens

C. Migdia, 28 **17240 LLAGOSTERA**
Tel. 972 83 06 40 **(Girona)**

Perruqueria MARTA
Bones Festes !

c/ Consellers, 3 baixos - Tel. 83 12 86
17240 Llagostera

Floristeria Cal - Ri
Composicions Florals
Rams de núvia - Ceràmiques
Servei a domicili
C/ Concepció, 4
17240 LLAGOSTERA
TL : 83 09 88

JOSEP JORDI
COMAS / CIRERA

TALLER D'ARQUITECTURA TEL. I FAX 972 / 83 15 61
CARRER MIGDIA, 36 BAIXOS, ESQ LLAGOSTERA 17240 (GIRONA)

Mercè Salvadó Berenguer
Bones Festes !

Assegurances **CATALANA
OCCIDENT**
Asseguradors des de 1864

Angel Guimera, 21 - bis
Tel. 80 53 70 - P. 83 04 45
17240 LLAGOSTERA

**JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA**

LLAGOSTERA

pintura ... decoració

Tel 80 52 08 - 46 35 78

Granja

Dolors Carreras

Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans ...

Us desitja un Bon Nadal!

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

M.ª Assumpció Llobet

Centre d'Estètica

Bon Nadal a tots !

C. Almogàvers, 22
Tel. 83 01 47

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

IRUANI, S.L.

Bones Festes !

C. Albertí, 20
Tel. 972 83 09 13
17240 LLAGOSTERA

Naixements

31 - 7 - 99	Yeray Moreno Reyes
3 - 8 - 99	Ingrid Martín Núñez
11 - 8 - 99	Cristina Costabella Canalda
9 - 8 - 99	Anna Villar Navarro
17 - 8 - 99	Anna Cortés Gurnés
28 - 8 - 99	Marc Posas Paradedà
19 - 9 - 99	Laura Ramírez Mayteo
26 - 9 - 99	Alba Portés Vall-Ilovera
30 - 9 - 99	Marc Vallès Casas
30 - 9 - 99	Àlex Vallès Casas
6 - 10 - 99	Lorena Pulido Torrejón

Alba Portés

Anna Villar

Anna Cortés

Germans Vallès

Yeray Moreno

Matrimonis

7 - 8 - 99	Xavier Casas Oliveras - Aurora Sánchez Martín
7 - 8 - 99	Antonio Pascual Sánchez - Elena Portal Pérez
21 - 8 - 99	Juan Luis Calderón Ramírez - Montserrat Gutiérrez Ruiz
21 - 8 - 99	Francisco Javier Gala Viñas - Antonia Salas Jiménez
28 - 8 - 99	Francisco Valeriano Robles Gómez - Marta Vargas Rodríguez
4 - 9 - 99	José Ribes Font - Maria del Pilar Cama de la Iglesia
5 - 9 - 99	José Antonio Morales Mora - Xènia Crescentí Coll
11 - 9 - 99	David Molero Sabaté - Lúdia Gámez Sánchez
11 - 9 - 99	Carlos Moreno Moreno - Montserrat Albertí Cañigüeral
18 - 9 - 99	Àngel Prat Coll - Dolores Trinidad Puig Roselló
19 - 9 - 99	Francesc Pico Amat - Núria Oliveras Masnou
25 - 9 - 99	Jorge Pellicer Serra - Immaculada Rodríguez Malagón
9 - 10 - 99	Juan Manuel Saiz Rodríguez - Esther Costa Raset
10 - 10 - 99	Jordi Bastante González - Maria Carmen Castillejos de Pablo
10 - 10 - 99	Carlos Ruiz Pérez - Immaculada Manzaneda Vargas
23 - 10 - 99	Agustí Feliu Torrent - Mónica Vilá Malagón

Defuncions

30 - 7 - 99	José Antonio Mateo Rodríguez	33
3 - 8 - 99	Ramón Soler Barceló	65
5 - 8 - 99	Lluís Lloveras Esteba	67
8 - 8 - 99	Joan Gelada Prada	90
22 - 8 - 99	Ricardo del Monte Marigil	85
26 - 8 - 99	Ninfa Valmaña Ros	91
1 - 9 - 99	Juan Campmajó Fàbregas	81
16 - 9 - 99	Esperanza Martínez Mora	74
6 - 10 - 99	Emilio García Ibáñez	77

Secció coordinada per Cristina Cáceres, Marta Genóher i Pilar Ventura

Si voleu que aparegui una fotografia en qualsevol de les seccions del Registre Civil, feu-la arribar a l'apartat de Correus 76, o bé al número 40 del carrer migdia. Si voleu que us vinguem a retratar deixeu-nos el missatge al contestador (972 83 12 10) o a elbutllet@grn.es.

Fotos Vall-llosera

Us desitja Bones Festes

Carrer Sant Feliu, 22
Telf. (972) 83 03 15

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

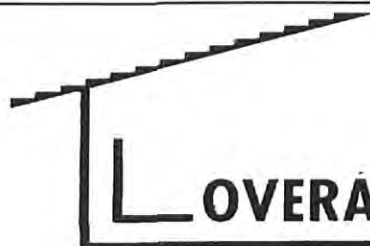

DROGUERIA i FERRETERIA

BON NADAL!

Carrer Nou, 7
Telèfon (972) 83 00 57

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

OBRES i CONSTRUCCIONS S.L.

Tels. 80 52 98
609 36 32 30
610 25 63 82

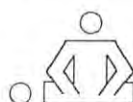
farmàcia

lluís saurí

pau casals, 13 - tel. 805599

llagostera

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALS
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPÀSIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

C/ Mas Sec, 53 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 - 83 10 07 - Fax 972 - 83 13 67

nogue Assessoria
Laboral i Fiscal

Corredor d'Assegurances

C/ Almogàvers, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. (972) 83 01 35
Fax (972) 83 01 01

TECHNAL
RED D'INSTAL·LADORS

Serralleria

CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.

CARPINTERIA METÀL·LICA EN FERRO I ALUMINI
i ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC

C/ Indústria, 10 (sector CAVISA)
Tel. (972) 83 06 27
Fax (972) 83 10 65

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

PRODUCTOS DE CORCHO M. LOMERADO S.A.

Carrer Lleida, s/n
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA

Carta a l'amic Joan Valls

Estimat i recordat amic Valls.

El meu pensament recorda el dia que ens vas deixar,
és difícil i del tot injust pensar que ja no tornaràs
a anar a "vila", com tu sempre deies d'una manera irònica.
Et recordo baixant o pujant pel carrer de casa,
sempre amb aquest teu tarannà, caminaves de pressa per arribar
a casa teva, al carrer Girona, o bé per anar a la tertúlia matinal
[del Casino.

En moltes ocasions et cridava per passar una estona de companyia
[a casa meva.

Les converses eren diverses i tocàvem temes diferents,
però la idea sempre marxava pels camins i dreceres de la
pintura, Casino, cinema...

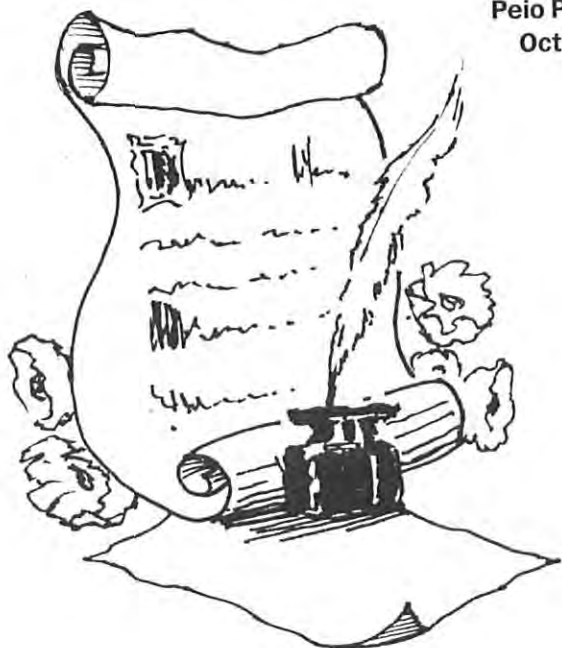
Tu em vas ensenyar la màgia del teatre radiofònic, que jo
cada dia trobava més deliciós, la ràdio al costat del meu llit,
que quan arribava cansat, després de tot un dia de feina,
m'afanyava a escoltar, posava atenció a les coses que deien
una o varies persones, aplicava l'orella al sentir música...

Els meus amics es van morint, deixant aquest món de crispació
[i intolerància,

però jo vull recordar el sentit de la vertadera amistat
i m'agrada plasmar-ho amb unes ratlles sentides des del meu interior,
amb paraules mullades per uns ulls que no deixen caure
cap llàgrima. Són uns records vertaders que sempre estaran
dins d'aquelles persones que tant i tant d'afecte i estimació et teníem.

Els teus fills i néts, i la teva esposa estan units, perquè tu
des de la immensitat de l'univers, sàpigues que les hores, dies i
anys passen com un vent que aixeca records i mou el que serà
per a tots un dia, la fi.

Peio Pascual i Coris
Octubre de 1999

Per tu, pare

PARE ET TROBAREM A FALTAR
PARE ET TROBARÉ A FALTAR

M'has ensenyat a ser bona persona
sense esperar res saber estimar,
a aprendre fent servir les paraules
i si no és necessari no cal destacar.

Potser sóc egoista, jo et volia més anys
encara et quedaven contes per explicar-me,
llocs per anar i poder visitar
i un munt de coses per ensenyar-me.

PARE EN JOAN ES VOL DESPEDIR
ENCARA ÉS PETIT I NO HA TINGUT TEMPS

Cada dia creixerà i es farà gran
amb il·lusió cada dia aprendrà
sense crits i amb paciència
igual que a mi em vas ensenyar,

Li explicarem com eres
carinyós, bona persona, servicial i sempre apunt,
eres un avi molt especial
amic de tots, un paràs, del mal humor sempre lluny.

HAS TREBALLAT QUARANTA ANYS
ELS ULLS I LES ULLERES SEMPRE T'HAN PREOCU-
PAT.

No has faltat mai a la feina
malalt, mai t'hi he vist
arribaves el primer i sorties l'últim
i abans d'obrir tot ho tenies previst.

Vendre ulleres i graduar
millor així o millor així deies al client,
quina lletra és aquesta?
amb bona cara i sempre content.

L'AGOST VARES NÉIXER
L'AGOST ET VAS CASAR
L'AGOST ÉS SANT RAMON
L'AGOST ENS HAS DEIXAT.

Elena Soler

El Grèvol

Ja arriba Nadal 1999 i aquest any promet ésser molt especial per a la cultura occidental, perquè serà el darrer 25 de desembre del segon mil·leni. Com altres anys el vermell i el verd seran els dos colors del Nadal i les plantes que ens marquen aquesta celebració també ens els mostren, com són la poinsettia i el grèvol.

El grèvol és una planta que pertany a una família de 400 espècies diferents, repartides arreu del món. N'hi ha de fulla caduca i de fulla perenne; el nostre grèvol nadalenc és el de fulla perenne molt brillant amb més o menys punxes als marges i fruits petits, vermells i verinosos.

La planta del grèvol és dioica, això vol dir que hi ha planta mascle i planta femella. Per obtenir les branques de fulles llustroses i fruits vermells cal tenir una planta femella que produeixi

el fruit, però també cal que hi hagi un arbust de grèvol mascle prop, perquè pol·linitzi les flors de la planta femella.

El seu nom botànic és *Ilex* que prové del llatí, llengua parlada pels romans de l'Antiga Roma ara fa dos mil·lenis, però el seu cognom pot ésser molt variat depenent de la seva procedència. Si és del continent europeu, se'n diu *aquifolium*, si és del continent americà se'n diu *opaca*, si és japonès se'n diu *crenata* i si és xinès se'n diu *cornuta*. Les diferències estan en les seves fulles que poden tenir més o menys espines i ésser més grans o petites de mida.

Durant els darrers anys del nostre segle XX que ja s'esvaeix, els botànics han descobert moltes noves varietats produïts per encreuaments naturals, obtenint híbrids com l'*ilex*

altaclarensis, que prové d'un grèvol britànic i d'un grèvol de les Illes Canàries. Cada any apareixen noves varietats, tenim les que poden arribar a mesurar 21 m d'alçada i plantes nanes que com a màxim faran 1,50 m. A més a més són arbustos que s'adapten a moltes zones encara que prefereixen zones fresques, de terreny amb

bon drenatge. Esperem que el proper mil·leni ens continuï sorprenent amb varietats més resistents i de creixement més ràpid. Bon Nadal.

**Teresa
Puértolas L.**

**AQUEST NADAL
US REGALA ...**

INDO

gabinet
òptic
oftàlmic

òptica
MILENT

La Valeriana (*Valeriana Officinalis*)

Aquesta és una de les plantes més conegudes per al tractament del sistema nerviós.

Les primeres referències que se n'han trobat són del segle XVI i es feia servir com a específic per al tractament de l'epilèpsia.

Tradicionalment s'ha utilitzat per calmar l'excitació nerviosa i per facilitar el descans nocturn. Actualment sabem que té un efecte sedant, anticonvulsiu i hipnòtic atribuïts als esters iridiodes (ester: Substància orgànica caracteritzada per la presència del grup funcional. iridiodes: Element metàl·lic del grup del platí) i els seus olis essencials tenen una acció antiespasmòdica.

El seu efecte sobre el sistema nerviós és suau cosa que la fa molt útil per als problemes d'estrès, esgotament nerviós, irritabilitat i trastorns de

l'emotivitat. És també molt favorable per a l'ansietat, depressió, insomni (més concretament en la fase de conciliació del son que en les fases secundàries, que és quan la persona es desvetlla després d'haver dormit durant algunes hores).

La Valeriana és també molt profitosa per als tremolors, palpitations, migranyes nervioses, neuràlgies musculars (dolor muscular que s'irradia per al territori d'un nervi o més), tics, vòmits nerviosos, espasmes gastrointestinals, dolors menstruals, espasmes uterins, còlics (dolor agut abdominal agut, provocat per l'obstrucció de les vies biliars.) i com a reforç en el tractament de: còlon irritable, epilèpsia, convulsions infantils. És un específic per a tractar la Distonia neurovegetativa (alteració o labilitat permanent o transitòria de la regulació

de les funcions del sistema nerviós) i les seves diverses manifestacions.

La Valeriana pot ser de gran ajuda per als trastorns psicològics, psiquiàtrics; i psicossomàtics com: neurosi, trastorns nerviosos del climateri (crisi endocrina deguda primordialment a la claudicació de les glàndules sexuals), neurastènia (manca d'iniciativa, d'esforç, d'atenció, de tipus nerviós manifestada especialment pel cansament físic i psíquic), dispnees nervioses (sensació de dificultat respiratòria de caràcter nerviós), broncoespasmes i pors nocturnes.

Aquesta planta té a més una qualitat molt bona, no disminueix la capacitat dels reflexos ni la capacitat d'atenció dels pacients i actualment ja hi ha moltes especialitats farmacèutiques que incorporen la Valeriana a la seva fórmula.

PRINCIPIS ACTIUS

- oli essencial, 0.5 a 1.5 per 100
- Enzims
- Colina (és el constituent bàsic de molts fosfolípids i evita la deposició de greixos en el fetge)

PART UTILITZADA

- Arrel

PROPIETATS

- Antiespasmòtica
- Anticolvulsiva
- Sedant
- Hipnòtica
- Febrífuga

DOSIFICACIÓ

- Infusió: Una cullerada de postres per cada tassa, deixar reposar 10 minuts, 3 vegades al dia després de menjar.
- Pols d'arrel: 1 a 4 grams al dia.
- Tintura mare: 20 a 30 gotes, 3 o 4 vegades al dia.

EFFECTES SECUNDARIS

No són freqüents en dosis terapèutiques. En persones sensibles pot originar nerviosisme mentre es dorm. No és recomanable el seu ús continuat.

CONTRAINDICACIONS

No se n'han descrit per a dosis terapèutiques.

OBSERVACIONS

L'arrel de la Valeriana fresca és molt menys olorosa que la seca, que obté una olor molt intensa. Aquesta planta té un gust molt desagradable, per tant com a suggeriment es recomana que es prepari com a maceració i es prengui freda o amb càpsules amb l'arrel de la planta en pols. Les formes alcohòliques (extractes o tintures) són menys actives perquè no es dissolen totalment els seus principis amb l'alcohol.

INDICACIONS

- Espasmes gastrointestinals	- Convulsions infantils
- Epilèpsia	- Hiperhidrosi (exageració de la secreció de suor)
- Trastorns psicossomàtics	- Hipertensió nerviosa
- Espasmes vasculars	- Dispnea nerviosa
- Broncoespasmes	- Esgotament
- Estrès	- Insomni
- Irritabilitat	- Migranyes nervioses
- Tremolors	- Tics
- Neuràlgies musculars	- Vòmits nerviosos
- Espasmes uterins	- Còlics
- Dolors menstruals	
- Trastorns nerviosos del climateri	

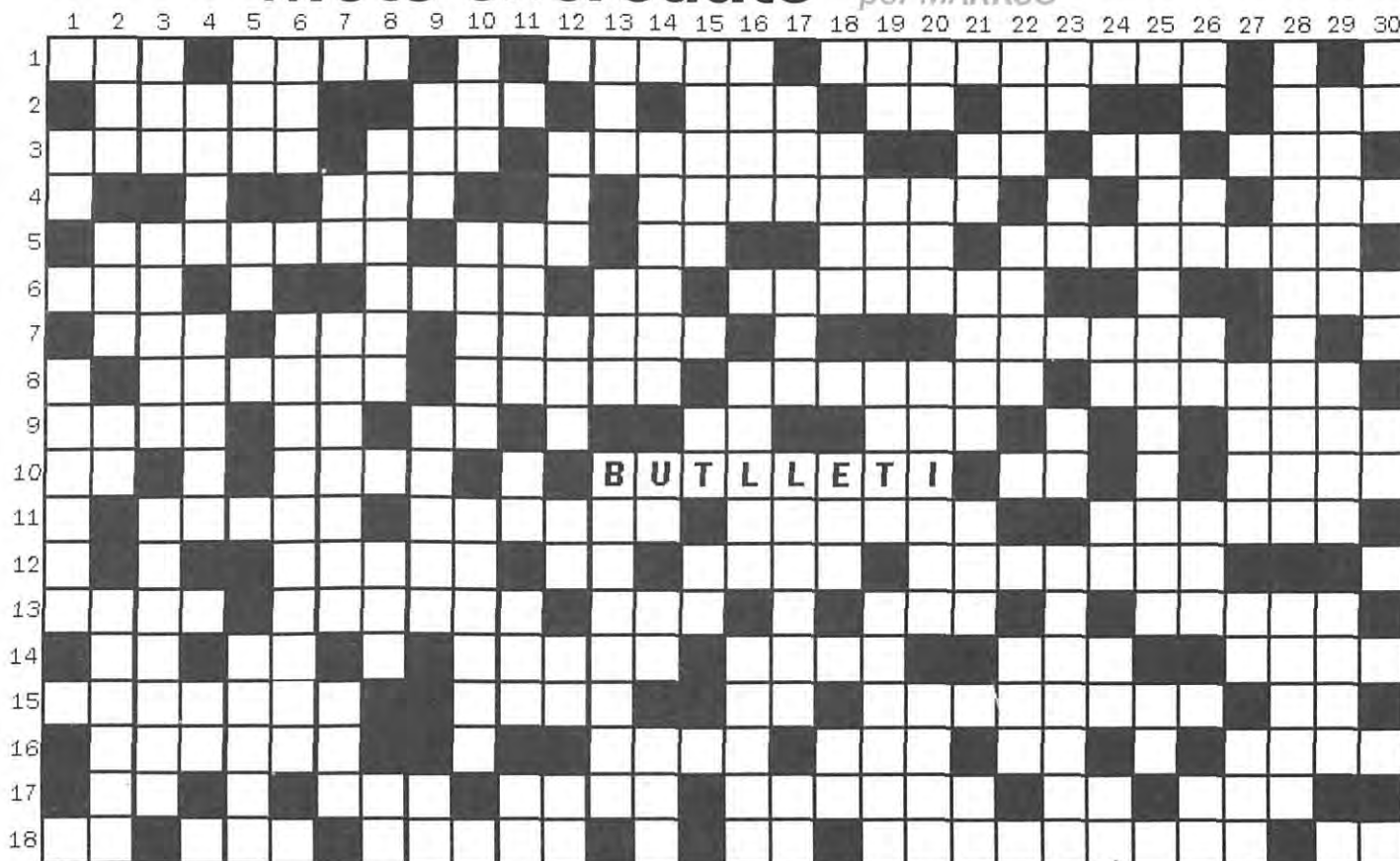

El Butlletí
us desitja
feliç any nou

Mots encreuats

per MARKUS

HORIZONTALS

1. Recipient del verb poder. Diuen que els blaus són molt bonics. Consonant. Molta gent coneix Espanya pels... Dona amb paranoies. Zero. Nord / **2.** Potser la més difícil de tocar. Sol ser llefiscós. Consonant que donava nom a una sèrie de la TV. Tot o Sudest. Nen sense cap. Els francesos no la diuen gaire bé. Gaire sense ga / **3.** Amb imaginació podria ser el nom d'un robot. A i B. Fa molta pudor. Contrari d'off. Dobte d. Mil cent-un romans / **4.** L'última consonant. La més prima. Emprenyamenta. Vocal. Indispensable per riure. Dònut. Extraterrestre de Hollywood. Conjunció en anglès / **5.** Ni ha de molts colors. Tripi. Nou romà. Per remar. Anis francès / **6.** Noi girat. Vocal que fa por. Quatre romans diferents. Crit militar. Al revés, aquell que no dóna res. Es pot confondre amb la "j". Sovint és el 16% / **7.** Nom molt tranquil. Últimament ha estat de moda pels camps. Pot ser sinònim de derrapar. Vocal. Treballador que utilitza llanterna i antifaç. Consonant de capità. La cinquena / **8.** L'última començant pel darrere. Al revés, rescatar. Nom i cognoms de l'alcalde de Llagostera (tres paraules) / **9.** A vegades no marxa. El millor. Rap sense cua. Vocal. Pronom personal. Anada en castellà. Vocal. Consonant. Al revés, un gat ho és / **10.** Del verb ser. Ferradura. A Itàlia es fa cada any. Vocal. Mitjà de comunicació local. Tres menys dos. Vocal. Qui remenava a la cançó / **11.** Es pot geminar. Olor dolenta. Insult per un boc castellà. G + vocals. Safena desordenada per adornar / **12.** Vocal. Vocal. Seduir sense por. A dins. Barbarisme d'estona. Succeeix la llampegada. Aspes / **13.** Plata de la... N'hi ha a tots els teulats. Ca l'ocell. Consonant. Triple a. Vocal. Cos i ... / **14.** Nota. L'hora del... Zero. Polític convergent local. N'hi ha de totes mides. Empresa de treball temporal. No molla / **15.** Diré. Data malament. Article femení. Camí molt famós. Emmig del llom / **16.** Nou cotxe dels municipals de Llagostera. Consonant de consonant. Nom femení. Tia barrejada. Article. Vocal. Objecte / **17.** Crit de sortida en castellà. Consonant sorollosa. Dit, escrit malament. Ella va al revés. Al revés, nom de cantant. Article. Amiga dels refredats / **18.** Article femení. Octopus. No pot faltar al pessebre. Vocal. Seguretat Social. Toquen els núvols. Indefinit.

VERTICALS

1. Consonant oclusiva. Soroll emprenyador d'alguns insectes. Vocal del mig. Menjar preferit del monstre de Barri Sésam, al revés. Consonant repetida de paperera. Consonant / **2.** Ira. Octopus. El millor. Insecticida natural / **3.** Fart. Al revés, caixa que protegeix les idees. Astúcia de prostituta / **4.** Al revés, en Pau Riba en tenia una de porcellana. Cinquena, primera, primera, cinquena i cinquena. Vocal. Article plural sense vocal. Consonant. / **5.** Article indefinit plural. Pronom en segona persona. Consonant. Consonant. Ostra desordenada / **6.** -- 'n' Busto, grup de roc que ajuda a evacuar. Vocal. El nostre poble. Consonant / **7.** Article sense vocal. Anar en castellà. Tres notes musicals i l'última allargada. Fi / **8.** Superman. Nom de pitonissa. Consonant. Grup de dos. Caïm sense gos / **9.** Agència d'espionatge americana. Signe de multiplicar. Beguda alcohòlica al revés. Primera nota musical / **10.** Cilindre. Peça d'escacs capgirada. Al

revés, pràctica que es realitza escopeta en mà. Consonant / **11.** Consonant de consonant. Consonants de sidral. Tub escapçat. Forat. La carta més alta / **12.** La setena començant pel final de l'abecè. Dida escuada. Estats Units d'Amèrica. Una mica més de mig ric. Té cinc dits. Nota musical / **13.** Forat per jugar a bales. Agrupació de Nassos Immensos. Aquests dies ho has dit i sentit molt / **14.** Consonant. Futur del verb anar. ONU en anglès. Afirmació invertida. Si fa calor es desfà / **15.** Al revés, es suca a la xocolata. Si és doble, fa més fressa. Últim esportiu d'Audi. Dins de truc. Consonant / **16.** Al revés, cinc menys dos. La primera. Personatge cèlebre més petit de Llagostera. Els que es fan pel futur no sempre s'acompleixen / **17.** Cadena ... Manobra als escacs. Competència de Telefónica, al revés. Pot ser de peluix / **18.** Abans de la q. El de la muntanya és més fresc. Consonant de la serp. Estats Units d'Amèrica. Consonant final de consonant. Nota musical al revés / **19.** Campió a la baralla de cartes. Tecla de gravar, al revés. Nom del gos que no té nom. Intent , prova / **20.** Nota musical. Estació orbital barrejada. Insult per algú que sopa. Pot ser de claveguera o de biblioteca però cap amunt / **21.** Vocal. Dos forats. Planta marina. Més emprenyamenta. Consonant de consonant. Déu del sol / **22.** Humà petit. Nom de noia al revés. Vocal. Rodona. Reté menys la erra. Consonant prèvia a la u / **23.** Endollat. Negació al revés. Vocal de vocal. Pin sense cap. Postre dels campions / **24.** Un pal. Consonant. Vocal del mig. Direcció General. Societat Anònima. Un tall de tall. Abans de Crist / **25.** Cap de cap. Dona sense gràcia. Matricula de Girona. Espanya / **26.** Crit militar. Beguda pronominal. Enric Ramionet. Home molt petit. Res. Tel sense el mig / **27.** Mà sense a. Te sense e. Cinema. Si al revés. ... i ànima / **28.** Al revés, enhorabona. Dolç, suau / **29.** Al revés, anar cap aquí. Empresa que gestiona els aeroports espanyols. Cosa barrejada. Ferradura / **30.** Una mica més de mig nen. Cinc-cents romans. Ocell. Creu. Primera. Primera. Una desvocalitzada.

Envieu una còpia del crucigrama resolt a l'Apt. 76 de Llagostera, amb les vostres dades. Les repostes que arribin abans del 31 de gener entraran en el sorteig de dues entrades per l'obra "Olors" de Josep Maria Benet i Jornet, al Teatre Nacional de Catalunya (Barcelona). A més, tots els participants rebran un lot amb la col·lecció de El Butlletí.

LLagostera MOTOR

TOT PER LA TEVA MOTO
RECANVIS, ACCESORIS
I COMPLEMENTS.
VENDA I REPARACIÓ DE
MOTOS DE 2 i 4 TEMPS.

Passeig Romeu, 20
Tel / fax (972) 83 14 53
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Bar Restaurant **Can PANEDES**

Desde **1966** Cuina
Casolana

*Especialitat en Conill
Rostit
Carns al caliu de Llenya
Escudella i Carn d'Olla
Botifarres d'elaboració
Pròpia*

Els dimarts Tanquem

**Carretera de Sant Feliu, 5 - Tel. (972) 83.03.56
LLAGOSTERA (Girona)**

**Desitja un felix Nadal
als seus amics i clients.**

**coses que fan falta
per fer**

EL BUTLLETÍ
de l'agostera

1 Local
IDEES

estones lliures

ORDINADORS

però sobretot,

MOLTA GENT !

si t'agradaria
col·laborar amb nosaltres
ens trobaràs al carrer Migdia, 40
o al telèfon 83 12 10.
t'esperem

AJUNTAMENT DE LLAGOSTERA
(GIRONA)

L'Ajuntament de Llagostera us desitja Bones Festes

Fermí Rodríguez i Casanovas
Aureli Bermejo i Flores

i parlant de fusta ...

Tot el que calgui

Bastiments - Portes - Finestres - Cuines - Mobles

**Fusteria
FERMÍ I AURELI, S.L.**

Industria, 16 Tel. 83 11 63 LLAGOSTERA

Us desitja BONES FESTES !

Horòscop

per Madame Merduix i Mister Destino

ÀRIES DEL 22/3 al 20/4

Amor: Ara no és el moment de fer canvis en aquest terreny, després us en podríeu penedir.

Feina: Els vostres superiors us tenen molt ben considerats en la vostra feina, però encara no és el moment d'exigir massa.

Salut: No presumiu tant de la vostra forma física. I vigileu amb el excessos!

TAURE DEL 21/4 al 21/5

Amor: Solters i solteres d'aquest signe, a partir d'ara s'han acabat els caps de setmana avorrits perquè coneixereu una persona molt especial que no us deixarà ni un moment lliure!

Feina: En aquest terreny esteu millor que mai tant per trobar o canviar de feina com per pujar dins la vostra empresa.

Salut: Massa torrons no són bons!

BESSONS DEL 22/5 al 21/6

Amor: És molt probable que la vostra parella no estigui tant per vosaltres com voldríeu, potser perquè ara us toca a vosaltres estar per ella.

Feina: Potser haureu de dedicar més hores de les que voldríeu a la vostra feina, però no patiu, a final de mes totes aquestes hores es veuran recompensades.

Salut: Alerta amb els sopars de feina o amb els amics, típics en aquestes dates; si mengeu massa acabareu al llit.

CRANC DEL 22/6 al 23/7

Amor: Ara és el moment més favorable per trobar la persona amb la qual us trobareu millor.

Feina: Vigileu amb el vostre cap, últimament no us treu l'ull de sobre i sempre us vol corregir en tot.

Salut: Aneu amb molt de compte amb l'esquena; no la forceu o en patireu les conseqüències.

LLEÓ DEL 24/7 al 23/8

Amor: Sou els craks. La festa està feta per a vosaltres i les vostres aventures, aprofiteu-ho al màxim.

Feina: Felicitats! Trobareu feina i per a molt, molt de temps.

Salut: Us trobareu millor que mai i veureu les coses amb molt d'optimisme.

VERGE DEL 24/8 al 23/9

Amor: No heu de capficar-vos si no veieu aquell/a noi/a que us porta de cul. De fet n'hi ha molts/es que us estan esperant.

Feina: Això de treballar no està fet per a vosaltres, però és un tema que no us ha de preocupar, perquè ja el teniu ben resolt.

Salut: Esteu cansats i no en trobeu els motius. No cal donar-hi tantes voltes, el que us passa és que amb tantes festes esteu ben empatxats.

BALANÇA DEL 24/9 al 23/10

Amor: Ganimedes en conjunció amb la lluna et provocarà impulsos sexuals d'impetuositat irrefrenable.

Feina: Has de trobar una feina que s'adeqüi a la cèlebre llei del mínim esforç.

Salut: A tu t'agrada la calor. La fred que s'acosta et pot provocar desajustaments en el teu sistema nerviós. D'altra banda, vigila els peneillons.

ESCORPÍ DEL 24/10 al 22/11

Amor: M'agradaria poder-vos dir que tot us anirà de primera aquest nou any, però de moment les coses estan bastant negres. Pacència!

Feina: Si hi poseu ganes i interès aconseguireu aquella feina tan desitjada.

Salut: Esteu en molt bona forma, però aneu amb compte de no perdre-la durant aquestes festes.

SAGITARI DEL 22/11 al 22/12

Amor: Aprofiteu bé aquestes dates tan especials per conèixer gent. Segurament trobareu una persona molt especial.

Feina: Si ja en teniu no cal que patiu, però si no és així ja cal que us espavileu o us passaran al davant.

Salut: Ara per ara el que us ha d'amoïnar més és que no arregleueu un bon constipat.

CAPRICORN DEL 23/12 al 20/1

Amor: Les coses han canviat força els últims temps, no cal preocupar-se, en poc temps tornareu a circular sense problemes.

Feina: Un altre tema difícil però mai impossible, i fins i tot després serà millor.

Salut: Procureu no fer massa excessos, que no us van gens bé (alerta amb les festes nocturnes)

AQUARI DEL 21/1 al 19/2

Amor: Potser fa massa temps que esteu en la mateixa situació, ja ha arribat l'hora d'un gran canvi!

Feina: Aquí també trobareu grans canvis, però sempre per millorar.

Salut: Sortir a caminar de tant en tant no fa mal a ningú i encara menys a vosaltres.

PEIXOS DEL 20/2 al 21/3

Amor: Sembla que les coses us van força bé, i això és el començament d'una etapa molt i molt bona.

Feina: En aquest camp seguieu com sempre, aneu fent sense gaires problemes.

Salut: Alerta amb els nervis! Últimament en teniu molts i us podrien fer passar mals moments, heu d'aprendre a relaxar-vos més.

INSTAL·LACIONS
Ruffi
 Restrudis s.l.
 CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica
 TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT

C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
 Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
 Fax 972 80 53 07

TALLER MECÀNIC
Joan Puig
 I FILLS S.L.

Reparació i Venda de tota mena de
 maquinària agrícola, jardineria i forestal

17240 - LLAGOSTERA

Crta. de Tossa, 13
 Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

COMERCIAL
MONTSE

* P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.
 CONFECCIONS - GÈNERE DE PANT
 LLENCERIA - CORSETERIA
 ROBA DE CASA

Plaça Catalunya, 1 - Local A
 Tel. (972) 83 05 46
 17240 LLAGOSTERA

Bones Festes !

Can Meri

Restaurant & C@fé Internet

830180
Pizza
 Plats per Emportar

Obert tot l'any
 de 9 matí a 12 nit

<http://www.ctv.es/canmeri>
 Almogàvers 17 - Llagostera

Perruqueria Unisex
Tractaments dermocapil·lars

Ris D'or

Bones Festes !

Plaça Mas Sec, 1
Tel. 83 14 39
LLAGOSTERA

superAvui

C.Àngel Guimerà, 27
Pl.del Mercat, 1

17240 LLAGOSTERA

Sota la síndrome de l'arquebisbe

Els càrrecs, o com a mínim, determinats càrrecs, imprimeixen caràcter. Thomas Becket, diplomàtic i administrador proper a la reialesa anglesa - conegut per una cèlebre obra teatral i sobretot per l'adaptació cinematogràfica protagonitzada per Richard Burton - fou nomenat a desgrat seu, arquebisbe de Canterbury. I malgrat els seus orígens llibertins i la seva nul·la vocació clerical, va morir lluitant heroicament per a la llibertat de l'església i fins i tot va ser canonitzat. Javier Solana, individu de procedència antimilitarista sobrevingut secretari general de l'OTAN, va acabar bombardejant Belgrad sense perdre el seus aires displicents.

Sé que les coses són així.

Si a un cràpula com en Becket el fan arquebisbe i esdevé sant i màrtir, i un socialista desmenjat guanya musculatura militar i es converteix en Charles Bronson, no em pot sorprendre que el grup municipal de CiU, tot i la seva escassa vocació opositora, faci la seva funció amb severitat i fins i tot amb duresa. L'oposició, ineludiblement, dóna identitat. Ni em sorprèn, ni em desagrada. Ho he dit i escrit en altres ocasions: el paper de l'oposició és fonamental per a la higiene de les democràcies. I encara que resulti incòmode per als que governen, encara que tensi la fràgil corda de la convivència, la seva és una labor imprescindible. Per controlar els possibles excessos, per canalitzar la reacció que sovint generen les accions de l'administració i també com a saludable contrapuntu amarg a les dolçors que proporciona l'exercici del poder. És precisament per això, perquè crec en el paper i en la necessitat de l'oposició, que em permeto suggerir al grup que en l'actualitat s'ocupa d'aquesta missió a l'Ajuntament local, que incorpori el rigor als seus evidents propòsits de severitat i duresa. No és un consell gratuït, ni desinteressat, ho reconec.

És una recomanació que, amb tota modèstia, els adreço després d'haver-me sentit incòmodament al·ludit durant un ple al qual vaig assistir com a espectador.

Els membres de CiU varen denunciar el criteri en la concessió de les subvencions de l'equip de govern, i amb la satisfacció d'aquell que ha trobat l'adversari en falta, atribuïren la que s'havia atorgat al Casino Llagosterenc per a la realització d'una sèrie de concerts, a l'amiguisme. Fien referència, òbviament, a la meua condició de Secretari de la Junta de l'esmentada entitat i a l'amistat que m'uneix a l'actual alcalde i a la regidora de cultura; i també, segurament, a la meua presència en la candidatura de l'Entesa durant les darreres eleccions locals. Confesso que aquesta afirmació, que varen mantenir obstinadament durant un agre debat, no només em va sorprendre sinó que em va dolre. Estic convençut que no sorgeix de cap animadversió sinó de l'ansia d'exercir el seu paper amb caràcter, i d'una certa desorientació en la recerca de la seva identitat opositora, però malgrat això considero de justícia fer diverses consideracions:

- varen emprar una accepció molt discutible de l'"amiguisme", ja que tot i haver participat en l'organització dels concerts, aquests no es varen fer al pati de casa sinó a la terrassa del Casino i de manera gratuïta per a tothom.

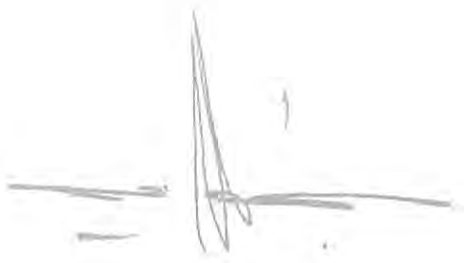
- varen fer amb desencert una d'aquelles sinèdoques de la lírica, en les quals es pren una part (jo secretari) pel tot (Casino), prescindint no únicament de manera increïble sinó amb tota desconsideració, de la resta dels membres de la Junta, que per cert està presidida per un militant històric de Convergència i compta, a més, amb un dels components de la seva candidatura a les darreres municipals.

- varen menysprear l'esforç del Casino per diversificar les seves activitats i participar i enriquir la vida cultural del municipi. Si tenen aquesta visió mesquina d'uns concerts que transcendien el mer entreteniment i apropiaven els llagosterencs a estils tant diversos com el blues, el jazz, el country, la música tradicional catalana o la popular mexicana, quina és la seva percepció de la cultura?

- varen prescindir del fet que l'estiu del 98, l'anterior equip de govern presidit per Pilar Sancho (cal recordar que era de Convergència?) també va subvencionar els concerts amb un import que arribava, aproximadament, a un 30 % del cost total; exactament igual que aquest any.

Aquest episodi, com l'episodi del frustrat debat sobre equipaments culturals, delaten una inquietant tendència de l'actual equip de CiU a dividir la població entre afins i adversaris. Un maniqueïsme tan simple i barroer que no els permet reconèixer, ni acceptar, l'òbvia pluralitat de l'entitat a la qual pertanyo. I això, s'ho creguin o no, em dol profundament.

No sé si imbuïts de geni opositor acabaran sacrificats com Becket o sacrificant com en Solana, però els puc garantir que jo no sóc serbi, ni tampoc, lamentablement, el rei d'Anglaterra.

DE LA COSTA DE LLEVANT A LA COSTA BRAVA 1900-1950

.....
HOMENATGE A EMILI MASSANAS I BURCET

LLAGOSTERA

.....
SALA DE SESSIONS
DE L'AJUNTAMENT
Plaça del Castell, 1
.....

Del 17 de desembre del 1999
al 10 de gener del 2000

*Horari: diumenges i festius,
matins, de 12 a 14 h
tardes, de 18 a 20 h*

Diputació de Girona

El Casino, més que una societat

El Casino tragina una maledicció. Almenys això és el que vaig pensar quan vaig saber que els corcs han començat a fer un àpat pantagruèlic amb el terra del Teatre/Cinema. Si fa uns anys la desídia va gairebé ensorrar aquell magnífic local (l'incendi, els finestrals oberts, els coloms, etc.), una necessària rehabilitació va tornar a recuperar aquell espai per al poble. L'obra, però, era incompleta. La calefacció no funciona, i tampoc no hi ha la infraestructura adequada per projectar-hi pel·lícules. Amb tot, s'havia avançat i només calia dotar una partida pressupostària suficient per acabar la reforma. Però ara l'Ajuntament haurà de fer accions puntuals per restaurar el sòl de fusta del Teatre, abans que els corcs no s'escampin més.

Quan a meitats dels setantes vaig entrar a formar part de la junta del Casino, com a representant del G.E. Bell-Matí, vaig adonar-me de la complexitat d'aquesta societat i del fet que la majoria d'esforços s'havien de destinar al manteniment de l'edifici. Altres vegades he comentat les agres discussions que manteníem els *atrebits* joves d'aleshores amb els *ponderats* membres de la junta. Era gairebé un debat entre dues maneres de veure la vida: els aires de revolta d'uns joves amb ganes de menjar-se el món, contra els defensors d'una manera d'entendre l'activitat casinista, que amb els anys s'ha hagut d'adaptar als temps actuals (deixar l'organització de la festa major, mantenir obert el cafè als no socis, l'entrada de les dones com a sòcies, etc.)

Lamentablement, aquest temps també ha servit perquè les entitats que aleshores s'aixoplugaven en el Casino anessin buscant nous destins (Futbol, Bell-Matí, Teatre, etc.). Ho he manifestat moltes vegades, però hi insistiré: crec que el Casino hauria d'acollir totes aquelles entitats que es dediquen a activitats sòcio-culturals i que no tenen un espai clar definit. Per exemple, el Polisportiu ha solucionat la papereta pel que fa a les entitats esportives, però no ha estat així per a moltes altres entitats. Ho vam viure en l'anterior època del Butlletí quan vam haver de fer més mudances que una companyia de circ.

El teixit social del poble és ric. Potser no tant com voldríem, i també és cert que sovint hem de parlar de tants caps, tants barrets. Però hi ha múltiples entitats que dediquen les seves atencions als temes més diversos. El que fa falta és que aquesta gent es trobi i que intercanviï opinions al voltant d'una taula. I al Casino hi ha espais per això i per molt més. Però amb els anys s'ha anat perdent aquest punt de trobada. La televisió i els nous costums hi han tingut molt a veure, però també que han sorgit bars a molta més adaptats al temps actuals, i el Casino s'ha convertit en el bar d'anar a fer el cafè i la partida per la gent d'una

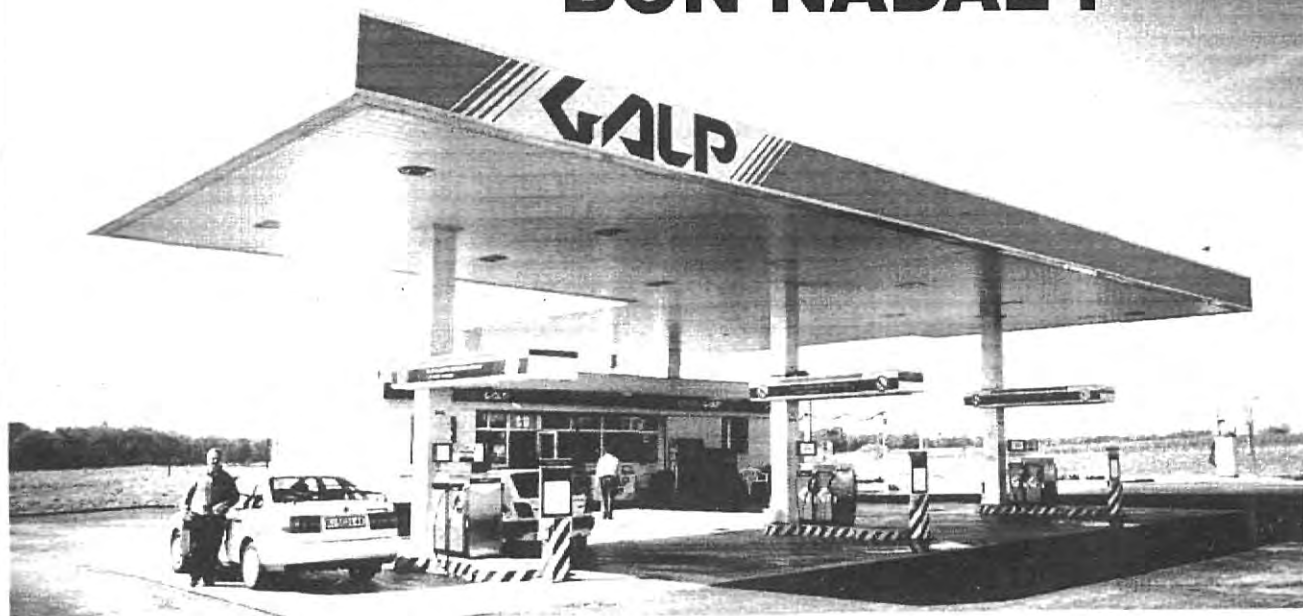
determinada edat i el lloc on portem els forasters que ens visiten, quan volem ensenyar-los el poble.

El problema és que l'edifici ha esdevingut cada vegada més xacrós i algunes inversions que s'hi han fet en aquests anys han estat més negatives que no pas positives (disco-teca). Des de fa temps, els pessimistes diuen que el Casino és un mort. No hi estic d'acord i en tot cas ja ho era abans, i les iniciatives que s'han pres tampoc van poder fer que surés.

La discussió ara és si aquesta noble societat centenària pot continuar carregant-se a l'esquena d'un grapat de socis. L'acord a què es va arribar amb l'Ajuntament per a la sala del cinema, tot i desconeixent-ne la lletra petita, és un indicatiu de cap on poden anar els trets. Compte! No estic advocant per una plena municipalització com pregonen alguns, però no té gaire sentit que uns quants socis haguem d'afrontar el repte que planteja la rehabilitació constant del que, sens dubte, és l'edifici més emblemàtic del poble, deixant a banda el conjunt monumental de la plaça del Castell. Sigui com sigui, l'Ajuntament, que no oblidem-ho és la casa de tots, ja en gestiona una part. Ara el que caldrà estudiar es com es pot implicar més en el sosteniment de l'entitat, sense que això vulgui dir que la societat perdi els seus trets d'identitat. Sincerament, no hi veig gaire altres solucions.

Entenc que els socis que porten trenta o quaranta anys cotitzant una quota han de mantenir unes prerrogatives, han de poder sentir que la seva fidelitat té una recompensa, encara que sigui d'un valor estrictament sentimental. En els últims temps s'ha demostrat que el Casino pot organitzar diverses activitats, la majoria amb èxit de públic i sense que això representi un cost excessiu per les seves minses arques. De fa anys funciona bé la quina i el carnaval, i ara també han tingut una acceptació més que notable els cursets de música i altres que s'han organitzat, així com els concerts de música de l'estiu. És a dir, que el Casino té una vida pròpia i pot mantenir-la amb una certa naturalitat, sempre i quan la massa social -superem els 400 associats- s'involucrí mínimament amb les activitats que s'organitzen. S'ha de buscar solucions per rendibilitzar la discoteca i també per fer una programació estable d'exposicions (en ambdós casos, sé que s'hi està treballant), per citar només dos aspectes que ja tenen unes instal·lacions adequades. Però l'edifici ofereix moltes més possibilitats i s'han de poder rendibilitzar.

BON NADAL !

E.S. LES SUREDES
 PETROGAL ESPAÑOLA
 TELEFON 46 38 93

BOTIGA
 TREN DE RENTAT
 CANVI D'OLI

24 HORES
 AL SEU SERVEI

GEMMA

PERFUMERIA
 ESTÈTICA
 COMPLEMENTS

**Us desitgem
 Bon Nadal**

ÀNGEL QUIMERÀ, 28 - TEL./FAX (972) 83 15 82
 17240- LLAGOSTERA (GIRONA)

Llagostera, _____ de _____ de 19____

Estimats Reis Mags:

Signatura,

Remitent:

B

B

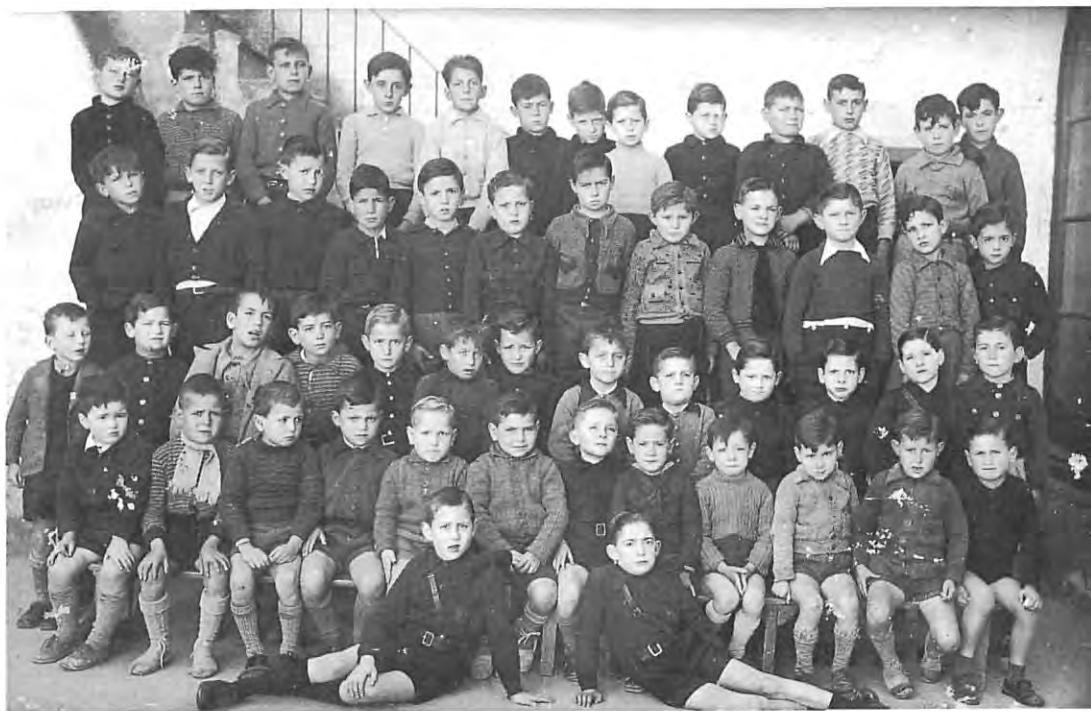
Palau Reial

MELCIOR ☐

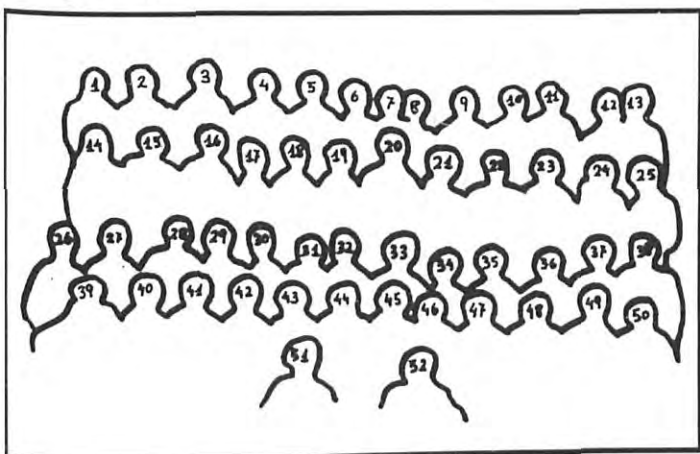
GASPAR ☐

BALTASAR ☐

Àlbum de Fotos

Germanes Carmelites de la Caritat (1945 aprox.)

Secció coordinada per Núria Capdevila

1. Domingo Gisbert	18. Jaume Romo	36. Lluís Saurí
2. Cullell	19. Jaume Domenech	37. Josep Carreras
3. ?	20. Lluís Lloveras	38. Josep Turon
4. Lluís Surós	21. Enric Ciurana	39. Josep Turon
5. Llorenç Fors	22. Josep Comas	40. Pere Bosch
6. ?	23. Josep Mayol	41. Antoni Mascort
7. ?	24. Pere Costa	42. Jaume Creus
8. Joan Frigola	25. Josep Gispert	43. Pere Gascons
9. ?	26. Josep Roca	44. Josep Gascons
10. Guich	27. ?	45. Francesc Pi
11. Josep Turon	28. ?	46. Narcís Llagostera
12. Enric Vall-llovera	29. Pere Cullell	47. Remigi Gascons
13. Llorenç Vall-llovera	30. Jaume Fa	48. ?
14. ?	31. Vicenç Massanet	49. Pere Noguera
15. Narcís Graupere	32. Benet Noguera	50. Robert Portas
16. Manel Vila	33. ?	51. Josep Solés
17. Joan Castelló	34. ?	52. Antonio Navarrete
	35. Solés	

Per fer aquesta secció ens cal la teva ajuda. Si tens alguna foto antiga de gent del poble que creguis que pot ser interessant, truqueu-nos al 83 12 10. El Butlletí en farà una còpia i us retornarà l'original. Gràcies.

Restaurant Mas Roure

*Vine a celebrar el canvi de Mil·leni
amb nosaltres!*

JORDI RISSECH I COLLELL

Ctra. de Vidreres a St. Feliu
Tels. 972 83 12 02 - Fax 972 80 51 02
17240 LLAGOSTERA